

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

L J U B L J A N A

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR

Prejeto:	0 1 -10- 2012	
Šifra:	432-01/12-14/2	
Povezava:		
EPA:	663-VI	EU:
Sign. zn.:		
Kratika:		

EVA: 2012-1611-0013

Številka: 00712-53/2012/10

Ljubljana, 27. 9. 2012

Vlada Republike Slovenije je na 31. redni seji dne 27. 9. 2012 določila besedilo:

– Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku,

ki vam ga pošiljamo v prvo obravnavo na podlagi 114. člena poslovnika Državnega zbora.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije in na podlagi 235. člena poslovnika Državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Janez Šušteršič, ministrstvo za finance,
- Alež Živkovič, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- dr. Dejan Krušec, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Tamara Prezelj, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance.
- Jožica Kastelic, vodja Sektorja za davčni in carinski sistem, Ministrstvo za finance,
- Milena Krnec, sekretarka, vodja Oddelka za davčni postopek, organizacijo davčne službe in upravne zadeve, Ministrstvo za finance.

Dr. Božo PREDALIČ
GENERALNI SEKRETAR

PRILOGA: 4

**PREDLOG
PRVA OBRAVNAVA
EVA 2012-1611-0013**

ZAKON

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Državni zbor je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08 – ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08 – ZDavP-2A), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09 – ZDoh-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10-popr. – ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10 – ZDavP-2C), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10 – ZDavP-2D) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – ZDavP-2E).

Temeljni razlog novele Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) je določitev postopka za uveljavitev novega načina ugotavljanja davčne osnove - ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, kot ga določata predlog novele ZDDPO-2 in ZDoh-2, ter prenos Direktive Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, v nadaljnjem besedilu: direktiva 2011/16/EU) v slovenski pravni red. Sprejetje predloga zakona pa narekuje tudi potreba po spremembi nekaterih rešitev, in sicer na podlagi spoznanj izvajanja sedanjega sistema.

S to spremembo zakona se spreminjajo tudi postopki, vezani še na nekatere ukrepe, ki se predlagajo z novelo ZDoh-2, s katerimi se ukinjajo določeni davčni potroški (ukinitve študentske olajšave), uvajajo določene rešitve za davčno obravnavo dohodkov, ki jih ureja spremenjena oziroma na novo sprejeta področna zakonodaja (prostovoljstvo), rešuje problematika na področju obdavčevanja dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ter spreminja način obdavčevanja dohodkov iz oddajanja premoženja v najem (dohodki se obdavčujejo cedularno po proporcionalni davčni stopnji). Navedene spremembe zahtevajo tudi prilagoditev davčnega postopka.

V skladu z veljavnimi predpisi so podatki o davkih posameznih davčnih zavezancev varovani kot davčna tajnost. Ta ureditev temelji na uveljavljenih mednarodnih standardih in izhaja iz

predpostavke, da država ne sme zlorabljaliti podatkov, ki jih v zvezi s plačevanjem davkov pridobi od posameznih davčnih zavezancev za druge namene. Kljub temu načelnemu izhodišču pa je v zakonu, ki ureja davčni postopek, določena vrsta izjem, ko je zakonodajalec presodil, da je potrebno interesu po razkritju določenih davčnih podatkov posameznega davčnega zavezanca dati prednost pred interesom varovanja davčne tajnosti. Spremenjene javnofinančne in gospodarske razmere zahtevajo ponoven premislek, ali veljavna zakonodaja vzpostavlja pravilno razmerje med potrebo po varovanju davčne tajnosti in potrebo po zagotavljanju interesa javnosti. Še posebej je treba na novo presoditi, ali v nekaterih primerih načelo varovanja davčne tajnosti ne spodbuja izmikanja plačevanju davkov in postavlja zavezance, ki redno izpolnjujejo svoje davčne obveznosti, v konkurenčno slabši položaj v primerjavi z neplačniki javnih dajatev. Podobno ureditev poznajo tudi nekatere druge evropske države (npr. Švedska, Finska, Irska, Norveška, Estonija, Portugalska, Španija in kot zadnja, Hrvaška), ki so se odločile spremeniti pravna pravila v smeri dajanja večjega poudarka javnosti podatkov o neplačevanju dajatev.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

– 2.1 Cilji

Temeljni cilji oziroma izhodišča predloga zakona so preglednost, pravna varnost in poenostavitev davčnega postopka. S tem se zmanjša administrativno breme zavezancev za davek in davčnega organa ter spodbujajo zavezanci za davek k prostovoljnemu izpolnjevanju davčnih obveznosti. S predlogom zakona se zagotavlja tudi konsistentnost davčne postopkovne zakonodaje. Cilj predloga zakona je tudi usklajitev zakonskega besedila s spremembami evropskega pravnega reda.

Cilji predlagane novele so:

- prenos zakonodaje EU,
- preglednost in pravna varnost,
- administrativna poenostavitev izpolnjevanja davčne obveznosti in
- krepitev davčne kulture zavezancev za davek.

– 2.2 Načela

Predlog zakona temelji na načelih, iz katerih izhaja že veljavni zakon. Ta načela so:

- načelo zakonitosti,
- načelo usklajenosti pravnega reda s pravom EU,
- načelo materialne resnice,
- načelo sorazmernosti,
- načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči,
- načelo tajnosti podatkov,
- načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja in plačevanja davčnih obveznosti,
- načelo dolžnosti dajanja podatkov.

– 2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona določa postopkovne rešitve, potrebne za uveljavitev novega načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, kot ga določata predlog novele ZDDPO-2 in ZDoh-2.

Spremembe navedenih zakonov o obdavčenju, ki zahtevajo tudi spremembe v postopku, so: možnost ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov tudi za pravne osebe, prehod na cedularno obdavčitev dohodkov iz dejavnosti po proporcionalni stopnji, če se

davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Osnovni namen nadgradnje sistema normiranih odhodkov za zavezance, fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, je tudi nadaljnja poenostavitev obstoječih davčnih postopkov, ki so še posebej zapleteni za majhna podjetja. S tega vidika se:

- namesto zahteve za vstop v sistem normiranih odhodkov uvaja prigrasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ki se bo opravila v okviru obračuna akontacije davka od dohodkov iz dejavnosti (do sedaj posebna zahteva);
- uvaja samodejno podaljševanje načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. S tem zavezancu ne bo treba več vsako leto znova prigrasiti takšnega načina ugotavljanja davčne osnove. Davčni zavezanec bo davčni organ obvestil le o izstopu iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, in sicer v obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti za predhodno leto (ni posebnega obvestila);
- spreminja način izračunavanja davčne obveznosti. Po predlogu bodo davčni zavezanci, ki svojo davčno obveznost ugotavljajo z upoštevanjem normiranih odhodkov, davčno obveznost izračunavali sami v davčnem obračunu (poenotenje načina izračuna kot velja za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov) in ne več z odločbo davčnega organa, ki je izdana na podlagi napovedi davčnega zavezanca, oziroma ne več plačniki davka v obračunu davčnega odtegljaja. Posledično njihovi poslovni partnerji ne bodo več dolžni obračunavati davčnega odtegljaja od posameznih plačil, niti predlagati obračuna davčnega odtegljaja.

Predlaga se, da se pooblasti DURS in CURS, ki vodita evidenco dolžnikov glede plačevanja javnofinančnih obveznosti, da periodično na svojih spletnih straneh objavljata poimenski seznam vseh davčnih zavezancev, katerih davčni dolg presega višino 5.000 evrov, vendar le, če zavezanec dolguje javne dajatve vsaj 90 dni. S tem se v seznam javno objavljenih davčnih dolžnikov zajame osebe s pomembnim dolgom do javnih blagajn, ki ne plačujejo dajatev v določenem daljšem časovnem obdobju, hkrati pa se na seznam ne uvrščajo osebe, ki le redko zamudijo s plačilom davka le za nekaj dni, kar je največkrat povezano s krajšimi likvidnostnimi težavami davčnih zavezancev. S tem je odpravljena nevarnost stigmatiziranja davčnih zavezancev zaradi manjših kršitev davčne zakonodaje. Tistim zavezancem, ki davka niso zmožni plačati zaradi utemeljenih oziroma objektivnih razlogov, na katere sami niso mogli vplivati, pa že obstoječa zakonodaja omogoča možnost odpisa, delnega odpisa, odloga oziroma obročnega plačevanja in jih v tem primeru ne obravnava kot dolžnike.

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša direktiva 2011/16/EU. Ureditev medsebojne pomoči pri obdavčenju je bila do uveljavitve direktive 2011/16/EU določena v Direktivi Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve s spremembami (v nadaljnjem besedilu: direktiva 77/799/EGS), ki je bila v slovenski pravni red prenesena v letu 2004. Globalizacija in internacionalizacija poslovanja sta temeljna vzroka naraščajočih potreb držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU) po medsebojni pomoči pri obdavčevanju. Mobilnost davčnih zavezancev, število čezmejnih transakcij in internacionalizacija finančnih instrumentov se hitro povečujejo, zaradi česar imajo države članice EU težave pri pravilni odmeri davkov. Te vse večje težave vplivajo na delovanje sistemov obdavčevanja, ki spodbuja davčne goljufije in davčne utaje, nadzor pa se še naprej opravlja le na ravni države.

V primerjavi z direktivo 77/799/EGS direktiva 2011/16 razširja sodelovanje med davčnimi organi na vse vrste davkov, razen DDV in trošarin. Vsaka država članica EU nujno potrebuje

informacije iz drugih držav, če želi pravilno odmeriti davek in opravljati nadzor na ravni države. Ukrepi okrepljenega sodelovanja med davčnimi organi so del strategije Evropske komisije v boju proti davčnim goljufijam.

Okrepljen instrument za upravno sodelovanje pri obdavčevanju zagotavlja in ohranja popolno suverenost države glede vrst in ravni davkov. Zaradi pomanjkanja skladnosti na tem področju je okrepljeno upravno sodelovanje na področju davkov edini način za zagotovitev pravilne odmere davkov ter s tem preprečevanje davčnih goljufij in utaj ter boj proti njim. Trdnejše upravno sodelovanje na področju davkov je ključno za interese držav članic in EU, pri čemer je glavni cilj učinkoviteje zaščititi finančne interese držav članic in preprečiti izkrivljanje trga.

S predlogom zakona se določi možnost razkritja podatkov, ki so davčna tajnost, ministrstvu, pristojnemu za tehnologijo in znanost, in sicer za ugotavljanje učinkovitosti davčnih ukrepov na področju raziskav in razvoja oziroma analiziranja in spremljanja dodeljevanja spodbud na področju raziskav in razvoja in Agenciji RS za kmetijske trge in razvoj podeželja ter drugim izvajalcem državnih pomoči v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, zaradi izvajanja pristojnosti o finančnih pomočeh in izpolnitve davčnih obveznosti, in sicer podatek o davčnem statusu.

Zavezanci za davek morajo že po veljavni ureditvi davčnemu organu dajati resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka (10. člen zakona). Pri pobiranju davkov mora davčni organ imeti dostop do posameznih podatkov, ki so pomembni za določitev davčne obveznosti in tudi za nadzor nad tem, ali so zavezanci za davek sporočili oziroma navedli pravilne podatke. Kršitev teh obveznosti je že do zdaj sankcionirana z globo.

DURS v postopkih davčnega inšpekcijskega nadzora ugotavlja, da nekateri davčni zavezanci, ki poslujejo z gotovino, uporabljajo računalniške programe in strojno opremo (predvsem računalniško vodene blagajne), ki omogoča poznejše spreminjanje evidentiranih podatkov o opravljenem gotovinskem prometu. Taki programi in strojna oprema omogočajo brisanje celotnih izdanih računov, brisanje posameznih postavk na računih, napačno seštevanje celotnega prometa itd.

Neprijavljena gotovina se nato uporabi predvsem za plačilo zaposlenih in osebno porabo. S takim ravnanjem se spodbujata siva ekonomija in delo na črno, pomeni pa tudi dejanje nelojalne konkurence.

Zaradi navedenega se s predlogom zakona določi, da zavezanec za davek ne sme imeti oziroma uporabljati računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh poznejših sprememb. Zavezanec za davek ne sme brisati, popravljati ali kakorkoli drugače spreminjati izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, ki ga uporablja za elektronsko obdelovanje podatkov. Kršitev te obveznosti je sankcionirana z globo.

Določi se tudi, da proizvajalec oziroma dobavitelj računalniškega programa ali elektronske naprave, v trenutku prodaje ali predaje v uporabo s privzetimi nastavitvami ne sme zagotavljati ali omogočiti brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvornega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh poznejših sprememb. Program oziroma elektronska naprava mora omogočiti preprost in takojšen izpis vseh izvornih podatkov in sprememb izvornih podatkov, če je do takih sprememb prišlo. Kršitev te obveznosti je sankcionirana z globo.

Po veljavni ureditvi lahko davčni zavezanec v 30 dneh po predložitvi davčnega obračuna popravi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računske pomote. Davčni zavezanec lahko popravi pomanjkljivosti oziroma pomote v obračunu prispevkov za socialno varnost za zasebnike, za lastnike zasebnih podjetij, ki nimajo plače, ter za delodajalce, ki niso plačniki davka, v 45 dneh po predložitvi davčnega obračuna. Zavezanci imajo tako že v skladu z veljavno zakonodajo pravico, da tudi po poteku zakonsko določenih rokov pod določenimi pogoji že predložene obračune popravijo. Tako so davčni zavezanci, ki so v letu 2011 po predložitvi davčnega obračuna ugotovili formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v številkah in imenih, pisne ali računske pomote, v 30- oziroma 45-dnevnem roku predložili 10.272 popravkov davčnega obračuna. Ti popravki so se v praksi izvajali tako, da so se že predloženi davčni obračuni nadomestili s popravljenimi davčnimi obračuni, pri tem pa so se upoštevali učinki popravljenega obračuna, ki so v 53. členu ZDavP-2 določeni z vidika povečanja oziroma zmanjšanja davčne obveznosti.

S predlogom zakona se spreminjajo določbe o popravljanju obračunov davka, in sicer se določi, da lahko davčni zavezanec popravi davčni obračun v 60 dneh po njegovi predložitvi zaradi formalnih pomanjkljivosti oziroma pomot v imenih in številkah, pisnih ali računskih pomot. Jasneje se tudi določi učinek popravljenega obračuna. Popravljeni obračun učinkuje samo v delu, v katerem se ugotovi razlika med prvotnim in popravljenim obračunom. Učinki so različno določeni z vidika povečanja oziroma zmanjšanja davčne obveznosti. Če je ugotovljena razlika, na podlagi katere se davčna obveznost poveča, ta učinkuje od dneva, od katerega je učinkoval davčni obračun, ki se popravlja. Če pa je ugotovljena razlika, na podlagi katere se davčna obveznost zniža, ta učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.

Če davčni zavezanec svojo obveznost v obračunu izkaže previsoko, lahko po predlogu popravek predloži v 12 mesecih od poteka roka za predložitev obračuna. Predlog vsebinsko ne spreminja veljavne ureditve, samo jasneje se določi učinek popravljenega obračuna. Popravek obračuna učinkuje samo v delu, v katerem se ugotovi razlika med prvotnim in popravljenim obračunom.

Po predlagani ureditvi davčni organ dovoli davčnemu zavezancu – fizični osebi obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih, če se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti. Davčnemu zavezancu ne bo več treba izkazovati pogojev za obročno plačilo po tem členu (da ni zmožen plačati v enkratnem znesku in ne more zagotoviti zavarovanja). Predlagana ureditev, ki je namenjena začasni premostitvi nelikvidnosti davčnega zavezanca – fizične osebe, omogoča poenostavitev postopkov obročnega plačila davka za davčnega zavezanca in davčni organ.

Predlaga se, da v primeru večjega davčnega dolga, to je nad 50.000 evrov, DURS ni potrebno izkazovati pogoja za zavarovanje, da utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo. V tem primeru DURS zahteva zavarovanje, kar pomeni, da nima diskrecijske pravice oziroma pravice prostega preudarka, da sam odloča ali bo zahteval ali ne bo zahteval zavarovanja, temveč ga mora zavarovati v vsakem primeru, če pričakovani dolg presega 50.000 evrov. Predlog davčnemu organu omogoča, da v tem primeru hitro zavaruje izpolnitev davčne obveznosti že pred nastankom oziroma pred pridobitvijo izvršilnega naslova, torej v času, ko davčni postopek na prvi stopnji še ni končan oziroma v času, ko še ni potekel rok za predložitev obračuna.

V skladu z načelom ekonomičnosti in hitrosti postopka se predlaga elektronsko vročanje aktov bankam, kadar te opravljajo naloge davčne izvršbe.

Nekatere spremembe pomenijo ustrezno prilagoditev davčnega postopka predlaganim spremembam Zakona o dohodnini, po katerih se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno.

Predlaga se nova postopkovna pravila zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov uporabe lastnih sredstev prostovoljca, saj veljavne postopkovne določbe ne predvidevajo uveljavljanja dejanskih stroškov. Davčni zavezanec, ki bo prejel izplačilo nadomestila za uporabo lastnih sredstev po zakonu, ki ureja prostovoljstvo, bo lahko uveljavljal dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

Spremembe so potrebne tudi zaradi odprave posebne osebne olajšave za dohodke od študentskega dela, v delu, v katerem se določa obveznost predlaganja napovedi oziroma izdaje informativnega izračuna dohodnine. Po predlogu se bo vsem zavezancem rezidentom, ki bodo imeli dohodke nižje, kot je pogoj za predložitev napovedi oziroma izdajo informativnega izračuna, in bodo dosegli dohodek iz naslova opravljanja dela preko študentskega servisa ter izpolnjevali pogoj za splošno olajšavo (ne bodo vzdrževani družinski člani v davčnem letu), izdal informativni izračun dohodnine. S predlagano ureditvijo se poenostavljajo postopki za navedene zavezanke, saj bi brez predlagane ureditve morali vložiti napoved za odmero dohodnine, da bi dobili vrnjeno med letom preveč plačano akontacijo dohodnine od teh dohodkov.

Spremembe so potrebne tudi zaradi sprememb pri plačevanju akontacije oziroma predhodne akontacije dohodnine od drugih dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, in sicer zaradi jasnejše ureditve pripisovanja dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, predvsem drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, posameznim zavezancem, članom kmečkega gospodinjstva ali članom agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine in zaradi uvedbe predhodne akontacije dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, ki jo odmerjajo izplačevalci teh dohodkov, s čimer se jim postopek odmere in administriranje podatkov zelo poenostavi. S tem pa se obveznost ugotavljanja akontacije dohodnine posameznega zavezanca prenaša na davčni organ, ki bo moral v primeru, če gre za druge dohodke, pripisati dohodek in akontacijo dohodnine posameznemu članu kmečkega gospodinjstva, agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine. Za pravilno pripisovanje akontacije dohodnine posameznemu članu bo davčni organ moral poznati podatke o članih navedenih skupnosti. Zato se po predlogu na novo določa tudi, da morajo izplačevalci drugih dohodkov enkrat letno po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija ugotavlja, za posamezno agrarno skupnost, skupni pašnik ali planino davčnemu organu poslati podatke o članih skupnosti kot tudi podatke o solastniškem deležu oziroma deležu, ki ga ima posamezni član navedenih skupnosti v uporabi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev, predvideva pa zmanjšanje porabe DURS za približno 450.000 evrov zaradi nadomestitve osebnega vročanja sklepov o davčni izvršbi bankam z vročanjem po elektronski poti.

Sredstva za izvajanje predloga zakona so zagotovljena v finančnem načrtu DURS.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

1. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih:

Avstrija

Davčni postopek v Republiki Avstriji ureja Zvezni dajatveni red (Bundesabgabenordnung), ki vsebuje splošne določbe, ki se nanašajo na obdavčitev, pravice in obveznosti zavezancev, ter kazenske določbe. Zakon vsebuje tudi vse določbe, ki se nanašajo na stranke, vloge, pristojnost, izločitev uradnih oseb, pisanja v postopku, vpogled v spise, vročanje, obliko odločitev ipd., saj ne predvideva subsidiarne uporabe zakona o splošnem upravnem postopku. Kot zvezne dajatve so opredeljene vse javne dajatve, določene z zveznimi predpisi, in dajatve, ki izhajajo iz neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije, uvozne in izvozne dajatve, če carinski predpisi ne določajo drugače, vse vrste subvencij ter vse akcesorne terjatve, ki nastanejo v davčnem postopku (zvišanja dajatev, obresti, stroški postopka in kazni).

Način pobiranja davkov

Davčna obveznost nastane, ko so po zakonu o obdavčenju izpolnjeni pogoji za njen nastanek. Davčni zavezanec je opredeljen kot oseba, ki mora po davčnih predpisih plačati davek.

Uradne osebe davčnega organa morajo pri opravljanju nalog upoštevati določbe, ki se nanašajo na davčno tajnost. K varovanju davčne tajnosti pa so zavezani tudi vsi zaposleni (izvedenci, pomočniki...), ki so zaradi opravljanja svojega dela seznanjeni s podatki o zavezancih in njihovih obveznostih ali s posameznimi akti ali postopki pri organu. Podatki, ki so po zakonu davčna tajnost, se smejo razkriti le, če je to potrebno v davčnem monopolnem ali finančnokazenskem postopku, če je tako določeno z zakonom ali če je razkritje v javnem interesu, ali če tisti, na katerega se podatki nanašajo, da pisno soglasje, s katerim dovoljuje razkritje podatkov.

Avstrija ima možnost uveljavljanja pavšalnih odhodkov. V dohodek iz dejavnosti se vključujeta dohodek iz poklicnih in drugih neodvisnih storitev ter dohodek iz trgovanja in poslovanja. Stroški, ki nastanejo v zvezi s pridobivanjem, zagotavljanjem in ohranjanjem obdavčljivega dohodka, se na splošno priznajo kot odbitek pri ugotavljanju davčne osnove.

Poslovni dobiček se lahko izračunava po dveh metodah – po metodi plačane realizacije ali po metodi nastanka poslovnega dogodka. Dobiček se izračunava za obdobje koledarskega leta, davčni zavezanec pa lahko zaprosi za spremembo davčnega obdobja, ki je različno od koledarskega leta.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji davčni postopek ureja zakon, ki je začel veljati v začetku leta 1987, ko je Nemčija izpeljala korenito davčno reformo.

Način pobiranja davkov

Davčni zavezanec je oseba, ki poravna davčno obveznost. Zakon pozna institut solidarnih davčnih zavezancev, kar pomeni, da lahko davčni organ od vsakega davčnega zavezanca terja izpolnitev celotne davčne obveznosti. Ko kateri koli od dolžnikov izpolni obveznost, to velja za vse. Za univerzalne pravne naslednike velja, da prevzamejo obveznosti po osebi, ki je umrla ali

prenehala obstajati, vendar le do višine premoženja zapustnika ali osebe, ki je prenehala obstajati. Davčni zavezanec mora davčnemu organu sporočiti vsako spremembo svojega statusa, ki je pomembna za obdavčenje.

Davčne obveznosti vključujejo vse obveznosti davčno aktivnih in davčno pasivnih subjektov. Temeljna obveznost aktivnih subjektov je podrobno seznanjanje pasivnih subjektov s postopkom obdavčenja. Obveza skupnega delovanja pri obdavčenju velja za vse aktivne subjekte, ki morajo pravilno uporabljati predpise, in za pasivne subjekte, ki morajo dajati natančne podatke, na podlagi katerih se lahko predpisi pravilno uporabljajo.

Vse pooblaščen osebe davčnega organa in osebe, ki so na posameznem delovnem mestu le za določen čas, morajo varovati davčno tajnost. Podatke, ki so označeni kot davčna tajnost, je dovoljeno razkriti le v natančno opredeljenih primerih (kadar je to potrebno za obdavčenje, kadar to zakon izrecno dovoljuje, če davčni zavezanec soglaša z razkritjem...).

Nizozemska

Davčni postopek v Kraljevini Nizozemski ureja splošni davčni zakon, ki vsebuje splošne določbe o obdavčitvi, obveznosti dajanja podatkov in kazenske določbe. Posebne določbe za posamezne davke določajo posebni zakoni. Zakon opredeljuje državne davke kot davke, ki jih pobira davčna uprava po pooblastilu vlade, in vse uvozne in izvozne dajatve, ki jih določa carinski zakon.

Način pobiranja davkov

Odločba, s katero inšpektor določi davek, mora biti vedno izdana pisno, le v nekaterih primerih se lahko pošlje elektronsko. Inšpektor izda odločbo na podlagi davčne napovedi, ki jo mora vložiti vsaka oseba, od katere inšpektor to zahteva. Rok za vložitev davčne napovedi ne sme biti krajši od enega meseca. Ob vložitvi davčnega obračuna mora vsak zavezanec priložiti tudi vse dokumente in druge dokaze, katerih vsebina vpliva na odmero davka.

Pri odmeri davka inšpektor ni vezan na davčni obračun in davek lahko odmeri tudi na podlagi ocene davčne osnove. Na prošnjo zavezanca lahko podaljša rok, ki ga je postavil zavezancu za vložitev davčne napovedi.

Bolgarija

Osnovni zakon, ki v Bolgariji ureja delo uradnih oseb davčnega organa, je Zakon o davčno-zavarovalnem postopku. Za primere, ko obveznost ni bila plačana v paricijskem roku, zakon določa, da sme davčni organ, če znesek davčnega doga presega 5.000,00 levov (2.556,49 evrov), javno objaviti seznam davčnih dolžnikov in njihove nepravilne obveznosti vključno z zneski.

Združeno kraljestvo

Javna objava

Davčni organ trikrat letno na svoji spletni strani objavi podatke o posameznem zavezancu, ki namenoma ni plačal davka v višini več kot 25.000 funtov (31.573,62 evrov), ni bil pripravljen sodelovati v preiskavi in ki poleg tega dolguje še znesek davčnega prekrška v višini več kot 20 %.

Primeri kršitev vključujejo predložitev nepravilnih podatkov davčnemu organu, v nobenem primeru pa objava ni posledica prepozne vložitve davčne napovedi ali nepravočasnega plačila davka.

Ukrepi, ki ščitijo davčnega dolžnika pred objavo njegovih podatkov na spletni strani, so:

- objava ni mogoča, dokler niso izčrpana vsa pravna sredstva oziroma dokler ni o njih pravnomočno odločeno,
- davčni dolжник mora biti o nameri objave predhodno obveščen in mora imeti možnost za pojasnitev svoje situacije,
- davčni organ mora pred objavo zavezanca seznaniti s podatki, ki bodo predmet objave,
- davčni organ lahko podatke objaviti v roku enega leta po pravnomočnosti izvršilnega naslova, umakniti pa jih mora po poteku enega leta od dneva objave.

Objavijo se samo tisti podatki, ki so nujno potrebni za pravilno identifikacijo davčnega dolžnika, in sicer ime, naslov, vrsta dejavnosti, zajeto obdobje, znesek davka in višina kazni.

Popravki obračunov

Davčni zavezanec lahko napake v davčnem obračunu popravi v 12 mesecih od poteka roka za predložitev davčnega obračuna. Po poteku 12-mesečnega roka popravljanje obračuna ni več mogoče ne glede na to pa mora davčni zavezanec v vsakem primeru tudi po poteku tega roka obvestiti davčni organ o napaki v davčnem obračunu – v nasprotnem primeru je odgovoren za prekršek.

Portugalska

Davčni organ objavi seznam davčnih dolžnikov po poteku roka za prostovoljno izpolnitev davčne obveznosti. Za objavo seznama je zakonsko določen postopek odobren s strani Državnega urada za varovanje podatkov. Glavni cilj objave seznama je spodbuditi prostovoljno izpolnitev davčnih obveznosti. Vključitev davčnih dolžnikov na seznam iz varnostnih razlogov zagotavlja pravico do predhodnega zaslišanja o objavljenih predpostavkah z namenom preveritve in potrditve obstoja dolga in zagotovitve točnosti podatkov.

Seznam, na katerem so davčni dolžniki na podlagi imena in davčne številke razvrščeni po abecedi, je objavljen na internetu.

Seznam trenutno vsebuje samo davčne dolžnike, katerih skupna vrednost neporavnanih dolgov ustreza spodaj navedenim razponom:

Fizične osebe:

- od 7,500-25,000 evrov,
- od 25,001-50,000 evrov,
- od 50,001-100,000 evrov,
- od 100,001-250,000 evrov,
- od 250,001 do 1.000.000 evrov,
- več kot 1.000.000 evrov.

Pravne osebe:

- od 10,000-50,000 evrov
- od 50,001-100,000 evrov
- od 100,001-500,000 evrov
- od 500,001 do 1.000.000 evrov
- od 1.000.001 do 5.000.000 evrov
- več kot 5.000.000 evrov.

Hrvaška

Davčni postopek v Republiki Hrvaški ureja Splošni davčni zakon (Narodne novine, št. 147/08,

18/11 in 78/12), ki vsebuje splošne določbe, posebne določbe za posamezne vrste davkov pa urejajo posebni zakoni. V zakonu je predvidena tudi subsidiarna uporaba zakona o upravnem postopku. Javne dajatve v smislu tega zakona so davki in druge javne dajatve. Za davke se štejejo gotovinski prilivi proračuna, ki se uporabljajo za kritje proračunskih javnih izdatkov, medtem ko druge dajatve predstavljajo carine, prispevki, koncesijske dajatve, kazni za davčne prekrške in druge dajatve.

Davčni organ mora kot davčno tajnost varovati vse podatke, ki mu jih davčni zavezanec v davčnem postopku posreduje, in vse druge podatke davčnega zavezanca, s katerimi razpolaga v okviru davčnega postopka. Obveznost varovanja podatkov se nanaša tudi na vse uradne in druge osebe davčnega organa, tolmače, zapisnikarje, izvedence in druge, ki so sodelovali v davčnem postopku.

V okviru varovanja podatkov je Republika Hrvaška pred kratkim spremenila Splošni davčni zakon, s katerim je dodatno uredila izjeme v primerih, ko gre za obveznosti ohranitve tajnosti davčnih podatkov. Izjemo je določila na način, da davčna tajnost ni kršena tudi v primeru, če ministrstvo za finance, davčna uprava brez soglasja davčnega zavezanca na svojih spletnih straneh objavi seznam zapadlih in neplačanih davčnih obveznosti iz naslova davkov in prispevkov. V določbi je določila tudi znesek skupne višine davčnega dolga, ki pomeni kriterij za uvrstitev na seznam davčnih dolžnikov. Skupni znesek davčnega dolga mora biti za podjetja višji od 40.000,00 evrov, za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, višji od 13.333,00 evrov, za državljanke pa višji od 2.000,00 evrov.

Hrvaška že ugotavlja pozitivne fiskalne učinke objave seznama dolžnikov. Iz poročila o davčnih dolžnikih, vpisanih na seznamu zapadlih in neplačanih davčnih obveznosti, je razviden podatek o plačilu davkov, ki so ga poravnali ti davčni dolžniki. Skupno plačilo je znašalo približno 90,490 mio kun (kar znaša približno 12,150 mio €),

Belgija

Belgija ima možnost uveljavljanja pavšalnih odhodkov – normirani odhodki, za katerega se lahko odločijo zavezanci, ki opravljajo poklicne dejavnosti. Pavšalni odhodek je določen v določenem odstotku od prihodka po odbitku prispevkov za socialno varnost, in sicer:

- 28,7% do 5.300 EUR prihodka;
- 10% nad 5.300 do 10.530 EUR;
- 5% nad 10.530 do 17.530 EUR;
- 3% nad 17.530 EUR.

Zgornji limit pavšalnega odhodka pa je 3.670 EUR. Uveljavljanja pavšalnih odhodkov ni mogoče kombinirati z uveljavljanjem dejanskih odhodkov.

Češka

V češkem davčnem sistemu obdavčitve podjetnikov posameznikov poznajo možnost normiranih odhodkov (80% za podjetnike v kmetijskih in industrijskih dejavnostih, 60% za podjetnike v drugih dejavnostih, za katere je bilo izdano dovoljenje za trgovanje (trade licence), 40% za podjetnike v kateri koli drugi poslovni dejavnosti) in možnost, da se jim določi ocena odmere v začetku davčnega obdobja. To je mogoče samo za kmetijske in druge poslovne dejavnosti, če podjetnik ne zaposluje, njegovi prihodki preteklega leta ne presegajo 5 mio CZK in ni udeležen v kakršni koli organizaciji brez pravne osebnosti. Prošnja za takšno določitev davčne osnove mora vsebovati podatke o pričakovanih dohodkih in odhodkih ter druge podatke, ki so relevantni za ugotavljanje davčne obveznosti. Davčna obveznost se nato izračuna s fiksno davčno

stopnjo, ki se aplicira na ocenjeno davčno osnovo. Davčna osnova ne sme biti nižja, kot bi bila, če bi se apliciral opcijski normirani odhodek in ne nižji od 600 CZK na davčno obdobje. Tako izračunani davek je končni davek.

Madžarska

Za poenostavljen podjetniški davek se kvalificirajo določene oblike podjetij, npr. d.o.o., partnerstva, podjetniki. Ti lahko pod določenimi pogoji izberejo plačilo enostavnega podjetniškega davka po stopnji 30 % od prometa podjetja skupaj z DDV. Davek nadomešča davek na službene avtomobile, davek na dohodek in DDV. Če podjetje preseže prag 25 mio forintov med davčnim letom, se uporabi progresivna lestvica, v skladu s katero se po stopnji 50 % obdavči presežek. Hkrati pomeni presežek tudi izključitev zavezanca iz poenostavljenega podjetniškega davka. Zavezanec, ki se je odločil za poenostavljen podjetniški davek, mora to sporočiti davčnemu organu. Davčno leto je koledarsko leto. Davek se obračuna na podlagi samoobdavčitve in se plača ob predložitvi davčnega obračuna, akontacije se plačujejo četrtletno.

Romunija

Od 1. januarja 2011 dalje lahko mala podjetja v zasebni lasti, ki imajo od enega do devet zaposlenih, prometa pa manj kot 100.000 eurov, izbirajo ali plačajo davek po 3-odstotni davčni stopnji od ustvarjenega prometa ali pa davek od dohodkov pravnih oseb. Podjetja, ki se ukvarjajo z določenimi dejavnostmi, kot so bančništvo, zavarovalništvo, svetovanje, upravljanje in igre na srečo, tega sistema ne morejo izbrati.

Latvija

Od 1. septembra 2010 mikro podjetje lahko izbere režim mikro podjetniškega davka za naslednje davčno obdobje pod določenimi pogoji. Stopnja davka, ki ga plačajo mikro podjetja, se določi v višini 9 % od prometa. Mikro podjetniški davek nadomešča davek in prispevke za socialno varnost, ki jih plačujejo delodajalci za svoje zaposlene. Izgub podjetja ni dovoljeno prenašati v naslednja leta. Mikro družba mora z vsemi zaposlenimi skleniti dogovor o strinjanju za vstop v sistem mikro podjetniškega davka. Dohodek zaposlenega, ki ga mikro podjetje izplača (brez dividend), ne sme presegati 500 LVL na mesec.

Davek se plača 4-krat letno, prav tako se 4-krat letno odda davčni obračun, ki se vloži za vsako četrtletje do 15. dne v mesecu po koncu vsakega četrtletja.

2. Prikaz prilagojenosti predlagane ureditve v pravu EU:

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2011/16/EU, ki nadgrajuje vsebino vzajemne pomoči pri obdavčenju med državami članicami tako, da razširja področje uporabe na terjatve v zvezi z davki, ki še niso zajeti v okviru vzajemne pomoči pri obdavčenju, in olajšuje njeno izvajanje v praksi.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

– 6.1 Administrativne in druge posledice

– a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov: **/**

a) b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Z vidika davčnih zavezancev oziroma zavezancev za plačilo davka se davčni postopki poenostavljajo (sistem normiranih odhodkov, uvedba cedularne obdavčitve dohodkov iz oddajanja premoženja v najem, spremembe na področju pobiranja dohodnine od dohodkov osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti).

– **6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike**

-
- /

– **6.3 Presoja posledic na gospodarstvo**

- /

– **6.4 Presoja posledic na socialnem področju**

/

– **6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja**

/

– **6.6 Izvajanje sprejetega predpisa**

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

V skladu s členom 8 direktive 2011/16/EU države članice pred 1. julijem 2016 Evropski komisiji za vsako leto sporočijo statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave ter po možnosti podatke o stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami ter morebitnimi spremembami, za davčne uprave in tretje strani.

– **6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona**

/

I. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 - uradno prečiščeno besedilo in 32/12) se v prvem odstavku 1. člena četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov z drugimi državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), s tretjimi državami in ozemlji.«

V drugem odstavku se v napovednem stavku beseda »skupnosti« nadomesti z besedo »unije«.

Druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1) – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;«.

2. člen

V prvem odstavku 2. člena se besedilo »o izogibanju dvojni obdavčitvi« črta.

3. člen

V drugem, tretjem in petem odstavku 3. člena in prvi točki 27. člena, se beseda »skupnosti« v različnih sklonih nadomesti z besedo »unije« v ustreznem sklonu.

4. člen

V četrtem odstavku 19. člena se besedilo »oziroma podatek, ali je bilo davčnemu zavezancu izdano potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov« črta.

5. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

»20. člen

(javna objava neplačnikov davkov in zavezancev, ki ne predlagajo obračunov davčnega odtegljaja)

(1) Generalni davčni urad in Generalni carinski urad na svojih spletnih straneh enkrat mesečno objavita podatke zavezancih za davek, ki imajo zapadle neplačane davčne obveznosti (seznam neplačnikov), in zavezancih za davek, ki ne predlagajo obračunov davčnega odtegljaja v rokih, določenih s tem zakonom (seznam nepredlagateljev obračunov).

(2) Za zapadlo neplačano obveznost iz prejšnjega odstavka se šteje davčna obveznost zavezanca za davek, ki na 25. dan v mesecu pred mesecem objave presega 5.000 eurov in je starejša od 90 dni.

(3) Seznam nepredlagateljev obračunov vsebuje podatke o zavezancih za davek, ki davčnemu organu do 25. dne v mesecu pred mesecem razkritja niso predložili obračuna davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plače za predpretekli mesec.

(4) Davčni organ iz prvega odstavka tega člena za zavezance za davek – subjekte, ki opravljajo dejavnost, v seznamu neplačnikov objavi naslednje podatke:

- firmo ali ime,
- sedež in poslovni naslov ter
- davčno številko.

(5) V primeru davčnega neplačnika - pravne osebe se v seznamu iz prejšnjega odstavka objavijo tudi podatki o fizičnih osebah, ki so na 25. dan meseca pred mesecem objave seznama končni dejanski lastniki pravne osebe - davčnega neplačnika. Za končnega dejanskega lastnika pravne osebe – davčnega neplačnika se šteje fizična oseba, ki je posredno ali neposredno imetnik deležev ali delnic, ki predstavljajo več kot 25 odstotkov v kapitalu te pravne osebe. Objavijo se naslednji podatki o končnem dejanskem lastniku pravne osebe – davčnem neplačniku: osebno ime, občina stalnega oziroma začasnega prebivališča, če nima stalnega prebivališča v RS, oziroma država bivanja, če ne biva v RS, in datum rojstva. Podatke o končnih dejanskih lastnikih pravnih oseb – davčnih neplačnikih se zagotavlja iz obstoječih podatkovnih baz Republike Slovenije. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejša merila za opredelitev posrednega imetništva poslovnega deleža in delnic iz tega odstavka ter način zagotavljanja podatkov na tej podlagi.

(6) Davčni organ iz prvega odstavka tega člena za zavezance za davek – fizične osebe v seznamu neplačnikov objavi naslednje podatke:

- osebno ime,
- občino stalnega prebivališča oziroma začasnega prebivališča, če nima stalnega prebivališča v RS, oziroma državo bivanja, če ne biva v RS, in
- datum rojstva.

(7) V seznamu neplačnikov se podatki o neplačnikih objavijo razporejeni v razrede v odvisnosti od višine zapadlih neplačanih davčnih obveznosti.«.

6. člen

V 22. členu se vejica za besedilom »z davki« in besedilo »za pobiranje katerih so pooblaščen z zakonom« črtata.

7. člen

V drugem odstavku 23. člena se v 5. točki pika na koncu nadomesti s podpičjem.

Za 5. točko se dodata nova 6. in 7. točka, ki se glasita:

»6. ministrstvu, pristojnemu za tehnologijo oziroma znanost, za ugotavljanje učinkovitosti davčnih ukrepov na področju raziskav in razvoja oziroma za analiziranje in spremljanje dodeljevanja spodbud na področju raziskav in razvoja (podatki o davčnih zavezancih, ki uveljavljajo davčne olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj, ter podatki o višini olajšave);

»7. ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, Agenciji RS za kmetijske trge in razvoj podeželja in drugim izvajalcem državnih pomoči v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, za izvajanje pristojnosti o finančnih pomočeh in izpolnitev davčnih obveznosti, in sicer podatek o davčnem statusu zavezanca, kot ga določa 153. člen Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08 in 57/12).«.

8. člen

V 2. točki 27. člena se beseda »pooblaščenim« nadomesti z besedo »pristojnim«.

9. člen

V 29. členu se na koncu stavka pika nadomesti z vejico in doda besedilo »razen če je tako določeno z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.«

10. člen

V 38. členu se za sedmim odstavkom dodata nov osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) Zavezanec za davek ne sme imeti ali uporabljati računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli izvirnega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh poznejših sprememb.

(9) Proizvajalec oziroma dobavitelj računalniškega programa ali elektronske naprave ne sme zavezancem za davek iz osmega odstavka 38. člena tega zakona zagotoviti ali omogočiti računalniškega programa ali elektronske naprave, ki v trenutku prodaje ali predaje na uporabo, s privzetimi nastavitvami omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje izvirnega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh poznejših sprememb. Program oziroma elektronska naprava mora omogočiti preprost in takojšen izpis izvirnih podatkov in vseh sprememb izvirnih podatkov, če je do takih sprememb prišlo.«.

Dosedanji osmi odstavek postane deseti odstavek.

11. člen

Drugi odstavek 39. člena se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

12. člen

V osmem odstavku 48. člena se za besedilom »pravnega prednika« doda vejica in besedilo »ki bremenijo pravnega prednika kot fizično osebo,«.

13. člen

53. člen se spremeni tako, da se glasi:

»53. člen

(popravljanje pomanjkljivosti in pomot v davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec lahko v 60 dneh po predložitvi davčnega obračuna zaradi formalnih pomanjkljivosti oziroma pomot v imenih in številkah, pisnih ali računskih pomot predloži popravek davčnega obračuna. S popravkom davčnega obračuna davčni zavezanec odpravlja predhodno predloženi davčni obračun v delu, v katerem ga spreminja.

(2) Davčni zavezanec lahko popravek istega davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka predloži samo enkrat.

(3) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom je izvršilni naslov.

(4) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom učinkuje od dneva, od katerega je učinkoval davčni obračun, ki se popravlja, če davčni zavezanec v popravljenem obračunu poveča davčno obveznost. Če davčni zavezanec zniža davčno obveznost, razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.«.

14. člen

54. člen se spremeni tako, da se glasi:

»54. člen

(popravljanje davčnega obračuna, če je davčna obveznost previsoko izkazana)

(1) Davčni zavezanec lahko v 12 mesecih od poteka roka za predložitev davčnega obračuna predloži popravek davčnega obračuna, če pozneje ugotovi, da je v predloženem davčnem obračunu davčno obveznost izkazal previsoko glede na obveznost, ki bi jo moral izkazati na podlagi zakona o obdavčenju. S popravkom davčnega obračuna davčni zavezanec odpravlja predhodno predloženi davčni obračun v delu, v katerem ga spreminja.

(2) Davčni zavezanec lahko popravek istega davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka predloži samo

enkrat.

(3) Popravljenemu davčnemu obračunu mora davčni zavezanec priložiti obrazložitev o razlogih, zaradi katerih je davčno obveznost izkazal previsoko.

(4) Če iz obrazložitve izhaja, da popravek davčnega obračuna ni utemeljen, davčni organ popravka davčnega obračuna ne sprejme in o tem obvesti zavezanca za davek. Če davčni zavezanec izjavi, da vztraja pri popravku, lahko davčni organ preveri utemeljenost popravka v davčnem nadzoru.

(5) Davčnemu zavezancu v tem primeru obresti ne pripadajo.

(6) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom je izvršilni naslov.

(7) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.«.

15. člen

Sedmi odstavek 57. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Ne glede na 53., 54. in 55. člen tega zakona lahko plačnik davka predloži popravek obračuna davčnega odtegljaja večkrat, če se popravki nanašajo na različne prejemnike dohodkov.«.

16. člen

V prvem odstavku 58. člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. družba za upravljanje investicijskega sklada, ki izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;«.

Za desetim odstavkom se doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Če se družba za upravljanje druge države članice EU ne šteje za plačnika davka po prvem odstavku tega člena, vendar upravlja v Republiki Sloveniji oblikovani oziroma ustanovljeni investicijski sklad in izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se za plačnika davka šteje skrbnik premoženja investicijskega sklada, ki za sklad opravlja skrbniške storitve. Družba za upravljanje mora skrbniku zagotoviti vse podatke, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga. Družba za upravljanje in skrbnik morata določiti, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, in kadar se za plačnika šteje skrbnik, določiti tudi način zagotavljanja podatkov iz prejšnjega stavka

v pogodbi, ki jo skleneta še preden začne skrbnik opravljati skrbniške storitve za sklad.«.

17. člen

V četrtem odstavku 79. člena se za besedo »napovedi« doda besedilo »ali carinske deklaracije«.

18. člen

Za 95. členom se doda nov 95.a člen, ki se glasi:

»95.a člen

(obračunavanje obresti pri predlaganju obračunov davka in popravkov obračunov davka po izteku zakonskega roka)

Če davčni zavezanec predloži obračun davka ali popravek obračuna davka po izteku zakonskega roka, se za čas od poteka roka za plačilo davka do plačila davka obračunajo obresti po 96. členu tega zakona.«.

19. člen

Peti odstavek 97. člena se črta.

20. člen

Drugi odstavek 103. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni organ fizični osebi dovoli obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih, če se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti.«.

21. člen

V prvem odstavku 131. člena, sedmem odstavku 199. člena in dvanajstem odstavku 347. člena se beseda »Skupnosti« nadomesti z besedilom »Evropske unije«.

22. člen

V 111. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Davčni organ zavaruje izpolnitev davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali potekom roka za predložitev davčnega obračuna, če pričakovana davčna obveznost znaša nad 50.000 evrov.«.

Drugi odstavek postane tretji odstavek.

V tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek se beseda »drugega« nadomesti z besedo »tretjega«.

23. člen

V 114. členu se prvi stavek prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni organ lahko v skladu s prvim odstavkom 111. člena tega zakona:«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Davčni organ v skladu z drugim odstavkom 111. člena tega zakona zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem.«.

V drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se beseda »drugega« nadomesti z besedo »tretjega«.

24. člen

Naslov 166. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(vročitev sklepa o izvršbi, pravnih aktov in dokumentov)«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Sklep o izvršbi iz prvega odstavka tega člena se bankam oziroma hranilnicam vroči prek informacijskega sistema za vročanje sklepov o izvršbi, ki ga upravlja davčni organ (v nadaljnjem besedilu: informacijski sistem za vročanje). Sklep se vroči v obliki overjene elektronske kopije sklepa (v nadaljnjem besedilu: sklep o izvršbi v elektronski obliki). Elektronsko kopijo sklepa overi informacijski sistem za vročanje z varnim elektronskim podpisom davčnega organa.«.

Za četrty odstavkom se dodajo novi peti do enajsti odstavek, ki se glasijo:

»(5) Davčni organ vroči sklep o izvršbi v elektronski obliki tako, da ga pošlje v informacijski sistem za vročanje. Banka oziroma hranilnica prevzame sklep o izvršbi v elektronski obliki le za tistega dolžnika, ki ima pri njej denarna sredstva, tako da z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom podpiše vročilnico. Sklep o izvršbi v elektronski obliki, ki ga davčni organ do 12. ure delovnega dne pošlje v informacijski sistem za vročanje, se šteje za vročenega ob 12. uri tega dne. Sklep o izvršbi v elektronski obliki, ki ga davčni organ pošlje v informacijski sistem za vročanje po 12. uri, se šteje za vročenega banki oziroma hranilnici naslednji delovni dan na način, kot je to urejeno v tem členu.

(6) Banka oziroma hranilnica mora sklep o izvršbi v elektronski obliki, ki je vročen po petem odstavku tega člena, izvršiti najpozneje do 17. ure.

(7) Davčni organ preko informacijskega sistema za vročanje vroča banki oziroma hranilnici tudi druge pravne akte in pošilja dokumente, izdane v postopku davčne izvršbe na dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah.

(8) Banka oziroma hranilnica davčnemu organu v zvezi s prejetim sklepom o izvršbi pošlje v informacijski sistem za vročanje dokumente in druge informacije o izvajanju davčne izvršbe.

(9) Banka oziroma hranilnica lahko določi drugo pravno osebo kot pooblaščenko za vročitve sklepov o izvršbi v elektronski obliki, drugih pravnih aktov in dokumentov po tem členu.

(10) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše vsebino, obliko in način vročanja sklepov o izvršbi v elektronski obliki, drugih pravnih aktov, dokumentov in informacij iz sedmega in osmega odstavka tega

člena. Pred sprejetjem predpisa iz prejšnjega stavka pridobi minister soglasje informacijskega pooblaščenca glede ustreznosti zavarovanja osebnih podatkov v informacijskem sistemu za vročanje in sorazmernosti obdelave osebnih podatkov glede na druge pravne akte, dokumente in informacije.

(11) Če zaradi tehničnih težav informacijskega sistema za vročanje ni mogoče vročanje po tem členu, se vročitev sklepa o izvršbi, drugih pravnih aktov in dokumentov v izvorni fizični obliki opravi v skladu s 85. členom tega zakona.«.

25. člen

Drugi odstavek 168. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi ali delnem plačilu po sklepu o izvršbi na dolžnikovih računih ni nobenega priliva denarnih sredstev, banka oziroma hranilnica o tem obvesti davčni organ, ki je izdal sklep.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena banka oziroma hranilnica obdrži sklep o davčni izvršbi v svoji evidenci, kadar ima dolžnik pri banki oziroma hranilnici sredstva, s katerimi ne more razpolagati. Banka oziroma hranilnica o tem obvesti davčni organ, zarubi dolžnikova denarna sredstva in poplača davčni dolg, ko dolžnik pridobi pravico razpolagati s sredstvi.«.

26. člen

V četrtem delu se naslov II. poglavja spremeni tako, da se glasi:

»Upravno sodelovanje pri obdavčevanju«.

27. člen

243. člen se spremeni tako, da se glasi:

»243. člen
(vsebina poglavja)

To poglavje ureja načine in pogoje, na podlagi katerih Republika Slovenija daje upravno pomoč državam članicam EU pri izvajanju in uveljavljanju njihove notranje davčne zakonodaje.«.

28. člen

Za 243. členom se doda nov 243.a člen, ki se glasi:

»243.a člen
(opredelitev pojmov)

(1) Izraz država prosilka, uporabljen v tem poglavju, ima za namene tega poglavja smiselno enak pomen kot enak izraz, uporabljen v 213.a členu tega zakona.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. upravno sodelovanje pri obdavčevanju je skupni pojem, ki se nanaša na izmenjavo podatkov, prisotnost v davčnih uradih, sočasni davčni nadzor, zaprosilo za vročitev, vse to zaradi pravilne odmere davka;
2. zaprosilo za sodelovanje je skupni pojem, ki se nanaša na vse oblike upravnega sodelovanja iz prejšnje točke;
3. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z drugimi državami članicami EU na področju upravnega sodelovanja in stike z Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64, z dne 11. 3. 2011, str. 1);
4. omrežje CCN je skupna platforma, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Evropska unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja;
5. avtomatična izmenjava podatkov je sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov drugi državi članici EU brez njenega predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.«.

29. člen

244. člen se spremeni tako, da se glasi:

»244. člen

(davki, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Pristojni organ sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU v skladu z 243. členom tega zakona za vse vrste davkov, ki jih določajo predpisi EU ali predpisi držav članic EU, razen glede:

1. davka na dodano vrednost,
2. carin,
3. trošarin in
4. obveznih prispevkov za socialno varnost.

(2) Med davke iz prejšnjega odstavka se ne štejejo upravne takse in podobne pristojbine.«.

30. člen

245. člen se spremeni tako, da se glasi:

»245. člen

(pristojni organi za upravno sodelovanje in obseg upravne pomoči)

(1) Centralni urad za zvezo v Republiki Sloveniji je Generalni davčni urad Davčne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ).

(2) Pristojni organ v skladu s tem poglavjem pošilja podatke pristojnim organom drugih držav članic EU na podlagi zaprosila (v nadaljnjem besedilu: izmenjava na podlagi zaprosila), v skladu s pogoji iz 249. člena tega zakona pa lahko pošilja podatke tudi brez zaprosila pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila) in sodeluje pri sočasnih davčnih nadzorih.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov pošilja pristojnemu organu druge države članice EU podatke iz 248. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).

(4) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi, kadar pristojni organ zaprosi za podatke oziroma

jih pridobiva z izmenjavo brez vnaprejšnjega zaprosila ali z avtomatično izmenjavo podatkov od pristojnega organa druge države članice EU.

(5) Pristojni organ prejeta zaprosila za sodelovanje takoj pošlje v izvršitev davčnemu organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kakor so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za upravno sodelovanje.

(6) Davčni organ, ki izvaja ali je izvedel ukrepe na podlagi zaprosila za sodelovanje, obvesti o izvedenih ukrepih pristojni organ, ki zbrane podatke pošlje organu države prosilke.«.

31. člen

246. člen se črta.

32. člen

247. člen se spremeni tako, da se glasi:

»247. člen

(izmenjava podatkov na zaprosilo)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke pristojni organ organu države prosilke pošlje vse podatke, s katerimi razpolaga ali jih lahko pridobi.

(2) Zaprosilo iz prejšnjega odstavka lahko vsebuje tudi obrazloženo zaprosilo za davčni nadzor. Če pristojni organ meni, da ta ni potreben, o razlogih takoj obvesti organ države prosilke.

(3) Pristojni organ na izrecno zaprosilo zagotovi tudi izvirne dokumente.

(4) Za zagotovitev podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih daje veljavna zakonodaja v zvezi z enakovrstnimi postopki v Republiki Sloveniji.

(5) Pristojni organ posreduje podatke takoj, najpozneje pa v šestih mesecih po prejemu zaprosila. Ne glede na prejšnji stavek pristojni organ posreduje podatke v dveh mesecih po prejemu zaprosila, če z njimi že razpolaga.

(6) Pristojni organ in organ države prosilke se lahko za posamezen primer dogovorita o drugačnih rokih, kot so določeni v prejšnjem odstavku, če davčni organ utemeljeno domneva, da bo pridobivanje podatkov trajalo dlje kot šest mesecev.

(7) Prejem zaprosila iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ potrdi takoj, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh po prejemu zaprosila.

(8) Pristojni organ v ene mesecu po prejemu zaprosila obvesti organ države prosilke o pomanjkljivostih zaprosila in potrebi po dodatnih informacijah o okoliščinah. V tem primeru začne rok iz šestega odstavka tega člena teči naslednji dan po dnevu, ko pristojni organ prejme dodatne informacije.

(9) Pristojni organ takoj, najpozneje pa v treh mesecih po prejemu zaprosila, obvesti organ države prosilke o razlogih, zaradi katerih ne more izmenjati zaprošenih podatkov v predpisanem roku, ter pri tem navede rok, v katerem bo zaprošene podatke poslal.

(10) Če pristojni organ z zaprošenimi podatki ne razpolaga, jih ne more pridobiti oziroma če v skladu z

250. členom tega zakona organu države prosilke ni dolžan nuditi pomoči, o razlogih za to takoj, najpozneje pa v enem mesecu po prejemu zaprosila obvesti organ države prosilke.«.

33. člen

248. člen se spremeni tako, da se glasi:

»248. člen

(avtomatična izmenjava podatkov)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči organu druge države članice EU podatke o dohodkih in premoženju rezidentov te druge države članice EU, s katerimi razpolaga, in sicer o:

- dohodkih iz zaposlitve,
- produktih življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih EU o izmenjavi podatkov ali v drugih podobnih ukrepih
- lastništvu nepremičnin in iz njih izhajajočem dohodku.

(2) Pristojni organ lahko pristojnemu organu druge države članice EU sporoči, v zvezi s katerimi vrstami dohodkov in premoženja ne želi prejemati podatkov ali da ne želi prejemati podatkov o dohodkih, ki ne presegajo določenega zneska.

(3) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo najmanj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta.«.

34. člen

249. člen se spremeni tako, da se glasi:

»249. člen

(izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila)

(1) Pristojni organ pošlje podatke brez vnaprejšnjega zaprosila organu druge države članice EU, če:

1. utemeljeno domneva, da utegne priti do izogibanja plačilu davkov v drugi državi članici EU;
2. oseba, ki je zavezana za plačilo davka, uveljavi znižanje ali oprostitvev davka v Republiki Sloveniji, kar lahko povzroči povišanje davka ali davčno obveznost v drugi državi članici EU;
3. poslovanje med davčnim zavezancem v eni državi članici EU in davčnim zavezancem v drugi državi članici EU poteka skozi eno ali več držav tako, da lahko prihranek pri davku ugotavlja ena ali druga država članica EU ali obe;
4. utemeljeno domneva, da davčni prihranek izvira iz fiktivnega prenosa dobička znotraj skupine podjetij;
5. so mu podatki, ki jih je pridobil od organa druge države članice EU, omogočili, da je pridobil še dodatne informacije, ki bi bile lahko koristne za odmero davka v tej drugi državi članici EU.

(2) Pristojni organ lahko brez vnaprejšnjega zaprosila pošlje organu druge države članice EU tudi druge koristne podatke, ki niso zajeti v prejšnjem odstavku.

(3) Podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ pošlje takoj, najpozneje pa v enem mesecu, potem ko z njimi razpolaga.

(4) Kadar pristojni organ prejme podatke brez vnaprejšnjega zaprosila, takoj, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh po njihovem prejemu, potrdi prejem podatkov.«.

35. člen

Za 249. členom se dodajo nov 249.a, 249.b in 249.c člen, ki se glasijo:

»249.a člen
(povratne informacije)

(1) Pristojni organ lahko, kadar meni, da je z vidika ocene uporabnosti podatkov, poslanih v skladu z 247. ali 249. členom tega zakona, to zanj pomembno, od organa države prosilke, ki mu podatke pošlje, zahteva, da mu pošlje povratne informacije čim prej, najpozneje pa v treh mesecih, po tem ko so znani rezultati uporabe.

(2) Pristojni organ na podlagi dogovora z organom države članice EU pošlje povratne informacije o uporabnosti podatkov, pridobljenih na podlagi avtomatične izmenjave podatkov, organom drugih držav članic EU enkrat letno.

249.b člen
(standardni obrazci in sredstva komuniciranja)

(1) Zaposila za sodelovanje in nadaljnje komuniciranje v zvezi z njimi se pošljejo, če je to mogoče, z uporabo standardnega obrazca, ki ga sprejme Evropska komisija, prek omrežja CCN.

(2) Standardni obrazec mora vsebovati podatke o identiteti osebe, na katero se podatki iz prejšnjega odstavka nanašajo, in namenu, za katerega se podatki zaprosijo, ter druge podatke v zvezi z zaprosilom, ki bi pristojnemu organu lahko olajšali izpolnitev zaprosila.

(3) Standardnemu obrazcu so lahko priloženi tudi drugi dokumenti.

249.c člen
(uporaba jezika)

Zaprosila za sodelovanje in dokumenti v zvezi z upravnim sodelovanjem so v jeziku, o katerem se dogovorita pristojni organ in organ države prosilke. Prevod v uradni jezik Republike Slovenije se zahteva, če so za to utemeljeni razlogi.«.

36. člen

250. člen se spremeni tako, da se glasi:

»250. člen
(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

(1) Pristojni organ lahko odkloni izpolnitev zaprosila za izmenjavo podatkov iz 247. člena tega zakona, če ugotovi, da organ države prosilke glede na okoliščine primera ni izčrpal vseh možnosti za pridobitev informacij v svoji državi, razen če bi uporaba takih postopkov v državi prosilki povzročila nesorazmerne težave.

(2) Pristojni organ ni dolžan pošiljati podatkov v skladu s tem poglavjem, če bi podatke lahko pridobil le s poizvedbami, ki jih v skladu s tem zakonom ne bi mogel izpeljati v postopku pobiranja enakovrstnega davka v Republiki Sloveniji.

(3) V skladu s tem poglavjem pristojni organ ni dolžan poslati podatkov, katerih razkritje bi pomenilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti, oziroma podatkov, katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(4) Pristojni organ lahko odkloni izmenjavo podatkov, če organ države članice EU, ki prosi za podatke, iz pravnih razlogov pristojnemu organu ne more poslati enakovrstnih podatkov.

(5) Pristojni organ obvesti organ države prosilke o razlogih za zavrnitev zaprosila za podatke.«.

37. člen

251. člen se spremeni tako, da se glasi:

»251. člen

(sodelovanje v postopku pobiranja davkov in sočasni davčni nadzor)

(1) Na podlagi pisnega zaprosila organa države prosilke lahko pristojni organ dovoli pooblaščenim uradnim osebam organa države prosilke, da so navzoče pri opravljanju nalog davčnega organa v Republiki Sloveniji. Pooblaščene uradne osebe se izkažejo s pooblastilom.

(2) Kadar pristojni organ ugotovi, da ugotovi, obvesti organ države prosilke o času, kraju in pogojih sodelovanja v postopku pobiranja davkov.

(3) Pristojni organ pooblaščenim uradni osebi države prosilke za namene iz prvega odstavka zagotovi pregled dokumentacije in izvode dokumentacije, do katere ima dostop.

(4) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organi ene ali več držav prosilk določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si organi teh držav članic EU izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ opravlja naloge sočasnega davčnega nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka pristojni organ obvesti pristojni organ v drugi državi članici EU o zavezancih za davek, ki jih predlaga za sočasni davčni nadzor, in razlogih zanj ter opredeli časovno obdobje opravljanja sočasnega davčnega nadzora.

(6) Po prejemu zaprosila za sočasni davčni nadzor pristojni organ potrdi sodelovanje, če je to glede na okoliščine primerno, sicer organu države prosilke pošlje obrazloženo zavrnitev.

(7) Za vsak sočasni davčni nadzor pristojni organ sporoči ime in priimek uradne osebe, odgovorne za spremljanje in usklajevanje postopka sočasnega davčnega nadzora.«.

38. člen

252. člena se spremeni tako, da se glasi:

»252. člen

(varovanje in razkritje podatkov)

(1) Vsi podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se obravnavajo kot davčna tajnost.

(2) Podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se lahko uporabijo:

- v postopku pobiranja davkov iz 244. člena tega zakona, vključno z upravno ali sodno presojo, in
- v kazenskem postopku, začetem zaradi kršitev davčnega prava.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pridobljeni podatki uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davščin iz 215. člena tega zakona ter za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države članice EU, da se podatki, ki jih je pridobil, uporabijo tudi za druge namene, vendar le, če bi v skladu z veljavnimi predpisi v Republiki Sloveniji takšne podatke v podobnih okoliščinah lahko uporabili tudi za te druge namene.

(5) Pristojni organ lahko na podlagi vnaprejšnjega obvestila državi članici EU, od koder podatki izvirajo, te podatke posreduje na način, določen v tem poglavju, za namene uporabe iz drugega in tretjega odstavka tega člena tretji državi članici EU, če meni, da bi bili lahko zanj koristni, razen če država članica EU, od koder podatki izvirajo, temu v 10 delovnih dneh od prejema obvestila nasprotuje.

(6) Podatki, poročila, izjave in vsi drugi dokumenti, ki jih pristojni organ v zvezi z izvajanjem tega poglavja pridobi od organa zaprosene države, imajo za namene dokazovanja enako dokazno moč, kot če bi bili pridobljeni od upravnega organa v Republiki Sloveniji.«.

39. člen

Na koncu prvega odstavka 253. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo, ki se glasi:

»če pristojni organ države prosilke sam vročitve ne more izvesti ali če bi taka vročitev povzročila nesorazmerne težave.«.

40. člen

Za 253. členom se dodata nov 253.a in 253.b člen, ki se glasita:

»253.a člen
(širše sodelovanje)

Če je z mednarodno pogodbo, ki zavezuje Republiko Slovenijo, dogovorjeno širše upravno sodelovanje, kot je predvideno v tem poglavju, drugi državi članici EU takega širšega sodelovanja ni mogoče zavrniti.

253.b člen
(obveščanje in poročanje)

(1) Ministrstvo za finance do 1. januarja 2014 obvesti Evropsko komisijo o podatkih iz prvega odstavka 248. člena zakona, s katerimi razpolaga.

(2) Ministrstvo za finance do 1. julija 2016 pošlje Evropski komisiji statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave glede podatkov iz spremenjenega 248. člena zakona za vsako posamezno leto.

(3) Če se Republika Slovenija z mednarodno pogodbo, sklenjeno z drugo državo članico EU, dogovori o avtomatični izmenjavi podatkov glede dodatnih vrst dohodkov ali premoženja, o teh sporazumih Ministrstvo za finance obvesti Evropsko komisijo.«.

41. člen

265. člen se spremeni tako, da se glasi:

»265. člen
(pristojni organ)

Pristojni organ za opravljanje nalog:

- izmenjave podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in mednarodnih pogodbah o izmenjavi informacij za davčne namene,
- v okviru nudenja pomoči pri pobiranju davkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in
- v okviru nudenja pomoči pri davčnih zadevah po Konvenciji o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in Protokola o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 22/10)

je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Minister, pristojen za finance, lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije ali Carinsko upravo Republike Slovenije za opravljanje posameznih nalog izmenjave podatkov in nudenja pomoči po teh pogodbah.

42. člen

266. člen se spremeni tako, da se glasi:

»266. člen
(podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega dela zakona, predvsem pa obrazce zahtevkov, ki se uporabljajo pri izvajanju IV. poglavja tega dela zakona.«.

43. člen

Za besedilom 268. člena, ki postane prvi odstavek, se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka davčni organ sestavi informativni izračun dohodnine za davčnega zavezanca rezidenta, ki izpolnjuje pogoje za priznanje olajšave iz tretjega odstavka 113. člena Zakona o dohodnini in katerega dohodki za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda RS za zaposlovanje, ki opravlja posredovanje dela dijakom in študentom v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, v davčnem letu presegajo polovico zneska splošne olajšave po prvem odstavku 111. člena Zakona o dohodnini.«.

44. člen

V 282. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če davčni zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri drugem delodajalcu, upošteva oprostitev plačila davčnega odtegljaja, o tem obvesti tega delodajalca.«.

45. člen

Za besedilom 284.b člena, ki postane prvi odstavek, se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če davčni zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri drugem delodajalcu, upošteva znesek, do katerega se akontacija dohodnine ne odmeri, to uveljavlja v napovedi iz 288. člena tega zakona.«.

46. člen

V petem delu se v naslovu 4. podpoglavja I. poglavja za besedo »dohodnine« doda besedilo »in dohodnina«.

1. podnaslov 4. podpoglavja se spremeni tako, da se glasi:

»1. Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se všteva v letno davčno osnovo«.

47. člen

V prvem odstavku 298. člena se pika na koncu črta in doda besedilo »oziroma znesku dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v katerem se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni zavezanec, ki začne opravljati dejavnost, sam izračuna predhodno akontacijo v znesku glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, za katero se plačuje predhodna akontacija. Obrazložen izračun predvidene davčne osnove, višino predhodne akontacije in obrokov predhodne akontacije predloži davčnemu organu hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, predhodne akontacije in obrokov predhodne akontacije.«.

48. člen

V tretjem in devetem odstavku 304. člena se besedilo »skupni dohodek« nadomesti z besedilom »povprečni skupni dohodek dveh zaporednih predhodnih davčnih let«.

49. člen

2. podnaslov 4. podpoglavja I. poglavja petega dela se spremeni tako, da se glasi:

»2. Dohodnina od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo«.

50. člen

305., 306. in 307. člen se spremenijo tako, da se glasijo:

»305. člen
(izračun)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavlja davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov, sam izračunava dohodnino od dohodka iz dejavnosti v davčnem obračunu. V primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov iz dejavnosti tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnih odtegljajev.

(2) Davčni obračun, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, vsebuje tudi podatke o poslovanju, ki jih davčni zavezanec vodi v evidencah v skladu s tem zakonom, drugimi predpisi in računovodskimi standardi.

306. člen
(obdobje izračuna)

Za obdobje izračuna se smiselno uporabljajo določbe 296. člena tega zakona.

307. člen
(predlaganje davčnega obračuna)

Za predlaganje davčnega obračuna se smiselno uporabljajo določbe 297., 297.a in 297.b člena tega zakona, pri čemer se zadnja dva stavka prvega odstavka 297. člena tega zakona ne uporabljata.«.

51. člen

Za 307. členom se dodajo novi 307.a , 307.b, 307.c, 307.č, 307.d, 307.e, 307.f in 307.g člen, ki se glasijo:

»307.a člen
(plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti in sprememba akontacije med davčnim letom)

(1) Za plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti ter za spremembo akontacije med davčnim letom se smiselno uporabljajo določbe 298. in 299. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek v primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov iz dejavnosti tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja.

307.b člen
(upoštevanje akontacije dohodnine in davčnega odtegljaja)

Od dohodnine, obračunane za posamezno davčno leto, se odštejeta akontacija dohodnine in davčni odtegljaj. Odštejeta se obračunana akontacija dohodnine in odtegnjen davčni odtegljaj.

307.c člen
(plačilo poročuna dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

Davčni zavezanec mora razliko med dohodnino od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, ter akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem plačati v 30 dneh od dneva predložitve davčnega obračuna.

307.č člen
(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezni znesek plačanega davka v tujini

od dohodka iz dejavnosti, ki je obdavčen v Republiki Sloveniji, ali oprostitve v davčnem obračunu iz 305. člena tega zakona. Kadar davčni zavezanec v davčnem obračunu uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitve, vsebuje davčni obračun tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec zahteva vračilo davka s posebnim zahtevkom, če v davčnem obračunu ni uveljavljal odbitka davka, plačanega v tujini, ali oprostitve za dohodke, vključene v davčno osnovo. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

307.d člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po 2. točki tega podpoglavja tega zakona, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščenca za zastopanje, pravne naslednike davčnih zavezancev oziroma skrbnike njihovega premoženja.

307.e člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan ali je opravično nesposoben ali po odločbi o denacionalizaciji določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po 2. točki tega podpoglavja tega zakona, smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravljavca premoženja.

307.f člen

(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je akontacija dohodnine, ki jo mora v skladu s drugim odstavkom 307.a člena tega zakona izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo in od katerega se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in tem zakonom plačuje akontacija dohodnine z davčnim odtegljajem.

307.g člen

(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

Glede roka predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov davčnemu organu se uporablja 284. člen tega zakona.«.

52. člen

308. člen se spremeni tako, da se glasi:

»308. člen

(priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov in obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, in ki se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, pripravi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov davčnemu organu. Davčni zavezanec opravi pripravo najpozneje do 31. marca leta, za katero se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, oziroma do poteka roka za predložitev obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 297. člena tega zakona za predhodno leto v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz 295. člena tega zakona za predhodno leto. Sestavni del prijavitve je izjava davčnega zavezanca, da za davčno leto uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, in izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Davčni zavezanec, ki na novo začne opravljati dejavnost, opravi prijavo iz prvega stavka prvega odstavka tega člena za prvo davčno leto opravljanja dejavnosti hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Sestavni del prijavitve je izjava davčnega zavezanca, da za davčno leto, v katerem je začel na novo opravljati dejavnost, uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Prijavo, opravljeno po roku, določenem v prvem in drugem odstavku tega člena, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(4) Šteje se, da je davčni zavezanec prijavil ugotavljanje davčne osnove za davčno leto z upoštevanjem normiranih odhodkov in se odločil za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca tega leta oziroma do poteka roka za predložitev obračuna dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz 307. člena tega zakona za predhodno leto, ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz 305. člena tega zakona za predhodno leto. Obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloženo po roku, določenem v prvem stavku tega odstavka, davčni organ s sklepom zavrže.

(5) Davčni zavezanec mora za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, če ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.«.

53. člen

309. člen se spremeni tako, da se glasi:

»309. člen

(vpis davčnega zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, v davčno evidenco)

Davčni organ na podlagi prijavitve davčnega zavezanca iz 308. člena davčnega zavezanca v davčnem registru označi kot zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo dohodnine od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov.«.

54. člen

310. in 311. člen se črtata.

55. člen

Za 312. členom se doda nov 312.a člen, ki se glasi:

»312.a člen
(evidentiranje kmečkega gospodinjstva)

(1) Gospodinjstvo, za katero se na podlagi odločb o odmeri akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, izdanih članom gospodinjstva v skladu s 315. členom tega zakona, ugotovi, da skupni dohodki njegovih članov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v posameznem davčnem letu znašajo najmanj 200 eurov, se vpiše v davčno evidenco kot kmečko gospodinjstvo in zanj določi nosilca.

(2) Kot nosilec se ob prvem vpisu kmečkega gospodinjstva v davčno evidenco ali ob spremembi nosilca zaradi smrti ali selitve prejšnjega nosilca določi član s prevladujočim deležem dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ali drug član, zavezanec za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske, ki ga določijo člani kmečkega gospodinjstva.

(3) Za kmečko gospodinjstvo, ki davčno osnovo od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, se kot nosilec kmečkega gospodinjstva vpiše nosilec, določen v skladu s 304. členom tega zakona.

(4) Poleg nosilca se v davčno evidenco vpiše tudi druge člane kmečkega gospodinjstva.

(5) Za kmečko gospodinjstvo, ki se je zaradi neizpolnjevanja pogoja preseganja skupnega dohodka iz drugega odstavka 69. člena ZDoh-2 izbrisalo iz davčne evidence, se ob ponovnem vpisu šteje, kot da je vpisano prvič.

56. člen

Za tretjim odstavkom 313. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Akontacijo dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2, pripisanega posameznemu zavezancu, članu kmečkega gospodinjstva, davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov izplačevalcev o izplačilih drugih dohodkov, od katerih je bila odtegnjena predhodna akontacija dohodnine.«.

V četrtem odstavku, ki postane nov peti odstavek, se besedilo »Akontacijo dohodnine« nadomesti z besedilom »Predhodno akontacija dohodnine«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Za predhodno akontacijo dohodnine iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 278. do 284. člena tega zakona.«.

57. člen

Tretji odstavek 315. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) V odločbi o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj iz prvega in drugega odstavka tega člena davčni organ določi tudi davčno osnovo od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pripisano zavezancu v skladu s četrnim in petim odstavkom 72. člena ZDoh-2, obračunano in odtegnjeno predhodno akontacijo dohodnine, ki se šteje za akontacijo dohodnine v

skladu s sedmim odstavkom 129. člena ZDoh-2, pripisano tem dohodkom v skladu s šestim odstavkom 129. člena ZDoh-2, ter akontacijo dohodnine za nerezidenta, v skladu z osmim odstavkom 129. člena ZDoh-2.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) V odločbi o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj ter drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 iz prvega in drugega odstavka tega člena davčni organ odloči tudi o poračunu akontacije dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 nerezidenta, ugotovljene v skladu z osmim odstavkom 129. člena ZDoh-2, s predhodno akontacije dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pripisane nerezidentu, ter o vračilu akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, če ugotovi, da skupni dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti članov kmečkega gospodinjstva znaša manj kot 200 eurov.«.

58. člen

V naslovu 6. podpoglavja I. poglavja petega dela se besedilo »dohodka iz oddajanja premoženja v najem in« črta.

59. člen

V prvem odstavku 317. člena se besedilo »dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali« in besedilo »dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali« črta.

V drugem odstavku se besedilo »dohodek iz oddajanja premoženja v najem ali« in besedilo »oddajanja premoženja v najem ali dohodek iz« črta.

60. člen

V prvem odstavku 318. člena se besedilo »dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali« črta.

Drugi odstavek se črta.

61. člen

319. člen se črta.

62. člen

V prvem odstavku 320. člena se besedilo »dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali« črta.

Drugi odstavek se črta.

63. člen

Za 322. členom se doda nov 322.a člen, ki se glasi:

»322.a člen
(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 321. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske

stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja pri davčnem organu v sedmih dneh od izplačila dohodka. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, katerega obliko predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 321. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz 323. člena tega zakona.«.

64. člen

V naslovu 8. podpoglavja I. poglavja petega dela zakona se na koncu doda besedilo »in dohodka iz oddajanja premoženja v najem«.

65. člen

Napovedni stavek prvega odstavka 325. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Dohodnino od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna:«.

V četrtem odstavku se v prvem stavku za besedo »obresti« doda vejica, besedilo »in dohodnino od dividend« pa se nadomesti z besedilom »dohodnino od dividend in dohodnino od dohodka iz oddajanja premoženja v najem«. V drugem stavku se za besedo »obresti« doda vejica, besedilo »ali dividend« pa se nadomesti z besedilom »dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem«. Na koncu se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »plačati pa na dan izplačila dohodka.«.

V petem odstavku se besedilo »obresti ali dividende« nadomesti z besedilom »obresti, dividende ali dohodek iz oddajanja premoženja v najem« in besedilo »obresti ali dividend« nadomesti z besedilom »obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem«.

66. člen

Za prvim odstavkom 326. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

(2) Napoved za odmero dohodnine iz petega odstavka 325. člena tega zakona od prejetega dohodka iz oddajanja premoženja v najem mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu v 15 dneh od prejema dohodka iz oddajanja premoženja v najem. Ne glede na prvi stavek tega odstavka vloži davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz oddajanja premoženja v najem za več mesecev v letu, napoved v 15 dneh po poteku časa, za katerega je bilo dano premoženje v najem, vendar najpozneje do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se beseda »drugi« nadomesti z besedo »tretji«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »drugega in četrtega« nadomesti z besedilom »tretjega in petega«.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se beseda »peti« nadomesti z besedo »šesti«.

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane osmi odstavek, se beseda »četrti« nadomesti z besedo »peti«.

67. člen

V prvem odstavku 328. člena se za besedilom »dohodka iz kapitala« doda besedilo »in dohodka iz oddajanja premoženja v najem«.

V petem odstavku se besedilo »obresti in dividend rezidenta« nadomesti z besedilom »obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta«, besedilo »obresti in dividend, ki so obdavčene« pa z besedilom »obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni«.

68. člen

V prvem odstavku 329. člena se za besedilom »dohodka iz kapitala« doda besedilo »in dohodka iz oddajanja premoženja v najem«.

V drugem odstavku se besedilo »obresti in dividend« nadomesti z besedilom »obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem«.

69. člen

Za 329. členom se doda nov 329.a člen, ki se glasi:

»329.a člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov od dohodka iz oddajanja premoženja v najem)

(1) V primeru iz 1. točke prvega odstavka 325. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške od dohodka iz oddajanja premoženja v najem v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, s pisnim zahtevkom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Zahtevek mora vložiti do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto pri davčnem organu.

(2) V primeru iz 2. točke prvega odstavka 325. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške od dohodka iz oddajanja premoženja v najem v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz petega odstavka 325. člena tega zakona.«.

70. člen

V prvem odstavku 330. člena se besedilo »prvega in drugega « nadomesti z besedilom »prvega, drugega in tretjega«, besedilo »dividend ali dobička iz kapitala« pa z besedilom »dividend, dobička iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem«.

V drugem odstavku se besedilo »tretjega in četrtega« nadomesti z besedilom »četrtega in petega«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Davčni organ odloči o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov iz prvega odstavka 329.a člena tega zakona v 30 dneh od dneva predložitve zahtevka.«.

71. člen

V drugem odstavku 331. člena se besedilo »drugega ali četrtega« nadomesti z besedilom »tretjega ali petega«.

V četrtem odstavku se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »petega«.

V sedmem odstavku se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »petega«.

72. člen

V 335. členu se besedilo »obresti ali dividend« nadomesti z besedilom »obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem«.

73. člen

V šestem odstavku 337. člena se besedilo »držav članic EU – in dividende« nadomesti z besedilom »držav članic EU –, dividende in dohodek iz oddajanja v najem«.

74. člen

V petem odstavku 340. člena se besedilo »ter drugih dohodkov, ki so oproščeni plačila dohodnine,« nadomesti z besedilom »vendar zanje davčni odtegljaj ni bil odtegnjen in plačan v skladu s 26. členom ZDavP-2D,«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Zavod za gozdove Slovenije ter drugi izplačevalci drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, ki jih izplačujejo za račun zavezancev, članov agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine, ki se po predpisih o kmetijstvu štejejo za samostojno kmetijsko gospodarstvo, za katere se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, predhodna akontacija izračuna in plača od osnove od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pošljejo davčnemu organu podatke, potrebne za pripis davčne osnove in predhodne akontacije dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 posameznemu davčnemu zavezanca ter podatke za identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov, do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto. Za vsako agrarno skupnost, skupni pašnik ali planino pošlje podatke po stanju na dan 30. junija leta, za katero se predhodna akontacija odmerja, in sicer enolično identifikacijo osebe, ki ji je bil dohodek izplačan, in seznam članov skupnosti fizičnih oseb, zavezancev za dohodnino od dohodkov po poglavju III. 4 ZDoh-2 z enoličnimi identifikatorji ter pripadajočimi lastniškimi deleži ali deleži skupnosti, ki jih imajo v uporabi.«.

75. člen

V sedmem odstavku 347. člena se v 2. točki za besedilom »v skladu s šestim odstavkom« doda besedilo »6. člena«.

V devetem odstavku se v 2. točki za besedilom »v skladu s šestim odstavkom« doda besedilo »6. člena«.

V dvanajstem odstavku se v 3. točki beseda »Skupnosti« nadomesti z besedilom »Evropske unije«.

76. člen

V prvem odstavku 360. člena se besedilo »začetkom postopka prenehanja« nadomesti z besedo »prenehanjem«.

V drugem odstavku se besedilo »od dneva, ko se je začel postopek« črta.

77. člen

V drugem odstavku 364. člena se beseda »oddelitve« nadomesti z besedo »razdelitve«.

78. člen

Prvi odstavek 376.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni zavezanec, ki je izvzel dividende in dohodke, podobne dividendam, iz davčne osnove po 24. členu ZDDPO-2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti:

- dokazilo o rezidentstvu za davčne namene izplačevalca, ki je rezident države članice EU, ki ni Republika Slovenija, ter dokazilo o zavezanosti za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, ali

- dokazilo o rezidentstvu za davčne namene izplačevalca, ki je rezident države, ki ni članica EU, oziroma potrdilo davčnih oblasti države, v kateri se nahaja poslovna enota, o obstoju te poslovne enote v času izplačila ter dokazilo o zavezanosti za davek od dohodka oziroma dobička, ki je primerljiv z davkom po ZDDPO-2.«.

79. člen

V 377. členu se za četrtim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Davčni organ zavrne izdajo dovoljenja, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega do devetega odstavka 72. člena ZDDPO-2.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

Za dosedanjim petim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Davčni organ lahko izdano dovoljenje odpravi ali razveljavi na podlagi obvestila iz šestega odstavka tega člena ali po uradni dolžnosti, če:

- je bilo dovoljenje izdano na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov in je vlagatelj vedel ali bi moral vedeti, da so bili podatki netočni ali nepopolni ter da dovoljenje ne bi moglo biti izdano na podlagi točnih in popolnih podatkov,

- ugotovi, da en ali več pogojev, na podlagi katerih se dovoljenje izda, ni izpolnjenih ali niso več izpolnjeni oziroma se niso izpolnili ali se ne izpolnjujejo.«

Dosedanji šesti in sedmi odstavek postaneta osmi in deveti odstavek.

80. člen

Za 382. členom se doda nov 382.a člen, ki se glasi:

»382.a člen

(obračunavanje in plačevanje davka za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Ta člen določa postopek za obračunavanje in plačevanje davka za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(2) Za vsa vprašanja postopka, ki niso urejena v tem členu, se smiselno uporabljajo druge določbe tega zakona.

(3) Zavezanec iz 67.b člena ZDDPO-2 prikladi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov najpozneje do 31. marca davčnega obdobja, za katero prikladi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, oziroma do poteka roka za predložitev davčnega obračuna za predhodno obdobje davčnemu organu v davčnem obračunu za predhodno obdobje. Sestavni del prikladitve je izjava zavezanca, da za davčno obdobje uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja obdavčitev dohodkov pravnih oseb.

(4) Zavezanec iz 67.č člena ZDDPO-2 opravi prikladitev za prvo davčno obdobje hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Sestavni del prikladitve je izjava zavezanca, da za to davčno obdobje uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja obdavčitev dohodkov pravnih oseb.

(5) Prikladitev, opravljeno po roku, določenem v tretjem in četrtem odstavku tega člena, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(6) Šteje se, da je zavezanec prikladil ugotavljanje davčne osnove za davčno obdobje z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca tega obdobja oziroma do roka za predložitev davčnega obračuna za predhodno obdobje v davčnem obračunu za predhodno obdobje ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloženo po roku, določenem v prvem stavku tega odstavka, davčni organ s sklepom zavrže.«.

81. člen

V 394. členu se v 1. točki besedilo »prvi do četrty odstavek« nadomesti z besedilom »prvi do peti odstavek«.

82. člen

V prvem odstavku 397. člena se v 1. točki za številko »297.b« doda vejica in številka »307.«.

V 2. točki se za številko »284.« doda vejica in številka »307.g«.

7. točka se črta.

V 9. točki se besedilo »(31. in 32. člen)« nadomesti z besedilom »(31. in 32. člen ter peti odstavek 308. člena)«.

Za 14. točko se doda nova 14.a točka, ki se glasi:

»14.a v nasprotju z zakonom poslovni subjekt pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega ali ločenega transakcijskega računa (37. člen)«.

V 24. točki se za številko »298.« doda vejica, besedilo »člena in« pa se nadomesti z besedilom »307.a

člena in«.

26. točka se črta.

V 39. točki se za besedilom »iz tega člena« doda besedilo »oziroma zavezanec ne zagotovi in na zahtevo davčnega organa ne predloži zahtevanih dokazil«.

Za 40. točko se dodajta novi 42. in 43. točka, ki se glasita:

»42. družba za upravljanje skrbniku ne zagotoviti podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga (enajsti odstavek 58. člena);

43. družba za upravljanje in skrbnik ne določita, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, oziroma ne določita tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi (enajsti odstavek 58. člena).«.

83. člen

Za 398. členom se doda nov 398.a člen, ki se glasi:

»398.a člen

(posebno hudi davčni prekrški pri elektronski obdelavi podatkov)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 20.000 do 70.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 50.000 do 150.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 70.000 do 250.000 eurov, če:

1. ima ali uporablja računalniški program ali elektronsko napravo, ki omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli izvirnega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh poznejših sprememb (osmi odstavek 38. člena).

2. kot proizvajalec oziroma dobavitelj računalniškega programa ali elektronske naprave zavezancem za davek zagotovi ali omogoči računalniški program ali elektronsko napravo, ki v trenutku prodaje ali predaje na uporabo, s privzetimi nastavitvami omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje izvirnega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh poznejših sprememb, ali če program oziroma elektronska naprava ne omogoči preprostega in takojšnjega izpisa izvirnih podatkov in vseh sprememb izvirnih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo (deveti odstavek 38. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 6.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 4.000 do 10.000 eurov.«.

84. člen

399. člen se spremeni tako, da se glasi:

»399. člen
(izjema od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna)

Ne glede na 4. in 5. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8., 24. in 35. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če predložijo davčni obračun v skladu s 53., 54., 55. ali 57. členom tega zakona.«.

85. člen

V 402.a členu se za besedilom »398. člena« doda vejica in številka »398.a«

86. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10 se v prvem odstavku 25. člena letnica »2013« nadomesti z letnico »2014«.

V drugem odstavku se letnica »2012« nadomesti z letnico »2013«, letnica »2011« pa se nadomesti z letnico »2012«.

PREHODNE DOLOČBE

87. člen

Generalni davčni urad in Generalni carinski urad na svojih spletnih straneh 1. aprila 2013 prvič objavita podatke po 20. členu zakona.

88. člen

Nov osmi in deveti odstavek 38. člena zakona se začneta uporabljati 31. marca 2013.

89. člen

Ne glede na peti odstavek 51. člena zakona lahko davčni zavezanec, ki ugotavlja svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloži davčni obračun od dohodka iz dejavnosti za leti 2013 in 2014 v skladu s 305. členom zakona davčnemu organu tudi v papirni obliki.

90. člen

Četrty, peti, šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek 166. člena zakona se začnejo uporabljati najpozneje 1. januarja 2015.

91. člen

Spremenjeni 248. člen se začne uporabljati 1. januarja 2015, in sicer za davčna obdobja po 1. januarju 2014.

92. člen

Davčnim zavezancem, ki so pred uveljavitvijo tega zakona morali priglasiti ugotavljanje davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in

dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov za leto 2013 v skladu s 304. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo in 32/12), ker je skupni dohodek njihovega kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v letu 2011 presegel 7.500 evrov, davčni organ po uradni dolžnosti odpravi odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, razen če zavezanec najkasneje do 15. januarja 2013 davčnega organa ne obvesti, da želi ugotavljati davčno osnovo od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti z upoštevanjem dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Obvestilo iz prejšnjega stavka, predloženo po roku, določenem v prejšnjem odstavku, se s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

93. člen

(1) Ne glede na drugi stavek prvega odstavka spremenjenega 308. člena zakona davčni zavezanec opravi priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za davčno leto 2013 najpozneje do 2. aprila 2013. Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem stavku, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(2) Če je davčni zavezanec pred uveljavitvijo tega zakona zahteval uveljavljanje davčne osnove za leto 2013 v skladu s 308. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo in 32/12), se šteje, da je priglasitev za leto 2013 opravljena v skladu s prejšnjim odstavkom, če davčni zavezanec davčnega organa v roku iz prejšnjega odstavka ne obvesti o tem, da za leto 2013 ne želi ugotavljati davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu s spremenjenimi pogoji. Obvestilo iz prejšnjega stavka, predloženo po roku, določenem v prejšnjem stavku, se s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(3) Za priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se za leto 2013 ne uporablja četrti odstavek spremenjenega 308. člena zakona.

(4) Ne glede na prvi odstavek novega 307.a člena zakona se za določitev in plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, za davčno leto 2013 za davčne zavezance, ki so v davčnem letu 2012 ugotavljali davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, smiselno ne uporabljata prvi in peti odstavek spremenjenega 298. člena zakona. Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo davčni zavezanec iz prejšnjega stavka tega člena za leto 2013 plača v znesku, ki ga izračuna sam na podlagi višine prihodkov, od katerih se je za davčno leto 2012, določala davčna osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, višine normiranih odhodkov in stopnje dohodnine, ki sta z zakonom, ki ureja dohodnino, za dohodek iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, določeni za leto 2013. Izračun višine akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu najpozneje do roka, določenega za priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v prvem odstavku tega člena.

(5) Ne glede na spremenjeni 298. člen zakona se za določitev in plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se všteva v letno davčno osnovo, za davčno leto 2013 za davčne zavezance, ki so v davčnem letu 2012 ugotavljali davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, uporablja 298. člen Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo in 32/12).

94. člen

Spremenjeni 340. člen zakona se prvič uporabi za pošiljanje podatkov za davčno leto 2013.

95. člen

(1) Za davčno leto 2012 se dohodnina in akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti pobirata po postopkih, določenih po 1., 2. in 4. podpoglavju I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo in 32/12).

(2) Za davčno leto 2012 se dohodnina od dohodka iz oddajanja premoženja v najem pobira po postopkih, določenih v 1., 2. in 6. podpoglavju I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12- uradno prečiščeno besedilo in 32/12).

96. člen

(1) Ne glede na prvi stavek tretjega odstavka novega 382.a člena zakona zavezanec opravi priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za davčno obdobje 2013 davčnemu organu najpozneje do 2. aprila 2013. Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prvem stavku tega odstavka, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(2) Za priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se za leto 2013 ne uporablja šesti odstavek novega 382.a člena zakona.

KONČNA DOLOČBA

97. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2013.

III. OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu:

Iz besedila delno spremenjene alineje je razvidno, da ta zakon med drugim ureja tudi medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov, in sicer z drugimi državami članicami Evropske unije (na podlagi evropskih pravnih aktov) ter tudi s tretjimi državami in ozemlji, če to določa mednarodna pogodba, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

ZDavP-2 v prvem odstavku 1. člena določa vsebino zakona, drugi odstavek pa z normo informativne narave sporoča, vsebina katerih predpisov EU se z ZDavP-2 prenaša v slovenski pravni red. Zaradi prenosa direktive 2011/16/EU je zato treba popraviti sklic na staro direktivo 77/799/EGS, ki ne velja več.

K 2. členu

S spremembo v prvem odstavku se določi, da davčni organ ravna po tem zakonu, ne le kadar izvaja mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, temveč tudi kadar izvaja katero koli drugo mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo glede davkov, kot primeroma mednarodno pogodbo o izmenjavi informacij v zvezi z davčnimi zadevami, konvencijo, ki ureja odpravo dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij, ali konvencijo, ki ureja medsebojno upravno pomoč pri davčnih zadevah, s protokolom.

K 3. členu

Sprememba je redakcijske narave. Z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL C št. 306 z dne 17. 12. 2007; v nadaljnjem besedilu: Lizbonska pogodba) in ki je začela veljati 1. decembra 2009, je nastopila sprememba poimenovanja Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Ta se po novem v skladu z 2. členom Lizbonske pogodbe imenuje Pogodba o delovanju Evropske unije, zato je treba ustrezno spremeniti izraze tudi v ZDavP-2.

K 4. členu

S tem členom se v 19. členu zakona črta možnost za razkritje podatka, ali je bilo davčnemu zavezancu izdano potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Podatek o potrdilu o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se je razkrivalo plačnikom davka zaradi obračunavanja in plačevanja davčnega odtegljaja pri izplačilu dohodkov zavezancem, ki so svojo davčno osnovo ugotavljali z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Na podlagi potrdila oziroma informacije o izdanem potrdilu se je plačnik davka prepričal o davčnem statusu prejemnika dohodka in na podlagi tega podatka pravilno obračunal dohodek in davek. Na podlagi spremembe načina izračunavanja dohodnine za zavezanca, ki svojo davčno osnovo ugotavljajo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, v skladu s katero se bo davčna obveznost izračunavala enako kot za davčne zavezanca, ki opravljajo dejavnost in svojo davčno obveznost ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se potrdilo ne bo več izdajalo, saj status davčnega zavezanca v sistemu normiranih odhodkov ne bo imel več za posledico drugačne obveznosti izplačevalca dohodka, kot je to na splošno predpisano. Sprememba je povezana s spremembo 309. člena, v kateri se črta obveznost izdaje potrdila o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

K 5. členu

V skladu z veljavnimi predpisi so podatki o davkih posameznih davčnih zavezancev varovani kot davčna tajnost. Ta ureditev temelji na uveljavljenih mednarodnih standardih in izhaja iz predpostavke, da država ne sme zlorabljati podatkov, ki jih v zvezi s plačevanjem davkov pridobi od posameznih davčnih zavezancev za druge namene. Kljub temu načelnemu izhodišču

pa je v zakonu, ki ureja davčni postopek, določena vrsta izjem, ko je zakonodajalec presodil, da je potrebno interesu po razkritju podatkov o davčnem dolgu posameznega davčnega zavezanca dati prednost pred interesom varovanja davčne tajnosti. Spremenjene javnofinančne in gospodarske razmere zahtevajo ponoven premislek, ali veljavna zakonodaja vzpostavlja pravilno razmerje med potrebo po varovanju davčne tajnosti in potrebo po zagotavljanju interesa javnosti. Še posebej je potrebno na novo presoditi, ali v nekaterih primerih načelo varovanja davčne tajnosti ne spodbuja izmikanja plačevanju davkov in postavlja zavezance, ki redno izpolnjujejo svoje davčne obveznosti v konkurenčno slabši položaj v primerjavi z neplačniki javnih dajatev. Podobno ureditev poznajo tudi nekatere druge evropske države (npr. Švedska, Finska, Irska, Norveška, Estonija, Portugalska, Španija in kot zadnja, Hrvaška), ki so se odločile spremeniti pravna pravila v smeri dajanja večjega poudarka javnosti podatkov o neplačevanju dajatev.

Upošteva se navedeno izhodišče se predlaga, da se že uveljavljeni ukrepi dopolnijo tako, da se pooblasti DURS in CURS, ki vodita evidenco dolžnikov glede plačevanja javnofinančnih obveznosti, da periodično na svojih spletnih straneh objavljala poimenski seznam vseh davčnih zavezancev, katerih davčni dolg presega višino 5.000 evrov, vendar le, če zavezanec dolguje javne dajatve vsaj 90 dni. Seznam se pripravi v obliki razredov v odvisnosti od višine neplačanih davkov. S tem se v seznam javno objavljenih davčnih dolžnikov zajame oseba s pomembnim dolgom do javnih blagajn, ki ne plačujejo dajatev v določenem daljšem časovnem obdobju, hkrati pa se na seznam ne uvrščajo osebe, ki le redko zamudijo s plačilom davka le za nekaj dni, kar je največkrat povezano s krajšimi likvidnostnimi težavami davčnih zavezancev. S tem je odpravljena nevarnost stigmatiziranja davčnih zavezancev zaradi manjših kršitev davčne zakonodaje. Tistim zavezancem, ki davka niso zmožni plačati zaradi utemeljenih oziroma objektivnih razlogov, na katere sami niso mogli vplivati, pa že obstoječa zakonodaja omogoča možnost odpisa, delnega odpisa, odloga oziroma obročnega plačevanja in jih v tem primeru ne obravnava kot dolžnike.

Veljavni 87. člen zakona določa, da je v davčnem postopku pritožba zoper odmerno odločbo načeloma nesuspemzivna. Zaradi pravne varnosti davčnega zavezanca pa davčni organ do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi.

Prav tako pritožba zoper sklep ne zadrži davčne izvršbe, zaradi pravne varnosti davčnega zavezanca pa davčni organ zadrži začeto davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi.

V primerih, ko je davčni organ odložil davčno izvršbo, davčni zavezanci ne bodo uvrščeni na seznam neplačnikov.

ZDavP-2 v drugi alineji tretjega odstavka 3. člena določa, da če ni s tem zakonom drugače določeno, določbe tega zakona, ki se nanašajo na davek, veljajo tudi za prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevke za zaposlovanje in prispevke za starševsko varstvo, uvedene v skladu z zakonom. Upošteva se navedeno določbo, bodo v javni objavi neplačnikov davkov vključene tudi zapadli neplačani prispevki za socialno varnost.

Predlaga se objava vseh davčnih neplačnikov – tako poslovnih subjektov kot tudi fizičnih oseb, razlikuje se le nabor podatkov, ki se objavlja. Za poslovne subjekte se tako objavi firma ali ime, sedež in davčna številka, za fizične osebe pa osebno ime, občino prebivališča in datum rojstva.

Cilj predlaganega ukrepa javne objave neplačnikov davkov in objave zavezancev za davek, ki ne predlagajo obračunov davčnega odtegljaja za izplačilo plač in nadomestila plač v zakonsko določenih rokih, je krepiti davčno kulturo, izboljšati plačilno disciplino ter spodbuditi k

prostovoljnemu, pravilnemu in pravočasnemu plačevanju davčnih obveznosti, s čimer se povečuje legitimnost davčnega sistema kot takšnega ter jamči tekoč priliv vplačil proračunskih sredstev.

Predlagatelj želi z objavo davčnih neplačnikov zmanjšati problem neplačevanja javnih dajatev oziroma spodbujati prostovoljno plačevanje javnih dajatev, ter zagotoviti varnejše poslovno okolje. Z namenom, da se doseže zastavljeni cilj, predlagatelj ocenjuje, da ne zadošča samo javna objava podatkov o davčnem neplačniku, ampak je treba poleg njegovih podatkov objaviti tudi podatke o dejanskem lastniku te pravne osebe – davčnega neplačnika. Za končnega dejanskega lastnika pravne osebe – davčnega neplačnika se šteje fizična oseba, ki je posredno ali neposredno imetnik deležev ali delnic, ki predstavljajo več kot 25 odstotkov v kapitalu te pravne osebe – davčnega dolžnika. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejša merila za opredelitev »posrednega imetništva« poslovnega deleža in delnic iz tega odstavka ter način zagotavljanja podatkov na tej podlagi.

V zadnjih dveh letih se povečuje število zavezancev, ki ne predlagajo obračunov davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plače, čeprav zaposlujejo delavce. Z Zakonom o delovnih razmerjih je določeno, da se plača plačuje za plačilna obdobja, ki ne smejo biti daljša od enega meseca. Plača se izplača najkasneje 18 dni po preteku plačilnega obdobja. V skladu z Zakonom o davčnem postopku mora plačnik davka obračunati akontacijo dohodnine in obvezne prispevke za socialno varnost v obračunu davčnega odtegljaja, ki ga davčnemu organu predloži hkrati z obračunom/izplačilom dohodka iz zaposlitve. Tako se dogaja, da delodajalci, davčni zavezanci, plačniki davka, ne obračunajo in plačajo prispevkov, čeprav izplačajo plačo (običajno v gotovini). Posledično zaposleni nimajo obračunanih in plačanih prispevkov. S predlagano objavo seznama delodajalcev, ki so po podatkih uradnih evidenc (ZZSZ) imeli zaposlene delavce in ki niso predložili obračuna davčnega odtegljaja za predpretekli mesec, bi seznanjali zaposlene pri teh delodajalcih, tiste, ki se nameravajo zaposliti pri njih in poslovne partnerje, ki bi bili na ta način seznanjeni, da poslujejo s subjektom, ki ne izpolnjuje zakonskih obveznosti. Zgolj z ukrepi davčnega nadzora ni mogoče urediti tega stanja. S predlagano objavo zavezancev, ki niso predložili obračuna davčnega odtegljaja za predpretekli mesec, bi izločili zavezance, ki so za mesec dni zamudili rok, določen z Zakonom o delovnih razmerjih. Primer: delodajalec je imel v mesecu juliju zaposlene delavce (vpisane v evidenco ZZSZ). Po ZDR bi moral do 18. avgusta izplačati plače in hkrati predložiti REK-1. Če do 25. septembra ne predloži REK-1 za mesec julij, bo delodajalec vpisan na seznam nepredlagateljev obračunov, ki bo konec septembra oziroma v začetku oktobra objavljen na spletnih straneh DURS). Tako se za predpretekli mesec šteje mesec, v katerem nastopi presečni dan (seznam se pripravi 25. v mesecu za predpretekli mesec: v septembru za mesec julij). Upoštevati pa je potrebno, da bodo na seznamu tudi zavezanci za davek (delodajalci), pri katerih ni nastopila obveznost oddaje obračuna davčnega odtegljaja, ker zaposlenim delavcem niso izplačali plače skladno s predpisi, ki urejajo delovna razmerja.

Učinkovitost pobiranja javnih dajatev je treba krepiti tako z ukrepi na strani izboljšanja delovanja davčnih in carinskih organov kot tudi z ukrepi, ki naj spodbudijo zavezance k prostovoljnemu plačevanju davkov, t.j. k izboljšanju davčne kulture. Le-to je treba spodbuditi tako z ukrepi, ki prispevajo k učinkoviti porabi sredstev, ki se zberejo z javnimi dajatvami kot tudi z ukrepi, s katerimi se zagotavlja, da vsak zavezanec s plačilom davkov prispeva k zagotavljanju sredstev za zadovoljevanje skupnih in splošnih potreb v skladu s svojo ekonomsko močjo.

Predlagana ureditev bo omogočila upravičenim osebam in javnosti, da se seznani z neplačniki davčnih obveznosti. Vsak davčni zavezanec pa ima možnost, da se z izpolnitvijo davčne obveznosti izogne uvrstitvi na ta seznam. Subjekt, ki ne izpolnjuje z zakonom določene obveznosti oziroma ravna protipravno, se ne more sklicevati na varstvo svojih pravnih koristi pri tovrstnem ravnanju. Povedano drugače, pravni red ne more varovati subjektov, ki ne ravnajo skladno z njim.

K 6. členu

S spremembo v 22. členu se določi, da si davčni organi medsebojno avtomatično ali na zahtevo razkrijejo podatke, ki jih pridobivajo po tem zakonu, zakonu o obdavčenju ali mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ki so davčna tajnost in jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog v zvezi z davki. Ker so te naloge določene z veljavnimi predpisi, torej zakoni in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Slovenijo, se predlaga črtanje norme, ki napotuje zgolj na pooblastila, določena z zakoni.

K 7. členu

Z dopolnitvijo zakona se določi možnost razkritja podatkov ministrstvu, pristojnemu za tehnologijo oziroma znanost, in sicer zaradi ugotavljanja učinkovitosti davčnih ukrepov na področju raziskav in razvoja oziroma analiziranja in spremljanja dodeljevanja spodbud na področju raziskav in razvoja. DURS bo ministrstvu dal podatke o davčnih zavezancih, ki uveljavljajo davčne olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj, ter podatke o višini olajšave, razvidne iz davčnih obračunov.

Določi se, da davčni organ Agenciji Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja in drugim izvajalcem državnih pomoči v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, zaradi izvajanja pristojnosti o finančnih pomočeh in izpolnitve davčnih obveznosti razkrije podatek o davčnem statusu. Agencija in drugi izvajalci državnih pomoči lahko zaradi pravilne odmere predhodne akontacije dohodnine, kot je določena v zakonu, ki ureja dohodnino, na podlagi podatkov, ki enolično identificirajo fizično osebo, pridobijo podatek o davčnem statusu zavezanca, fizične osebe, ki mu izplačevalec nakaže državno pomoč, neposredno od davčnega organa.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, je v skladu s 27. členom Zakona o kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: ZKme) pristojno za spremljanje državnih pomoči s področja kmetijstva, obravnava, ocenjuje in sporoča priglasitev državnih pomoči s področja kmetijstva Evropski komisiji; obravnava, ocenjuje in daje mnenje o skladnosti za državne pomoči, ki pomenijo skupinsko izjemo, in za pomoči po pravilu »de minimis« v kmetijstvu; zbira, obdeluje in spremlja podatke o državnih pomočeh in o pomočeh, dodeljenih po pravilu »de minimis«, ter vodi evidence o teh podatkih; pripravi letno poročilo skladno z notranjepravnimi predpisi in predpisi Skupnosti ter svetuje upravljavcem državnih pomoči s področja kmetijstva.

Določba je povezana tudi z določbo 153. člena ZKme, na podlagi katere je ministrstvo pristojno za vzpostavitev in upravljanje enotne evidence o finančnih pomočeh. Evidenco pa vodijo upravljavci pomoči, kot so agencija in drugi izvajalci državnih pomoči. Upravljavci pomoči so v skladu s 26. členom ZKme institucionalne enote, skladno s statističnimi predpisi opredeljene v sektorju država, ki pripravijo vsebino predvidene pomoči in jo priglasijo. Upravljavac pomoči skrbi za njeno pravilno izvajanje in poročanje o njenem izvajanju organu pristojnemu za državne pomoči.

Izvajalci državnih pomoči so tudi plačniki davka.

Evidenca o finančnih pomočeh vsebuje poleg podatkov o prejemnikih pomoči iz 140. in 143. člena tega zakona tudi podatke o finančnih pomočeh, zlasti vrsto ukrepa, izplačana sredstva in omejitve. Evidenca je namenjena izvedbi in nadziranju izplačil finančnih pomoči na državni in občinski ravni. Glede na zahteve za izpolnitev davčnih obveznosti plačnikov pa evidenca po novem vsebuje tudi podatke o davčnem in rezidentskem statusu.

153. člen ZKme po novem določa, da ministrstvo podatek o davčnem in rezidentskem statusu pridobi iz davčnih evidenc.

Ta vsebina se zato ustrezno ureja tudi v ZDavP-2.

Vendar se določba skladno z novo ureditvijo odmere akontacije dohodnine od dohodkov iz kmetijske dejavnosti fizičnih oseb, ki jo bo po novem odmerjal davčni organ, izplačevalci pa bodo morali odmerjati predhodno akontacijo dohodnine od skupnega izplačanega dohodka, ureja le za razkritje davčnega statusa, saj podatka o rezidentskem statusu izplačevalci ne bodo več potrebovali.

K 8. členu

Gre za redakcijski popravek. V konvencijah o izogibanju dvojnega obdavčevanja je opredeljen oziroma se posledično uporablja izraz pristojni organ in ne pooblaščen organ.

K 9. členu

S spremembo 29. člena se določi, da davčni organ stroškov pošiljanja oziroma zagotavljanja podatkov upravičenim osebam v skladu s V. poglavjem tega dela zakona ne zaračuna, razen če je tako določeno z mednarodno pogodbo, ki zavezuje Republiko Slovenijo. Navedeno besedilo je dodano, ker V. poglavje zakona vključuje tudi razkritje podatkov organom drugih držav na podlagi mednarodnih pogodb; v mednarodnih pogodbah pa se lahko uredi tudi kritje stroškov, ki nastanejo pri zagotavljanju pomoči po mednarodni pogodbi.

K 10. členu

Zavezanci za davek morajo že po veljavni ureditvi davčnemu organu dajati resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka (10. člen zakona). Pri pobiranju davkov mora davčni organ imeti dostop do določenih podatkov, ki so pomembni za določitev davčne obveznosti in tudi za nadzor nad tem, ali so zavezanci za davek sporočili oziroma navedli pravilne podatke. Kršitev teh obveznosti je že do sedaj sankcionirana z globo (397. in 398. člen). Zavezanci za davek, ki elektronsko obdelujejo podatke, morajo davčnemu organu na njegovo zahtevo zagotoviti določene podatke, omogočiti dostop do podatkov, vodenih v elektronskih poslovnih knjigah, pa tudi dostop in vpogled v programsko in strojno opremo ter zbirke podatkov, ki se uporabljajo v sistemu za elektronsko vodenje poslovnih knjig in evidenc, ter omogočiti preizkušanje ustreznosti elektronskih programov in elektronske obdelave podatkov.

DURS v postopkih davčnega inšpekcijskega nadzora ugotavlja, da nekateri davčni zavezanci, ki poslujejo z gotovino, uporabljajo računalniške programe ali strojno opremo, ki omogočajo poznejše spreminjanje evidentiranih podatkov o opravljenem gotovinskem prometu. Neprijavljena gotovina se nato uporabi predvsem za plačilo zaposlenih in osebno porabo. S takim ravnanjem se spodbujata siva ekonomija in delo na črno. Takšen način pomeni dejanje nelojalne konkurence. Taki programi ali strojna oprema omogočajo brisanje celotnih izdanih računov, brisanje posameznih postavk na računih, napačno seštevanje celotnega prometa itd. Ker tovrstna oprema brez sledi spremeni pravilne izvirne podatke, je mogoče davčno obveznost ugotoviti le s cenitvijo to je z ugotovitvijo verjetne davčne osnove. Odmera davka z uporabo cenitve davčne osnove je strokovno zahteven in zato dalj časa trajajoč postopek, ki mora temeljiti na dovolj trdnih dokazih. Ne glede na dokazano dejstvo, da so računi brisani, mora davčni organ utemeljitev ocene davčne osnove podkrepiti še z drugimi dokaznimi dejstvi, ki jih zaradi izpopolnjenosti navedenih računalniških programov večinoma nima. Praktično nemogoče pa je za nazaj dokazati obseg poslovanja davčnega zavezanca, ki je nabavljal blago z nikjer prijavljeno gotovino in prometa ni evidentiral v poslovnih knjigah. Obenem tovrstna oprema niti ne omogoča ugotavljanja, ali je prišlo do poznejše uporabe opreme oziroma do poznejšega posega v podatke. Iz podatkov DURS izhaja, da je bila za leti 2010 in 2011 pozornost glede evidentiranja gotovinskega prometa usmerjena na gostinsko dejavnost in uporabljena metoda fotografiranja računov ter da iz vzorca izhaja, da je bilo pri 44,2 % gostincev ugotovljeno brisanje posameznih postavk računa ali računa v celoti ter ocenjeno, da

so ti zavezanci v svojih poslovnih knjigah izkazali za 45,5 % manj prihodkov od prodanega blaga in storitev, kot so jih dejansko dosegli. Ugotavlja se, da prihodke prirejajo tudi drugi zavezanci v dejavnostih, v katerih se posluje z gotovino, kot na primer v dejavnostih trgovine na drobno, proizvodnje in prodaje kruha in slaščic ter storitvene dejavnosti.

Zaradi navedenega se s predlogom novega osmega odstavka določi, da zavezanec za davek ne sme uporabljati takega programa ali naprave, ki omogoča brisanje, popravljanje ali kakršno koli spreminjanje izvirnega zapisa podatkov, ne da bi bil izvirni zapis in vse poznejše spremembe podatkov shranjeni v napravi ali na drugem mediju, ki ga uporablja za elektronsko obdelovanje podatkov. Kršitev te prepovedi je sankcionirana z globo.

Z novim devetim odstavkom se določi, da proizvajalec oziroma dobavitelj računalniškega programa ali elektronske naprave ne sme zavezancem za davek zagotavljati ali omogočiti uporabe računalniškega programa ali elektronske naprave, ki v trenutku prodaje ali predaje na uporabo, s privzetimi nastavitvami omogoča brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvirnega zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh poznejših sprememb. Kršitev te prepovedi je sankcionirana z globo. Program oziroma elektronska naprava mora omogočiti preprost in takojšen izpis izvirnih podatkov in vseh sprememb izvirnih podatkov, če je do takih sprememb prišlo. Kršitev te obveznosti je sankcionirana z globo.

K 11. členu

Drugi odstavek se črta, ker je nepotreben oziroma, ker v primerjavi z 41. členom ZDavP-2 povzroča dvome. Da lahko davčni organ pridobiva podatke v skladu z določbami, ki se nanašajo na obveznost dajanja podatkov, kadar jih potrebuje za izpolnitev zaveze po mednarodni pogodbi, ne da bi jih potreboval tudi sam (nima torej lastnega interesa pridobivanja), izhaja že iz splošne določbe 3. člena ZDavP-2.

K 12. členu

Namen spremembe osmega odstavka je jasneje in nedvoumno opredeliti, da se na pravnega naslednika ne prenesejo obveznosti in terjatve, ki se nanašajo neposredno na fizično osebo, ki je opravljala dejavnost in jo je prenehala opravljati. Sedanja določba povzroča različne razlage, včasih tudi napačno razlago, da pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova vseh prispevkov in dohodnine, ki bremenijo fizično osebo, ki je prenehala opravljati dejavnost (tudi npr. za zaposlene).

Namen veljavnega osmega odstavka 48. člena je, da se na pravnega naslednika ne prenesejo tiste obveznosti in terjatve, ki se nanašajo neposredno na fizično osebo, ki opravlja dejavnost (pravni prednik), se pa nanj (pravni naslednik) prenesejo obveznosti in terjatve, ki se nanašajo na zaposlene. S predlagano spremembo je to tudi izrecno opredeljeno. Pravni naslednik prevzame vse obveznosti pravnega prednika, razen tistih, ki se nanašajo neposredno na fizično osebo – pravnega prednika, ki je dejavnost opravljal.

K 13. členu

Po veljavni ureditvi lahko davčni zavezanec v 30 dneh po predložitvi davčnega obračuna popravi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računske pomote. Pomanjkljivosti oziroma pomote v obračunu prispevkov za socialno varnost za zasebnike, za lastnike zasebnih podjetij, ki nimajo plače, ter za delodajalce, ki niso plačniki davka, lahko popravi v 45 dneh po predložitvi davčnega obračuna. Zavezanci imajo tako že v skladu z veljavno zakonodajo pravico, da tudi po poteku zakonsko določenih rokov pod določenimi pogoji že predložene obračune popravijo. Tako so davčni zavezanci, ki so v letu 2011 po predložitvi davčnega obračuna ugotovili formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v številkah in imenih, pisne ali računske pomote v 30- oziroma 45-dnevnem roku predložili 10.272

popravljenega davčnega obračuna. Ti popravki so se v praksi izvajali tako, da so se že predloženi davčni obračuni nadomestili s popravljenimi davčnimi obračuni, pri tem pa so se upoštevali učinki popravljenega obračuna, ki so v 53. členu ZDavP-2 določeni z vidika povečanja oziroma zmanjšanja davčne obveznosti.

Po predlogu lahko davčni zavezanec popravlja davčne obračune v 60 dneh po predložitvi davčnega obračuna zaradi istih razlogov, torej zaradi formalnih pomanjkljivosti oziroma pomot v imenih in številkah, pisnih ali računskih pomot. Na novo se določi, da lahko popravek obračuna predloži samo enkrat. Davčni zavezanec mora davčnemu organu dajati resnične, pravilne in popolne podatke. Ne glede na to dolžnost je davčni zavezanec, ki v 60 dneh od predložitve davčnega obračuna predloži popravek obračuna, razbremenjen odgovornosti za prekršek.

Po predlogu je jasneje določen učinek popravljenega obračuna. Popravljeni obračun učinkuje samo v delu, v katerem se ugotovi razlika med prvotnim in popravljenim obračunom. Učinki so določeni z vidika povečanja oziroma zmanjšanja davčne obveznosti. Razlika v davčni obveznosti se pri davčnem obračunu ugotavlja na podlagi predloženega in popravljenega obračuna. Prvotni davčni obračun še velja v delu, ki se ne odpravlja s popravkom obračuna.

Če je ugotovljena razlika, na podlagi katere se poveča davčna obveznost, ta razlika učinkuje od dneva, od katerega je učinkoval popravljeni davčni obračun. To pomeni, da davčnemu zavezancu tečejo obresti od dneva, ko bi moral biti davek po prvotno predloženem obračunu oziroma obračunu, ki se popravlja, plačan.

Če pa je ugotovljena razlika, na podlagi katere se davčna obveznost zniža, ta razlika učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna. To pomeni, da davčnemu zavezancu zaradi preveč plačanega davka po prvotno predloženem obračunu obresti ne pripadajo.

Izvršljiv je prvotni davčni obračun, ki je popravljen, oziroma popravljeni prvotni obračun je izvršilni naslov. Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom je določena kot izvršilni naslov.

K 14. členu

Davčni zavezanec lahko po tem členu enkrat popravlja davčni obračun, če je davčna obveznost izkazana previsoko. Popravek obračuna lahko predloži najpozneje v 12 mesecih od poteka roka za predložitev obračuna, v zvezi s katerim se vlaga popravljeni obračun. Davčni organ sprejme popravek obračuna, če kot utemeljene sprejme obrazložitve o razlogih, zaradi katerih je davčni zavezanec davčno obveznost izkazal previsoko. Davčnemu zavezancu ne pripadajo obresti.

V razmerju do predloga spremembe 53. člena ZDavP-2 popravek po predlogu 54. člena dejansko omogoča, da zavezanec tako (enkrat) vloži popravek po 53. členu in (enkrat) po 54. členu.

Predlog vsebinsko ne spreminja veljavne ureditve. Po predlogu je jasneje določen učinek popravljenega obračuna. Popravljeni obračun učinkuje samo v delu, v katerem se ugotovi razlika med prvotnim in popravljenim obračunom.

Ugotovljena razlika, na podlagi katere se zniža davčna obveznost, učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna. Davčnemu zavezancu zaradi preveč plačanega davka po prvotno predloženem obračunu obresti ne pripadajo.

Izvršljiv je prvotni davčni obračun, ki je popravljen, oziroma popravljeni prvotni obračun je izvršilni naslov. Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom je določena kot izvršilni naslov.

K 15. členu

Obračun davčnega odtegljaja je sestavljen iz zbirnih podatkov obračuna davčnega odtegljaja in podatkov iz obračuna davčnih odtegljajev, ki so izkazani individualno po davčnem zavezancu, prejemniku dohodka. Predlagane omejitve iz 53., 54. in 55. člena tega zakona, ki določajo, da se vsak obračun lahko popravlja le enkrat, se pri obračunih davčnega odtegljaja nanašajo le na podatke iz obračuna davčnih odtegljajev, ki so izkazani individualno po davčnem zavezancu, prejemniku dohodka. Posamezen individualni obrazec REK se lahko popravlja le enkrat, zbirni pa več kot enkrat, če se nanaša na različne prejemnike dohodka.

Če je bil v zvezi z izplačilom dohodka že predložen popravek in plačniku davka pristojni organ (kot je npr: Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije) z aktom ugotovi spremenjeno davčno osnovo oziroma spremembo pri določitvi zavezanosti za prispevke za socialno varnost, se v primeru, ko plačnik davka na tej podlagi predloži popravek obrazca REK, razbremenjen odgovornosti za prekršek ne glede na to, da gre v tem primeru za večkratno popraviljanje podatkov v obrazcu REK.

Predlog tako določa, da lahko plačnik davka ne glede na 53., 54. in 55. člen, ki omogočajo, da se predloži popravek obračuna davčnega odtegljaja samo enkrat, še predložijo popravek, če se ta nanaša na različne prejemnike dohodkov.

K 16. členu

S spremenjeno 2. točko prvega odstavka 58. člena se določi enako obravnavanje družb za upravljanje z vidika njihovih obveznosti plačnika davka ne glede na to, kakšno vrsto investicijskih skladov upravljajo (vzajemni sklad, krovni sklad, alternativni sklad ali investicijska družba). Sprememba je povezana z novostmi, uvedenimi z lani sprejetim ZISDU-2, po katerih se lahko v Sloveniji oblikujejo oziroma ustanovijo tudi nove oblike investicijskih skladov.

Tudi predlagani novi enajsti odstavek je povezan z novostmi, uvedenimi z lani sprejetim ZISDU-2. Tako je bil z ZISDU-2 (na podlagi direktive UCITS IV) uveden tudi t.i. potni list za družbe za upravljanje skladov UCITS (kar pomeni, da lahko sklad UCITS v Republiki Sloveniji oblikuje in ga upravlja družba za upravljanje druge države članice EU). Zaradi tega je treba opraviti spremembe v zakonu v smeri izenačitve položaja v Republiki Sloveniji oblikovanih oziroma ustanovljenih investicijskih skladov. S predlagano določbo se tako z vidika obveznosti plačnika davka v Republiki Sloveniji v enak položaj postavljajo v Republiki Sloveniji oblikovani oziroma ustanovljeni investicijski skladi ne glede na to, ali jih upravljajo družbe za upravljanje, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali v drugih državah članicah EU.

Družba za upravljanje druge države članice lahko storitev upravljanja investicijskih skladov opravlja v Republiki Sloveniji preko podružnice ali neposredno pod pogoji, določenimi v ZISDU-2. S predlagano določbo se tako določi plačnik davka za primer v Republiki Sloveniji oblikovanega oziroma ustanovljenega investicijskega sklada, pri katerem se plačnik ne more določiti na podlagi prvega odstavka 58. člena. Predlagana določba upošteva spremembo pravil vira dohodnine glede dohodka iz investicijskih skladov, predlagano z zadnjo novelo dohodnine. Ker morata družba za upravljanje in skrbnik v pogodbi določiti, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, in to še preden začne skrbnik opravljati skrbniške storitve za sklad, se s tem omogoči, da se stranki pogodbe vnaprej dogovorita o načinu zagotavljanja podatkov skrbniku (kadar se za plačnika davka šteje skrbnik) ter tudi o primernem nadomestilu skrbniku za opravljanje storitev, povezanih z obveznostmi plačnika davka.

K 17. členu

S predlogom se določi, da ureditev, ki velja za kritje stroškov v primeru, kadar se ugotovitve davčnega organa ne razlikujejo od predloženega obračuna oziroma vložene napovedi, velja tudi za carinsko deklaracijo. V teh primerih davčni organ in zavezanec za davek vsak krijeta svoje stroške.

K 18. členu

S predlogom se določi, da se davčnemu zavezancu, ki predloži obračun ali popravek obračuna, na podlagi katerega svojo obveznost povečuje, po izteku zakonskega roka za čas zamude zaračunajo zamudne obresti.

Tako se prepreči položaj, do katerega bi lahko prišlo glede na predloge sprememb 53., 54. in 57. člena, ki se nanašajo na popravke obračunov, in sicer ko bi zavezanec, ki bi vložil popravek obračuna v zakonskem roku, vendar po poteku roka za plačilo, plačal dodatno ugotovljeno obveznost in zamudne obresti (saj popravek učinkuje od dneva učinkovanja obračuna, ki se popravlja), zamudne obresti pa se brez jasne določbe ne bi zaračunale zavezancu, ki bi obračun oziroma popravek vložil po izteku zakonskega roka.

Predlog tako določa enako obravnavo davčnega zavezanca, ki pravočasno predloži obračun, vendar plača po izteku roka za plačilo, zato mora plačati zamudne obresti, z davčnim zavezancem, ki predloži obračun davka ali popravek obračuna davka po izteku zakonskega roka za plačilo. Davčni zavezanec, ki bo predložil obračun davka ali popravek obračuna davka po izteku zakonskega roka, bo plačal zamudne obresti od zakonskega roka za plačilo, ko bi bil obračun davka pravočasno predložen, ne pa šele od poteka roka za plačilo prepozno predloženega obračuna davka oziroma popravka obračuna davka.

K 19. členu

Veljavna zakonodaja določa, da davčni organ lahko na podlagi izjave zavezanca za davek, ki je upravičen do vračila davka, ta davek vrne tretji osebi, ki jo v izjavi navede zavezanec za davek, pod pogojem, da ni možnosti za oškodvanje morebitnih upnikov zavezanca za davek.

Zaradi težav, ki jih ima DURS v zvezi z izvajanjem te določbe, se določba črta.

K 20. členu

Po veljavnem drugem odstavku 103. člena ZDavP-2 lahko davčni organ dovoli obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih davčnemu zavezancu – fizični osebi, ki ni zmožna plačati v enkratnem znesku in ne more zagotoviti zavarovanja, če se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti.

Po predlagani ureditvi davčni organ dovoli davčnemu zavezancu – fizični osebi obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih, če se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti. Davčnemu zavezancu ne bo več treba izkazovati pogojev za obročno plačilo po tem členu (da ni zmožen plačati v enkratnem znesku in ne more zagotoviti zavarovanja). Predlagana ureditev, ki je namenjena začasni premostitvi nelikvidnosti davčnega zavezanca – fizične osebe, omogoča poenostavitev postopkov obročnega plačila davka za davčnega zavezanca in davčni organ.

K 21. členu

Gre za popravek redakcijske narave (glej obrazložitev k 3. členu).

K 22. členu

V skladu z veljavnim ZDavP-2 lahko davčni organ zahteva zavarovanje pred nastankom oziroma pred pridobitvijo izvršilnega naslova, to je odmerne odločbe v postopku davčnega

nadzora oziroma odmernem ugotovitvenem postopku ter pred potekom roka za predložitev obračuna. Ker še ni končan davčni postopek, davčni organ v teh primerih še ne razpolaga z izvršilnim naslovom, lahko pa v primeru, če utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev davčne obveznosti onemogočena ali precej otežena, davčni dolg zavaruje. Davčni organ pa lahko zavaruje davčno obveznost tudi v primeru odloga ali obročnega plačila in v postopku davčne izvršbe.

Zavarovanje velja do dneva izpolnitve davčne obveznosti. Če davčni zavezanec ne plača davčne obveznosti, ki je bila ugotovljena z davčnim obračunom ali odločbo davčnega organa, davčni organ unovči zavarovanje.

Predlaga se, da v primeru večjega davčnega dolga, to je nad 50.000 evrov, DURS ni potrebno izkazovati pogoja za zavarovanje, da utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo. V tem primeru DURS zahteva zavarovanje, kar pomeni, da nima diskrecijske pravice oziroma pravice prostega preudarka, da sam odloča ali bo zahteval ali ne bo zahteval zavarovanja, temveč ga mora zavarovati v vsakem primeru, če pričakovani dolg presega 50.000 evrov.

Predlog davčnemu organu omogoča, da v tem primeru hitro zavaruje izpolnitev davčne obveznosti že pred nastankom oziroma pred pridobitvijo izvršilnega naslova, torej v času, ko davčni postopek na prvi stopnji še ni končan oziroma, ko še ni potekel rok za predložitev obračuna.

Davčnemu organu v tem primeru tudi ni potrebno izkazovati dejanj davčnega zavezanca, s katerimi odtuja, skriva ali drugače razpolaga s premoženjem (subjektivna nevarnost).

K 23. členu

V primeru večjega davčnega dolga, to je nad 50.000 evrov bo DURS z začasnim sklepom za zavarovanje zavezancu za davek omejil ali prepovedal razpolaganje z določenim premoženjem, in sicer:

- naložil banki oziroma hranilnici, pri kateri ima zavezanec za davek denarna sredstva, da denarnih sredstev zavezancu za davek ne izplača, zavezancu za davek pa prepovedal razpolaganje s temi sredstvi, pri čemer se smiselno upoštevajo omejitve iz 166. člena tega zakona;
- dolžniku zavezanca za davek prepovedal izplačilo terjatve, ki jo ima zavezanec za davek do njega, oziroma vrnitev stvari zavezancu za davek ter zavezancu za davek prepovedal sprejeti poplačilo terjatve oziroma vračilo stvari ali
- zavezancu za davek omejil ali prepovedal razpolagati z njegovimi nepremičninami oziroma deleži, ki jih ima v družbah, ter premičninami, pri čemer se smiselno upoštevata 177. člen in 178. člen tega zakona v delu, ki se nanaša na surovine, polizdelke za predelavo in pogonsko gorivo.

K 24. členu

Predlog spremembe četrtega odstavka 166. člena ZDavP-2 določa, da pošlje davčni organ banki oziroma hranilnici (v nadaljnjem besedilu: banka) sklep o izvršbi v obliki overjene elektronske kopije sklepa (v nadaljnjem besedilu: sklep), ki jo overi informacijski sistem davčnega organa z varnim elektronskim podpisom. Elektronsko vročanje sklepov o izvršbi bo bistveno pospešilo njihovo izvrševanje ter hkrati znižalo stroške bank in izdajateljev. Informacijski sistem, ki ga upravlja davčni organ, je namenjen le elektronskemu vročanju sklepov o izvršbi ter drugih dokumentov in informacij, povezanih z izvršbo. Vsi drugi dokumenti se bodo bankam vročali po siceršnjih pravilih vročanja, določenih v 85. členu ZDavP-2 in ZUP. Te določbe se začnejo uporabljati najpozneje 1. 1. 2015.

DURS in banke ugotavljajo, da je potrebno pristopiti k sodobnejšemu načinu vročanja sklepov o izvršbi, ki jih davčni organi posredujejo bankam v izvršitev, ter zmanjšati stroške pošiljanja. Za ta namen je bila oblikovana delovna skupina, sestavljena iz predstavnikov ZBS, bank in izdajateljev sklepov o izvršbi.

Davčni organ izda letno preko 100.000 sklepov o izvršbi na transakcijske račune (leta 2008 - 102.671, leta 2009 - 113.659, leta 2010 - 128.124 sklepov). DURS vodi evidenco o sklepih, izdanih dolžnikom, ne pa tudi, koliko bankam so bili sklepi poslani (če ima dolžnik odprte račune pri več bankah, se sklep praviloma pošlje vsem bankam), zato DURS ocenjuje, da je število sklepov, vročenih bankam, približno dvakrat večje od števila sklepov, izdanih dolžnikom, torej približno 250.000 izdanih sklepov letno. Ker se ti sklepi vročajo osebno po ZUP, stane vročitev enega sklepa 1,87 evrov. Upošteva se še strošek tiskanja in kuvertiranja, bo prihranek na letni ravni za DURS znašal od 400.000 do 500.000 evrov.

Načeloma bo sklep o izvršbi vročen tako, da ga bo davčni organ odložil v informacijski sistem, banka pa bo sklep prevzela najkasneje do 11.59, ter ga izvršila do 17. ure istega dne. Če banka sklepa ne bo prevzela, se bo sklep ob 12. uri štel za vročenega (s fikcijo), banka pa bo s tem prevzela odgovornost, da bo sklep do 17. ure istega dne izvršen - fikcija vročitve. Če bi davčni organ sklep v informacijski sistem odložil po 12. uri, bi morala banka sklep prevzeti do 12. ure naslednjega dne (ali pa bi takrat nastopila fikcija vročitve), in ga posledično tudi izvršiti do 17. ure naslednjega dne.

V predlogu petega odstavka je opredeljen način vročitve sklepa o izvršbi. Če ga davčni organ do 12. ure odloži v informacijski sistem, mora banka sklep prevzeti in prevzem potrditi z varnim elektronskim podpisom. Informacijski sistem zagotavlja, da lahko posamezna banka prevzame le tisti sklep, ki je namenjen izključno njej. V nadaljevanju petega odstavka je določena fikcija vročitve, in sicer če davčni organ do 12. ure odloži sklep v informacijski sistem, se šteje, da je vročitev sklepa opravljena ob 12.uri.

V šestem odstavku je določeno, da mora banka sklep o izvršbi, ki ga je davčni organ odložil do 12. ure, izvršiti še istega dne, najpozneje do 17. ure. Časovni okvir je bil dogovorjen v okviru delovne skupine v soglasju med izdajatelji in predstavniki bank.

Ker vse banke ne bodo imele lastnih uporabniških programov za prevzem sklepov iz informacijskega sistema, je določeno, da lahko za to pooblastijo druge pravne osebe (predvidoma druge banke). V tem primeru bodo banke morale upoštevati tudi 11. člen Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZVOP-1) in skleniti pisno pogodbo o pogodbeni obdelavi osebnih podatkov z vsemi obveznimi sestavinami.

Pravilnik podrobneje predpisuje vsebino, obliko in način vročanja sklepov o izvršbi v elektronski obliki in ureja postopek izmenjave sklepov ter izmenjavo informacij, povezanih z njimi. V prilogi pravilnika so natančneje določene tehnične specifikacije ter način komuniciranja med informacijskim sistemom ter informacijskimi sistemi bank. Zaradi zavarovanja osebnih podatkov in ugotovitve sorazmernosti vsebine v dokumentih in informacijah, ki se izmenjavajo, je predpisano predhodno soglasje informacijskega pooblaščenca k pravilniku.

V primeru večjih težav z delovanjem informacijskega sistema se vročitev sklepov opravi po določbah 85. člena ZDavP-2.

K 25. členu

Po veljavni ureditvi banka oziroma hranilnica vrne davčnemu organu sklep o izvršbi, če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi na dolžnikovih računih ni nobenega priliva denarnih sredstev.

Po predlogu bo banka oziroma hranilnica, če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi ali delnem plačilu po sklepu o izvršbi, na dolžnikovih računih ni nobenega priliva denarnih sredstev, samo obvestila davčni organ.

Banka oziroma hranilnica bo davčni organ obveščala v skladu s predlagano spremembo in dopolnitvijo 166. člena po elektronski poti.

Predlagana ureditev bo poenostavila postopke ter prihranila stroške banki oziroma hranilnici, ker ne bo več vračala sklepov v papirni obliki. Davčnemu organu pa za vodenje davčne izvršbe zadošča informacija, da davčni zavezanec ni imel priliva denarnih sredstev (oziroma da je bila davčna izvršba na denarna sredstva pri banki oziroma hranilnici neuspešna).

Določi se tudi, da banka oziroma hranilnica obdrži sklep o davčni izvršbi v svoji evidenci, kadar ima dolжник pri banki oziroma hranilnici sredstva, s katerimi ne more razpolagati. Banka oziroma hranilnica o tem obvesti davčni organ, opravi rubež sredstev in poplača davčni dolg, ko dolжник pridobi pravico razpolagati s sredstvi.

Davčni zavezanci imajo lahko pri bankah in hranilnicah poleg transakcijskih računov odprte tudi druge oblike varčevanja, kot so varčevalni računi, vezane vloge in podobno. Če se ta sredstva sprostijo v enem letu, banka oziroma hranilnica opravi rubež. Po veljavni ureditvi pa rubežev na teh sredstvih ni bilo mogoče opraviti, če so se ta sredstva sprostila po enem letu od prejema sklepa. Po predlagani ureditvi bo banka opravila rubež tudi, ko ima davčni zavezanec denarna sredstva vezana za obdobje, daljše od enega leta.

K 26. členu

Naslov poglavja se uskladi z vsebino, ki jo ureja direktiva 2011/16/EU.

K 27. členu

S tem členom se v slovenski pravni red prenaša direktiva 2011/16, ki nadgrajuje vsebino upravnega sodelovanja tako, da omogoča tesnejše in učinkovitejše sodelovanje med državami članicami EU na področju izmenjave podatkov. Ker obdavčevanje znotraj EU ni harmonizirano, je okrepljeno upravno sodelovanje način, ki zagotavlja pravilno odmero davkov in učinkovit boj zoper davčne utaje in davčne goljufije. Direktiva se nanaša na vse vrste davkov, razen DDV, carin, trošarin in obveznih prispevkov za socialno varnost, saj je upravno sodelovanje pri teh davkih že urejeno v drugi zakonodaji EU.

Direktiva uvaja avtomatično izmenjavo podatkov za pet vrst dohodka in kapitala od 1. januarja 2015 ter izboljšuje obstoječe mehanizme za izmenjavo podatkov.

K 28. členu

V novem 243.a členu so opredeljeni posamezni pojmi, uporabljeni v II. poglavju četrtega dela ZDavP-2. Ti izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot enaki izrazi, uporabljeni v prejšnjem poglavju, zato niso posebej opredeljeni, temveč je samo pojasnjeno, da imajo smiselno enak pomen. Izraz »upravno sodelovanje« pomeni izmenjavo podatkov (na zaprosilo, avtomatično ali brez vnaprejšnjega zaprosila) in druge oblike upravnega sodelovanja (prisotnost v davčnih uradih, sočasni davčni nadzor, zahteva za vročitev ter izmenjava najboljših praks in izkušenj), vse z namenom pravilne odmere davka. Zaposilo za sodelovanje se nanaša na vse naštetе oblike sodelovanja.

Države članice EU na podlagi direktive 2011/16/EU podatke izmenjavajo na podlagi zaprosila, brez vnaprejšnjega zaprosila ali avtomatično. Zaradi uskladitve izrazov se izraz »zahteva« nadomesti z izrazom »zaposilo«, besedna zveza »spontana izmenjava« pa z »izmenjava brez vnaprejšnjega zaprosila«.

K 29. členu

Z direktivo 2011/16/EU se razširja obseg upravnega sodelovanja. Po tej direktivi se upravno sodelovanje nanaša na vse vrste davkov, razen DDV, carin in obveznih prispevkov za socialno varnost. Direktiva 2011/16/EU se v skladu z drugim odstavkom 2. člena uporablja tudi za trošarine, ki še niso zajete z drugo zakonodajo EU o upravnem sodelovanju. Vse trošarinske dajatve so že zajete v Uredbi o upravnem sodelovanju na področju trošarin, zato se četrto poglavje ZDavP-2 ne nanaša na trošarine.

Med davke iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo upravne takse in podobne pristojbine organov javne uprave.

K 30. členu

Direktiva določa naloge pristojnega organa za upravno sodelovanje in obseg upravne pomoči. V Sloveniji je osrednji urad za zvezo GDU DURS in je v zvezi z izvajanjem direktive 2011/16/EU pristojen za stike z državami članicami EU, torej organ, ki dejansko izvaja upravno pomoč. S tem se tudi vzpostavlja neposredno sodelovanje slovenskih organov z organi drugih držav članic.

GDU DURS kot pristojen organ pošlje prejeta zaprosila v izvršitev pristojnemu davčnemu organu. Davčni organ o izvedenih ukrepih obvesti pristojni organ, ki zbrane podatke pošlje organu države prosilke. Tako se zagotavlja tudi učinkovito notranje usklajevanje slovenskih organov v zadevah upravnega sodelovanja.

K 31. členu

Pristojnost slovenskih organov je določena že v 245. členu, zato se 246. člen črta.

K 32. členu

S tem členom se urejajo pogoji in postopek izmenjave podatkov na zaprosilo. Zaprošeni organ pošlje vse podatke, s katerimi razpolaga ali jih lahko pridobi. Za obe vrsti podatkov je določen tudi rok za pošiljanje. V posebnih primerih se lahko pristojni organ zaprosene države in pristojni organ države prosilke dogovorita o drugačnih rokih, na primer če je postopek pridobitve še posebej otežen ali dolgotrajen (npr. pri bančnih informacijah).

Pristojni organ za zagotovitev podatkov v zvezi z zaprosilom uporabi pooblastila, ki mu jih dajejo ta zakon, zakon, ki ureja davčno in carinsko službo ter zakoni o obdavčenju.

Izvirniki dokumentov se zagotovijo zgolj na izrecno zaprosilo, saj se pošiljajo z navadno pošto in ne elektronsko prek omrežja CCN, ki je v skladu z direktivo običajno sredstvo komuniciranja za druga zaprosila za podatke.

Pristojni organ in organ države prosilke se lahko za posamezni primer dogovorita o drugačnih rokih, če davčni organ utemeljeno domneva, da bo pridobivanje podatkov trajalo dlje kot šest mesecev (na primer zahtevni davčni inšpekcijski nadzor ipd.).

Ureja se potrditev prejema zaprosila, to je institut, ki ga direktiva 2011/16 na novo uvaja, ter ki državi prosilki zagotavlja informacijo, da je zaprosilo prejela ustrezna oseba zaprosene države, in da lahko tudi pričakuje odgovor. Določi se rok za potrditev prejema zaprosila, kar omogoča učinkovitejšo in hitrejšo izmenjavo informacij, kot enega temeljnih ciljev nove direktive.

Za zagotavljanje učinkovitejše izmenjave podatkov se uredjata tudi obvestilo o pomanjkljivostih zaprosila in zahteva za dodatne informacije o okoliščinah.

K 33. členu

Z 248. členom se od 1. januarja 2015 uvaja avtomatična izmenjava podatkov za pet vrst prihodkov in kapitala, ki temeljijo na razpoložljivih podatkih (dohodek iz zaposlitve, plačila direktorjem, produkti življenjskih zavarovanj, pokojnine, lastništvo nepremičnin in iz njih izhajajoči dohodek). Razpoložljivi podatki se nanašajo na podatke iz dokumentacije, ki je pri davčnem organu države članice, ki sporoča informacije, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov v tej državi članici.

Ob upoštevanju poročila Evropske komisije, ki ga mora predložiti Svetu EU pred 1. julijem 2017, in na podlagi novega predloga Evropske komisije se ta seznam lahko razširi na dividende, kapitalske dobičke in licenčnine. Po proučitvi predloga Evropske komisije se lahko Svet EU za dodatno okrepitev učinkovitosti avtomatične izmenjave odloči za uvedbo obvezne avtomatične izmenjave glede najmanj treh od zgoraj navedenih petih vrst prihodkov in kapitala (kakor se razlagajo v notranji zakonodaji države članice), ki si jih izberejo države članice.

K 34. členu

Določi se primere, v katerih pristojni organ pošlje drugi državi članici EU podatke brez vnaprejšnjega zaprosila. Organ pa lahko sporoča katere koli koristne podatke, ne zgolj tistih, ki so naštet v prvem odstavku 249. člena ZDavP-2. Določita se rok za izmenjavo podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila in ravnanje države članice EU, ko prejme podatke. Najpozneje v sedmih delovnih dneh po prejemu podatkov mora njihov prejem potrditi.

K 35. členu

V novem 249. a členu se ureja institut povratnih informacij, ki ga direktiva 2011/16/EU uvaja na novo, in sicer zato, da zaprošena država ve, koliko in kako so poslani podatki pripomogli k pravilni odmeri oziroma dodatni odmeri davka. Rezultat uporabe podatkov je v tem primeru lahko uporaba podatka in na tej podlagi odmerjen (dodatni) davek, mogoča je prekinitve postopka, organ pa lahko podatka sploh ne uporabi in ne začne postopka, o čemer tudi obvesti organ zaprošene države.

Z novim 249.b členom se določa, da se podatki na podlagi zaprosila in brez predhodnega zaprosila, potrdila o prejemu in odgovori, če je mogoče, pošljejo na standardnem obrazcu, in sicer, če je mogoče, v elektronski obliki prek omrežja CCN. Vsebina standardnih obrazcev bo urejena v izvedbeni uredbi.

Z novim 249. c členom se določa uporaba jezika, in sicer so vsa zaprosila za sodelovanje v skladu s tem poglavjem, vključno z zaprosilom za vročitev, lahko v katerem koli jeziku, za katerega se dogovorita zaprošeni organ in organ prosilec. Prevod v uradni jezik zaprošene države se priloži le v posebej utemeljenih primerih (na primer, če se dogovorita za uporabo jezika, ki ni uradni jezik RS, davčni organ pa kljub dogovoru ne razume zaprosila).

K 36. členu

Določa se, da se za podatke lahko zaprosi šele, ko so izčrpane vse možnosti in poti za pridobitev podatkov na drug način, kot je izmenjava podatkov v skladu s tem poglavjem razen, če bi uporaba vseh mogočih postopkov v državi prosilke povzročila tveganje, da država prosilka tega podatka ne bi dobila. Tako se uveljavlja načelo izčrpnosti.

Določa se tudi, da se izmenjava podatkov lahko odkloni le iz pravnih in ne več tudi praktičnih razlogov na strani države prosilke, zaradi katerih ne more poslati enakovrstnih podatkov. To pomeni, da se izmenjava lahko odkloni, kadar bi bilo to v nasprotju z njeno zakonodajo. Pristojni organ zaprošene države (v tem primeru slovenski pristojni organ) o razlogih obvesti pristojni organ države prosilke.

Direktiva glede razlogov za zavrnitev zaprosila določa, da države članice EU ne morejo zavrniti zaprosila za izmenjavo podatkov zgolj zato, ker ima te podatke banka ali kakšna druga finančna institucija oziroma ker nimajo lastnega interesa. Zavrnitev iz teh razlogov pa po slovenski zakonodaji ni mogoča, zato posebna določba ni potrebna.

Pristojni organ takoj obvesti organ države prosilke o razlogih za odklonitev zahteve, najpozneje pa v enem mesecu po prejemu zaprosila.

K 37. členu

Določijo se pogoji za sodelovanje pooblaščenih uradnih oseb države prosilke v postopku pobiranja davkov v Republiki Sloveniji. Uradne osebe lahko v skladu s slovensko zakonodajo zgolj pregledujejo dokumentacijo in pridobijo izvode dokumentacije, ne morejo pa opravljati razgovorov z davčnimi zavezanci.

Zaradi tesnejšega sodelovanja se natančneje določa postopek sočasnega davčnega nadzora, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, da si pristojni organi držav članic EU, sodelujočih pri sočasnem nadzoru, izmenjajo tako pridobljene informacije. Slovenski davčni organ opravlja naloge v okviru sočasnega davčnega nadzora na območju Republike Slovenije v skladu z ZDavP-2 in zakonom, ki ureja davčno službo. Posebni dogovor, kot ga določa 251. člen ZDavP-2, pomeni, da se pristojni organi držav članic dogovorijo o poteku sočasnega nadzora na svojih območjih.

K 38. členu

Podatki, ki se pošiljajo zaradi upravne pomoči, se štejejo za davčno tajnost in zanje veljajo določbe ZDavP-2 o varovanju podatkov, ki so davčna tajnost.

Določi se, da se podatki lahko uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davščin iz 215. člena ZDavP-2 (to je davščin iz 2. člena Direktive 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, ki je prenesena v I. poglavje četrtega dela ZDavP-2) ter za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost. Prejšnja direktiva je omogočala uporabo podatkov zgolj za odmero davščin, ne pa tudi za izterjavo davščin ter odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost.

Podatki se lahko sporočijo tudi tretji državi članici EU, če bi bili zanje koristni in se država članica EU, od koder podatki izvirajo, s tem strinja. Določi se rok za odklonitev pošiljanja podatkov tretji državi članici EU.

Določi se, da imajo podatki, pridobljeni od tujega organa na podlagi določb tega poglavja, enako pravno veljavo kot podatki, pridobljeni od domačega organa (lahko se uporabijo kot dokaz).

K 39. členu:

Določi se, da lahko organ prosilec da zaprosilo za vročitev zgolj takrat, kadar sam ne more v skladu s pravili vročanja, ki veljajo v državi članici prosilke, sam opraviti vročitve ali bi to povzročilo nesorazmerne težave.

K 40. členu

V novem 253.a členu se določa, da mora država članica EU, če ponudi tretji državi, ki ni članica EU, širše sodelovanje, kot je predvideno v tem poglavju, tako sodelovanje zagotoviti tudi vsaki državi članici EU.

Z novim 253.b členom se določi obveznost Ministrstva za finance, da Evropski komisiji poroča o avtomatični izmenjavi podatkov glede podatkov, s katerimi davčni organ razpolaga in jih lahko avtomatično izmenjava, in tudi o spremembah v zvezi z razpoložljivimi podatki, ki jih lahko

avtomatično izmenjava. Prav tako se določi obveznost Ministrstva za finance, da enkrat letno na predpisanem obrazcu pošilja statistične podatke o obsegu avtomatičnih izmenjav.

K 41. členu

Po novem je Republika Slovenija pogodbenica tudi v zvezi z drugimi mednarodnimi sporazumi, torej Konvencijo o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah, Konvencijo o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij in sporazumi o izmenjavi informacij v zvezi z davčnimi zadevami, in ne več samo v zvezi z mednarodnimi pogodbami o izogibanju dvojnega obdavčenja, zato se ustrezno določi pristojnost Ministrstva za finance za izvajanje teh pogodb ter hkrati z zakonom določi možnost, da minister, pristojen za finance, za izvajanje posameznih nalog po navedenih pogodbah pooblasti DURS.

K 42. členu

Člen se črta v delu, v katerem se podzakonski akt nanaša na medsebojno pomoč med državami članicami EU, ker zaradi določitve obrazcev in drugih vsebin v neposredno uporabljivih pravnih aktih EU ta del člena ni več potreben.

K 43. členu

Z dodatnim drugim odstavkom 268. člena je zaradi znižanja posebne osebne olajšave za dohodke od študentskega dela na polovico zneska splošne olajšave, ki je določena z novelo Zakona o dohodnini, potrebno posebej določiti, da se zavezancem z dohodki od študentskega dela, ki imajo pravico do navedene olajšave, ne glede na splošno določbo, da se informativni izračun dohodnine ne sestavi v primeru, če dohodki zavezanca v davčnem letu ne presegajo znesek splošne olajšave, tem zavezancem davčni organ sestavi informativni izračun dohodnine, če njihovi dohodki iz študentskega dela v davčnem letu presegajo polovico zneska splošne olajšave po prvem odstavku 111. člena Zakona o dohodnini.

K 44. členu

Z 282. členom je določena oprostitvev plačila davčnega odtegljaja, in sicer se od dohodkov rezidenta, od katerih se akontacija dohodnine plačuje z davčnim odtegljajem, ta ne odtegne in plača, če izračunani znesek akontacije ne presega 20 evrov. Ta oprostitvev velja za dohodke, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, razen za dohodke iz delovnega razmerja, dosežene pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec), in dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti.

Ta oprostitvev velja tudi za dohodke iz delovnega razmerja, ki jih zavezanec dosega pri drugem delodajalcu. Ker so praviloma to redni dohodki, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, zaradi upoštevanja medletne oprostitve davčnega odtegljaja prihaja do obveznosti doplačila dohodnine na letni ravni. Težava z doplačili je bila zaznana predvsem pri zavezancih, ki kot delovni invalidi poleg plače za krajši delovni čas od polnega prejemajo tudi nadomestilo iz invalidskega zavarovanja pri Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Ti zavezanci so izrazili željo, da bi akontacijo od nadomestila iz invalidskega zavarovanja plačevali med letom, čeprav je nižja od 20 evrov, saj izračunanega zneska doplačila dohodnine na letni ravni zaradi nizkih skupnih dohodkov ne zmorejo plačati v predpisanih rokih.

Namen akontiranja dohodnine med letom je, da se akontacija čim bolj približa letni obveznosti iz naslova dohodnine, zato je predlagano, da se zavezancu, ki dosega dohodke iz delovnega razmerja, dosežene pri drugem delodajalcu, omogoči, da akontacijo dohodnine od teh dohodkov izračuna in plača tudi, če ne presega zneska 20 evrov. Zavezanec, ki ne želi, da se mu upošteva oprostitvev plačila akontacije dohodnine, ki znaša 20 ali manj evrov, o tem obvesti delodajalca.

K 45. členu

Podobna težava z doplačilom dohodnine na letni ravni, kot je pri dohodkih iz delovnega razmerja, doseženih pri drugem delodajalcu, za katere velja oprostitev davčnega odtegljaja, opisana v obrazložitvi k 44. členu, se lahko pojavi tudi pri dohodkih iz delovnega razmerja, doseženih pri drugem delodajalcu, pri katerih je določen znesek, do katerega se akontacija ne odmeri (če navedene dohodke zavezanec napove v napovedi, ker izplačevalec ni plačnik davka). Zaradi tega je predlagano, da se , če davčni zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri drugem delodajalcu, upošteva znesek, do katerega se akontacija dohodnine ne odmeri, to uveljavlja v napovedi za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve (288. člena ZDavP-2).

K 46. členu

S tem členom se spreminja naslov 4. podpoglavja I. poglavja zakona, in sicer tako da iz naslova izhaja urejanje vsebinskega sklopa postopkovnih pravil akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Prilagoditev naslova je potrebna zaradi sprememb postopkovnih pravil v tem poglavju. Prav tako se s tem členom spreminja naslov 1. točke 4. podpoglavja I. poglavja zakona, in sicer tako da iz naslova izhaja, da se v tej točki urejajo postopkovna pravila za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se všteva v letno davčno osnovo.

K 47. členu

S tem členom se spreminja način ugotavljanja in plačevanja predhodne akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, določen v prvem odstavku 298. člena zakona ob prehodu iz sistema normiranih odhodkov v sistem dejanskih prihodkov in odhodkov, in sicer tako da se ob prehodu iz sistema normiranih odhodkov v sistem dejanskih prihodkov in odhodkov ne izračunava več predhodna akontacija glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, temveč glede na znesek dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v katerem se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov. V skladu s tem bo davčni zavezanec plačal predhodno akontacijo dohodnine od dohodkov iz dejavnosti, ko bo prešel iz sistema normiranih odhodkov v sistem ugotavljanja davčne osnove dejanskih prihodkov in odhodkov, v znesku, ki je enak znesku dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v katerem se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov.

S spremembo drugega odstavka 298. člena se usklajuje dikcija glede na spremenjeni 308. člen. S spremembo se določa rok za predložitev obrazloženega izračuna predvidene davčne osnove, višine predhodne akontacije in obrokov predhodne akontacije davčnemu organu ob začetku opravljanja dejavnosti. V skladu s spremembo bo moral davčni zavezanec navedene izračune in podatke predložiti hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa.

K 48. členu

Sprememba 304. člena je redakcijske narave. Z njo se upošteva predlagana sprememba v 47. členu ZDoh-2, s katero se kot merilo za izpolnjevanje pogoja preseganja praga 7.500 evrov skupnega dohodka članov kmečkega gospodinjstva, ki se določa kot meja za obvezen prehod kmečkega gospodinjstva na sistem ugotavljanja dohodka kmetijske in gozdarske dejavnosti na podlagi vodenja knjig, enoletni skupni dohodek članov kmečkega gospodinjstva nadomešča s povprečnim skupnim dohodkom dveh zaporednih predhodnih davčnih let.

K 49. členu

S tem členom se preimenuje 2. točka 4. podpoglavja I. poglavja tako, da se naslov točke ustrezno uskladi s spremenjeno vsebino točke, ki ureja postopkovna pravila za ugotavljanje dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo.

K 50. členu

S tem členom se s spremembo 305. člena zakona določa način izračunavanja akontacije dohodnine, po katerem jo izračunavajo davčni zavezanci, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Davčni zavezanci, ki svojo davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, bodo po spremenjenem 305. členu zakona sami izračunavali akontacijo dohodnine iz dejavnosti v davčnem obračunu, s čimer se za te zavezance določa ugotavljanje davčne osnove na podlagi samoobdavčitve. S tem se poenoti način ugotavljanja akontacije davčne obveznosti od dohodkov iz dejavnosti in se ukinja posebna ureditev obveznega davčnega odtegljaja in napovedi, kadar davčni odtegljaj ni bil izveden. S tem členom se predpisuje tudi pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, za izdajo podzakonskega akta, ki bo urejal davčni obračun.

S tem členom se spreminja tudi 306. člen zakona, s katerim se določa obdobje izračuna dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezance, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Ker se poenoti način izračuna dohodnine za te zavezance z načinom izračuna akontacije dohodnine za zavezance, ki svojo davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se obdobje izračuna dohodnine določa smiselno enako kot obdobje izračuna akontacije dohodnine od dohodkov fizičnih oseb, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov. V spremenjenem členu se tako določa smiselna uporaba določbe 296. člena zakona. V zvezi s smiselno uporabo določbe 296. člena zakona velja zaradi jasnosti poudariti, da se mora pri smiselni uporabi določb 296. člena namesto besedila »akontacija dohodnine« v vseh sklonih uporabljati beseda »dohodnina« v ustreznih sklonih.

Prav tako se s tem členom spreminja 307. člen zakona, s katerim se določajo postopkovna pravila predlaganja obračuna. Predpisuje se smiselna uporaba določb, ki urejajo način predlaganja obračuna za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in svojo davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, ker se v skladu s spremembami po tem zakonu pri obeh skupinah davčnih zavezancev davčna osnova ugotavlja z davčnim obračunom. V spremenjenem členu se tako določa smiselna uporaba določbe 297., 297.a in 297.b člena zakona, pri čemer se zadnja dva stavka prvega odstavka 297. člena ne uporabljata. V zvezi s smiselno uporabo določb 297., 297.a in 297.b člena zakona velja zaradi jasnosti poudariti, da se pri smiselni uporabi navedenih določb namesto besedila »akontacija dohodnine« v vseh sklonih uporablja beseda »dohodnina« v ustreznih sklonih ter namesto besedila »predhodne akontacije« uporablja besedilo »akontacije dohodnine«. Tako bodo davčni zavezanci, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, predlagali davčni obračun na enak način kot preostali davčni zavezanci, ki opravljajo dejavnost. Pri tem se ne bo uporabljala možnost glede predložitve dela podatkov iz poslovnih knjig in evidenc Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, saj davčni zavezanci, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, niso dolžni predlagati teh podatkov niti sestavljati letnih poročil.

K 51. členu

S tem členom se dodajajo novi 307.a, 307.b, 307.c, 307.č, 307.d, 307.e, 307.f in 307.g člen, ki celovito urejajo postopkovna pravila za davčne zavezance – fizične osebe –, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Pravila, ki jih določajo novi členi, so zaradi potrebe po celoviti postopkovni ureditvi obdavčevanja teh dohodkov potrebna, saj se dohodek iz dejavnosti, od katerega se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, po novem obdavčuje po cedularnem načelu. To pomeni, da se morajo nekatera splošna pravila, ki so predpisana za akontacijo dohodnine od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, izrecno predpisati tudi za te dohodke, ki se ne vštevajo v letno davčno osnovo. Tako so se za dohodke iz dejavnosti, ki se ne vštevajo v letno davčno osnovo, določila postopkovna pravila v zvezi z izračunavanjem in plačevanjem ter upoštevanjem akontacije dohodnine, poračunavanjem dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti,

splošna postopkovna pravila v zvezi z uveljavljanjem odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanjem oprostitve, postopkovna pravila ob smrti zavezanca in v zvezi določanjem skrbnika davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja.

Ta postopkovna pravila so smiselno enaka kot pravila, ki se uporabljajo za dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo. Vsebinsko posebna glede na ureditev splošnih pravil za akontacijo dohodnine od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, je le ureditev možnosti uveljavljanja odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanja oprostitve, ki se zgleduje po ureditvi, ki velja za pravne osebe po 383. členu zakona. Rešitev je primerna glede na to, da se bodo dohodki iz dejavnosti fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost in ugotavljajo svojo davčno obveznost z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, obdavčevali po cedularnem načelu in torej ne bo možnosti oziroma obveznosti uveljavljanja v tujini plačanega davka tudi v postopku odmere dohodnine na letni ravni. Po predlagani spremembi se bo v tujini plačan davek uveljavljal pri obračunu davka od odhodkov iz dejavnosti na obrazcu, ki je predviden za obračun davka od dohodkov iz dejavnosti. Če davčni zavezanec ne bo uveljavljal v tujini plačanega davka, lahko davek uveljavlja v posebnem zahtevku v splošnem roku za zastaranje pravice do vračila preveč plačanega davka. Poseben obrazec za vlogo ni predpisan.

K 52. členu

S tem členom se v celoti spreminja 308. člen, ki je urejal zahtevo za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. V skladu s spremembo člen ureja prigrasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ter obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Davčni zavezanec, ki bo izpolnjeval pogoje iz tretjega odstavka 48. člena zakona, bo moral uveljavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov prigrasiti najpozneje do 31. marca leta, za katero se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, oziroma do poteka roka za predložitev obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 297. člena tega zakona za predhodno leto.

Pravico do ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov bo davčni zavezanec uveljavljal na obrazcu, ki je predpisan za davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki ga mora predložiti najpozneje do 31. marca za prejšnje leto, če zakon ne določa drugače (npr. v primerih po 45. členu in 52. členu zakona). Posebna ureditev glede roka za prigrasitev je predvidena za davčne zavezance, ki na novo začnejo opravljati dejavnosti, saj bodo ti prigrasitev opravili v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco za tekoče prvo leto poslovanja hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register. Oba navedena roka za prigrasitev sta prekluzivna, kar je izrecno določeno z zakonom. To pomeni, da davčni zavezanec prigrasitve ne more opraviti po navedenem roku (npr. v popravku obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti), saj bo davčni organ tako vlogo zavrgel kot prepozno. Zoper sklep o zavrnjenju je dovoljena pritožba, ki bo pa na podlagi izrecne določbe ne bo imela odločilnega učinka.

Prigrasitev je vloga v upravnem davčnem postopku, ki predvideva odločanje davčnega organa le ob prepozno vloženi ali neutemeljeni vlogi. Ker se bo prigrasitev opravila na obračunu davka od dohodka iz dejavnosti, bo v tem obrazcu predvidena tudi sama prigrasitev, kjer bo prednastavljena z zakonom določena minimalna vsebina te vloge, ki jo bo davčni zavezanec potrdil, če bo želel uveljavljati to ugodnost.

Če bo vloga vložena pravočasno, bo lahko davčni zavezanec ugotavljal svojo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, razen če bo po splošnih določbah zakona o davčnem nadzoru davčni organ ugotovil, da davčni zavezanec ni izpolnjeval pogoja. Če prigrasitev ne bo predložena pravočasno, se bo kot prepozna s sklepom zavrgla. Pritožba

zoper sklep ne bo imela odločilnega učinka, kar pomeni, da v davčnem letu davčni zavezanec ne bo mogel ugotavljati davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Kot nadaljnja poenostavitev postopkovnih pravil za zavezanca, ki so v sistemu normiranih odhodkov, se določa samodejno podaljševanje takega načina ugotavljanja davčne osnove za davčne zavezanca, ki izpolnjujejo pogoje za tak način ugotavljanja davčne osnove tudi za tekoče davčno leto.

Tako se šteje, da je davčni zavezanec priglasil ugotavljanje davčne osnove za davčno leto z upoštevanjem normiranih odhodkov in se odločil za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca leta, za katero ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, oziroma do poteka roka za predložitev obračuna dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz 307. člena tega zakona za predhodno leto ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. To pomeni, da davčnemu zavezancu ne bo več treba pošiljati nove vloge za podaljšanje načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov vsako leto, temveč bo moral davčni organ obvestiti le, če bo želel iz sistema izstopiti (to obvestilo se nanša samo na avtonomni izstop – izstop na njegovo željo, kljub izpolnjevanju pogojev za obstanek).

Rok za obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov je enak kot za prigrasitev, torej 31. marec tekočega leta za to leto oziroma rok za predložitev obračuna dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz 307. člena tega zakona za predhodno leto. Če davčni zavezanec zamudi navedeni rok, mora v tem davčnem letu ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Po poteku tega roka davčni zavezanec ne more spreminjati načina ugotavljanja davčne osnove. O izstopu bo davčni zavezanec obvestil davčni organ v obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti fizične osebe, ki ugotavlja svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Poleg možnosti avtonomnega izstopa iz sistema normiranih odhodkov je predviden tudi obvezni izstop iz sistema normiranih odhodkov (ex lege izstop). Davčni zavezanec bo moral za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, če bo ugotovil, da ne izpolnjuje več pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za to davčno leto. Na podlagi navedenega bo moral davčni zavezanec za vsako davčno leto presoditi, ali izpolnjuje pogoj iz tretjega odstavka v zvezi s sedmim odstavkom 48. člena ZDoh-2 in ali mora v tem davčnem letu ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih mora voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Če te obveznosti ne bo izpolnil v skladu z zakonom, bo odgovarjal za prekršek zaradi kršitve zakonske obveznosti ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov kot dolžnosti vodenja ustreznih poslovnih knjig, evidenc in poslovnega poročila, ki jih mora voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Ti zavezanci niso dolžni obveščati davčnega organa o izstopu iz sistema ugotavljanja davčne obveznosti.

K 53. členu

S spremembo 309. člena se predpisuje vpis davčnega zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, v davčno evidenco. S tem se davčnemu organu daje zakonska podlaga za vzpostavitev, vodenje in obdelavo podatkov iz evidence davčnih zavezancev, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Zaradi spremembe načina vstopa v sistem normiranih odhodkov in spremembe načina izračunavanja akontacije dohodnine in dohodnine od dohodkov iz dejavnosti, od katerih se davčna osnova

ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, se potrdilo o načinu ugotavljanja davčne osnove ne bo več izdajalo.

K 54. členu

S tem členom se črtata 310. in 311. člen, ki urejata dolžnost predložitve potrdila izplačevalcu dohodka, obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine ter uveljavljanju posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, samostojne poklicne športnike in samostojne novinarje. S spremembo načina vstopa v sistem normiranih odhodkov in spremembo načina izračunavanja akontacije dohodnine in dohodnine od dohodkov iz dejavnosti, od katerih se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, ni več potrebna izdaja potrdila, zato se je spremenil 309. člen zakona. Davčnemu zavezancu prav tako ne bo več treba tega potrdila predložiti izplačevalcu dohodka. Ker pa davčni odtegljaj od navedenih dohodkov ne bo več obvezen, temveč le v primerih iz 68. člena zakona, ni več treba predpisovati postopkovnih pravil v zvezi z dolžnostjo predložitve potrdila o znižani stopnji akontacije dohodnine in uveljavljanju posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, samostojne poklicne športnike in samostojne novinarje. Ti davčni zavezanci več ne bodo dolžni posredovati potrdila o znižani stopnji akontacije in uveljavljanju posebne osebne olajšave izplačevalcem dohodka, ker le-ti ne bodo več dolžni obračunavati davčnega odtegljaja tem zavezancem rezidentom, če bodo predhodno sporočili svojo davčno številko.

K 55. členu

Tako za namene evidentiranja kmečkih gospodinjstev, to je skupnosti enega ali več gospodinjstev, katerih člani skupaj dosegajo najmanj 200 evrov dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, pa tudi za namene spremljanja izpolnjevanja pogoja iz drugega odstavka 47. člena ZDoh-2, ki določa, da morajo kmečka gospodinjstva, katerih povprečni skupni dohodek dveh zaporednih predhodnih davčnih let preseže 7.500 evrov, preiti na ugotavljanje dohodka svoje dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, se vzpostavlja davčna evidenca kmečkih gospodinjstev. Ta se evidentirajo na njihovega nosilca, ki se določa kot član z največjim deležem skupnega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru gospodinjstva. Vendar se ta kriterij upošteva le ob prvem vpisu gospodinjstva v davčno evidenco. Po določitvi nosilca se ta ne spreminja, razen v primeru smrti ali selitve, ko se določi nov nosilec. Oziroma se v primeru, da kmečko gospodinjstvo začne za davčne namene voditi poslovodne evidence, kot nosilca evidentira osebo, ki se kot nosilka dejavnosti določi v skladu s 304. členom ZDavP-2.

Določa se, da se v davčno evidenco za vsako kmečko gospodinjstvo vpišejo tudi drugi člani takega gospodinjstva, tako člani, za katere se za davčne namene šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, kot tudi druge osebe, ki so prijavljene v tem gospodinjstvu. S tem se omogoča uporaba evidence kmečkih gospodinjstev tudi za druge namene, in sicer za vsakoletno odmero akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za nadzor uveljavljanja olajšav za vzdrževane družinske člane, za nadzor nad obsegom dejavnosti in sredstev v primeru, da kmečko gospodinjstvo preide na ugotavljanje dohodka na podlagi vodenja knjig itd.

Kmečko gospodinjstvo se evidentira na podlagi odločb o odmeri akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, izdanih članom gospodinjstva v skladu s 315. členom tega zakona. Torej se evidenca vzpostavi oziroma spreminja vsako leto ob odmeri akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti (do 30. marca) in vedno odraža presečno stanje kmečkega gospodinjstva na 30. junija preteklega leta oziroma odraža stanje za preteklo davčno leto.

K 56. členu

Predlagane spremembe 313. člena sledijo predlaganim spremembam 129. člena ZDoh-2, s katerimi se izplačevalci drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 (kmetijske subvencije) po novem zavezujejo za izračun in plačilo predhodne akontacije dohodnine od skupnega zneska drugega dohodka zavezancu, ki mu je dohodek izplačan. Zaradi tega se v tem členu ureja, da akontacijo dohodnine tudi od drugih dohodkov odmeri davčni organ z odločbo, s katero odmeri akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj.

Določa se, da izplačevalec drugega dohodka odmeri predhodno akontacijo dohodnine na enak način, kot je do sedaj odmerjal akontacijo dohodnine, torej kot davčni odtegljaj.

Za predhodno akontacijo se smiselno uporabljajo določbe 278. do 284. člena, ki urejajo izračun akontacije dohodnine.

K 57. členu

S spremembami v 315. členu se sledi spremembam v načinu odmere akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, predlagane s spremembami 129. člena ZDoh-2. In sicer se v 129. členu ZDoh-2 na novo ureja, da izplačevalci drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 (kmetijskih subvencij in drugih državnih pomoči) od teh dohodkov ob izplačilu od celotnega zneska izračunajo in plačajo predhodno akontacijo dohodnine, ter ureja način pripisovanja predhodne akontacije dohodnine posameznim zavezancem za dohodnino od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki so člani agrarne skupnosti, pašne skupnosti ali planine oziroma so člani kmečkega gospodinjstva. S spremembami 315. člena ZDavP-2 pa se ureja določanje akontacije dohodnine na posameznega zavezanca.

S spremembo tretjega odstavka 315. člena se določa, da davčni organ v odločbi o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj, ki jo izda enkrat letno, do 30. marca tekočega leta za dohodke preteklega davčnega leta, pripiše posameznim zavezancem davčno osnovo od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 na način, ki je določen s četrtrim in petim odstavkom 72. člena ZDoh-2, torej članom kmečkega gospodinjstva v sorazmernem deležu glede na število članov, zavezancev za dohodnino iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ter članom katere od kmetijskih skupnosti glede na delež skupnosti, ki ga imajo v lasti ali uporabi. Deleži se določijo ob upoštevanju članov kmečkega gospodinjstva oziroma članov katere od skupnosti na dan 30. junija leta, za katero se dohodek pripisuje.

Z isto odločbo posameznim zavezancem, članom agrarne skupnosti, pašne skupnosti ali planine oziroma članom kmečkega gospodinjstva pripiše tudi predhodno akontacijo dohodnine kot akontacijo dohodnine od njim pripisanih drugih dohodkov ter določi akontacijo dohodnine nerezidentu.

Ker se nerezidentu akontacija dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti šteje kot dokončni davek, davčni organ nerezidentu, kot se določa z novim četrtrim odstavkom 315. člena, v isti določbi tudi poračuna akontacijo dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 s predhodno akontacijo od teh dohodkov.

Po izvedbi postopkov pripisa dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti posameznim članom kmečkega gospodinjstva (ob upoštevanju njim pripisanih dohodkov v okviru agrarne oziroma pašne skupnosti ali planine ter kmečkega gospodinjstva) davčni organ šele lahko ugotovi, katero gospodinjstvo izpolnjuje pogoj za to, da se ga določi kot kmečko gospodinjstvo oziroma njegove člane kot zavezance za dohodnino od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. In sicer se kot kmečko gospodinjstvo določi gospodinjstvo, katerega skupni dohodek vseh članov iz osnovne kmetijske in osnovne

gozdarske dejavnosti presega 200 evrov. Osebe, ki so člani gospodinjstva, katerega skupni dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ne presega tega praga, niso zavezanke za dohodnino. V novem četrtem odstavku 315. člena se zato ureja, da se v odločbi o odmeri akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti takim osebam vrne akontacija dohodnine, plačana na podlagi obrokov akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj ter odmere predhodne akontacije dohodnine od drugih dohodkov iz 70.- člena ZDoh-2.

K 58. členu

Sprememba naslova 6. podpoglavja I. poglavja petega dela je posledica predloga v okviru sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. Dohodnina od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se po novem izračuna in plača tako, kot je določeno v 8. podpoglavju I. poglavja petega dela zakona.

K 59. členu

Sprememba 317. člena je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. Dohodnina od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se po novem izračuna in plača tako, kot je določeno v 8. podpoglavju I. poglavja petega dela zakona.

K 60. členu

Sprememba 318. člena je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. Dohodnina od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se po novem izračuna in plača tako, kot je določeno v 8. podpoglavju I. poglavja petega dela zakona.

K 61. členu

Črtanje 319. člena je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. Dohodnina od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se po novem izračuna in plača tako, kot je določeno v 8. podpoglavju I. poglavja petega dela zakona.

K 62. členu

Sprememba 320. člena je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. Dohodnina od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se po novem izračuna in plača tako, kot je določeno v 8. podpoglavju I. poglavja petega dela zakona.

K 63. členu

S tem členom je določen nov 322. a člen zakona, ki predpisuje postopkovna pravila za uveljavljanje dejanskih stroškov uporabe lastnih sredstev prostovoljca, saj veljavne postopkovne določbe ne predvidevajo uveljavljanja dejanskih stroškov. V skladu z novim 322. a členom bo lahko davčni zavezanec, ki bo prejel izplačilo nadomestila za uporabo lastnih sredstev po zakonu, ki ureja prostovoljstvo, uveljavljal dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino. Dejanske stroške bo uveljavljal v ugovoru zoper informativni izračun. To pa ne velja za nerezidenta, ki bo lahko dejanske stroške uveljavljal pri davčnem organu v sedmih dneh od izplačila dohodka. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, katerega obliko predpiše minister, pristojen za finance. Če bo ta dohodek izplačala oseba, ki ni plačnik davka, bo lahko zavezanec uveljavljal dejanske stroške v napovedi za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka, ki jo mora vložiti v sedmih dneh od dneva prejema dohodka pri davčnem organu.

K 64. členu

Sprememba naslova 8. podpoglavja I. poglavja petega dela zakona je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. Izračun in plačilo dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem sta po novem določena v 8. podpoglavju I. poglavja petega dela zakona.

K 65. členu

Sprememba 325. člena je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. Izračun in plačilo dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem sta po novem določena v 8. podpoglavju I. poglavja petega dela zakona. Izračun dohodnine opravi plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja ali davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca.

K 66. členu

S tem členom se spreminja 326. člen zakona. Novi drugi odstavek je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. Kadar davčnega odtegljaja ne izračuna in odtegne plačnik davka, temveč se dohodnina od prejetega dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna v odločbi davčnega organa, izdani na podlagi napovedi zavezanca, mora davčni zavezanec tako napoved vložiti pri davčnem organu v 15 dneh od prejema dohodka iz oddajanja premoženja v najem. Če davčni zavezanec prejema dohodek iz oddajanja premoženja v najem za več mesecev v letu, lahko napoved vloži v 15 dneh po poteku časa, za katerega je bilo dano premoženje v najem, vendar najpozneje do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto. Druge spremembe člena so nomotehnične narave.

K 67. členu

Sprememba 328. člena je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. S spremembo se določi način uveljavljanja odbitka davka, plačanega v tujini od v tujini doseženega dohodka rezidenta iz oddajanja premoženja v najem.

K 68. členu

Sprememba 329. člena je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. S spremembo se določi način uveljavljanja morebitne oprostitve plačila davka od dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta po mednarodni pogodbi.

K 69. členu

S členom se določa način uveljavljanja dejanskih stroškov vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja, ki se po zakonu, ki ureja dohodnino, lahko upoštevajo pri določanju davčne osnove. Če dohodnino od dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna in odtegne plačnik davka, lahko zavezanec dejanske stroške uveljavlja pri davčnem organu s pisnim zahtevkom do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto. Če se dohodnina od prejetega dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna v odločbi davčnega organa, izdani na podlagi napovedi zavezanca, lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v taki napovedi.

K 70. členu

Sprememba 330. člena je posledica predloga v okviru predlaganih sprememb Zakona o dohodnini, po katerem se dohodek iz oddajanja premoženja v najem obdavčuje cedularno. S spremembo se določi, da mora davčni organ v primeru napovedi zavezanca izdati odločbo o

višini dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

Spremembe drugega odstavka so nomotehnične narave. Z novim tretjim odstavkom se določi, da mora davčni organ – če dohodnino od dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna in odtegne plačnik davka in zavezanec pozneje uveljavlja dejanske stroške vzdrževanja premoženja (tj. s pisnim zahtevkom do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto) – odločiti o poročunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov v 30 dneh od dneva predložitve zahtevka.

K 71. členu

Spremembe 331. člena so nomotehnične narave.

K 72. členu

Spremembe 335. člena so nomotehnične narave.

K 73. členu

S spremembo se določi, da tudi glede roka predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov davčnemu zavezancu, ki doseže dohodek iz oddajanja premoženja v najem, velja 284. člen zakona.

K 74. členu

S spremembo v petem odstavku 340. člena se ukinja obveznost poročanja o oproščenih drugih dohodkov, kot jih določa 26. člen ZDoh-2, obveznost poročanja pa se po novem ureja le za druge dohodke iz 70. člena ZDoh (kmetijske subvencije), za katere davčni odtegljaj za predhodno akontacijo dohodnine ne bo izveden v skladu s prehodno določbo 26. člena ZDavP-2D, ki iz te obveznosti izvzema druge dohodke, ki so bili izplačani na podlagi odločb, izdanih na pravna sredstva ali upravne spore, vložene pred 1. januarjem 2010. Gre za primere še nedokončanih upravnih postopkov pritožb na odločbe o dodelitvi drugih dohodkov, ki so se začeli pred ponovno uveljavitvijo obveznosti izračunavanja akontacije dohodnine ob izplačevanju drugih dohodkov. Do 1. januarja 2010 te obveznosti, zaradi določanja teh dohodkov na podlagi povprečnih zneskov subvencij, izplačevalci drugih dohodkov niso imeli. Za ostale druge dohodke poročanje ni potrebno, saj davčni organ pridobi potrebne podatke na podlagi poročanja izplačevalcev ob izplačilu posameznega drugega dohodka.

Dodatni šesti člen 340. člena pomeni uskladiitev določb ZDavP-2 s predlaganimi spremembami v ZDoh-2, po katerih izplačevalcem drugih dohodkov iz 70. člena, kadar so ti izplačani za račun članov agrarne ali pašne skupnosti ali planine, ne bo več potrebno izračunavati akontacije dohodnine ampak le predhodno akontacijo dohodnine, s čimer se jim postopki izračuna in plačila administrativno poenostavijo. Vendar se na ta način obveznost ugotavljanja akontacije dohodnine na posameznega zavezanca prenaša na davčni organ, ki mora v primeru, da gre za druge dohodke, izplačane za račun članov agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine, za pravilno ugotavljanje akontacije dohodnine poznati podatke članov skupnosti, ki omogočajo pripis akontacije dohodnine posameznim zavezancem. Zato se določa, da morajo izplačevalci takih dohodkov enkrat letno, in sicer do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto, davčnemu organu po stanju članstva v agrarnih ali pašnih skupnostih ter planinah na dan 30. junija leta, na katero se drug dohodek nanaša oziroma za katero se predhodna akontacija odmerja, sporočiti enolično identifikacijo osebe, ki ji je bil dohodek izplačan. Če je bil dohodek izplačan na tekoči račun agrarne skupnosti, se sporoči le identifikacijske podatke agrarne skupnosti, če pa je bil izplačan na tekoči račun fizične osebe, članice skupnosti, pa se sporoči identifikacijske podatke osebe, kateri je bil dohodek izplačan ter identifikacijske podatke skupnosti, katere članica je. Obenem mora izplačevalec za namene pripisa drugih dohodkov posameznim članom skupnosti, ki so fizične osebe, zavezanci za dohodnino od dohodkov po poglavju III. 4 ZDoh-2, sporočiti

enolične identifikatorje teh fizičnih oseb ter njihove lastniške deleže ali deleži skupnosti, ki jih imajo v uporabi. Na tej podlagi bo lahko davčni organ izvedel postopek pripisovanja drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 članom skupnosti ter izračunal akontacijo dohodnine od teh dohodkov na posameznega člana fizično osebo.

K 75. členu

Popravek je redakcijski.

K 76. členu

Za vse primere prenehanja davčnega zavezanca se kot obračunski dan prenehanja določi dan pred prenehanjem.

K 77. členu

Popravek je redakcijski. Izraz »obračunski dan oddelitve« v členu, ki obravnava razdelitve, se popravlja na pravičen izraz »obračunski dan razdelitve«.

K 78. členu

Prvi odstavek tega člena se spreminja tako, da bo moral prejemnik dohodka ob izvzemu dividend iz davčne osnove zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti tudi dokazilo o zavezanosti izplačevalca za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupni sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, oziroma o zavezanosti izplačevalca za davek od dohodka oziroma dobička, ki je primerljiv z davkom po zakonu, ki ureja obdavčevanje dohodkov pravnih oseb. Pri dokazilih se upoštevajo pogoji, določeni za izvzem dividend v ZDDPO-2.

K 79. členu

Z novim petim odstavkom tega člena se ureja ravnanje davčnega organa v primeru neizpolnjevanja enega ali več pogojev iz 72. člena ZDDPO-2 že ob predložitvi vloge iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2. Z novim sedmim odstavkom tega člena se ureja ravnanje davčnega organa, ko niso več izpolnjeni pogoji, da se davek ne odtegne, dovoljenje za upravičenje po 72. členu ZDDPO-2 pa je plačniku davka že bilo izdano.

K 80. členu

V prvem odstavku je izrecno določena ureditev tega člena in razmejena glede na to, da gre za člen, ki ureja postopek za zavezanca, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Materialne določbe o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov so določene v posebnem poglavju ZDDPO-2. Ta člen določa postopek za obračunavanje in plačevanje davka za zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, zlasti roke ter način ravnanja zavezanca in davčnega organa.

V drugem odstavku je zaradi jasnosti in pravne varnosti določeno, da se za vsa vprašanja postopka, ki niso urejena v tem členu, smiselno uporabljajo druge določbe tega zakona. Namreč, tudi v postopku obračunavanja in plačevanja davka po sistemu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se glede na konkreten primer ali situacijo uporabljajo vsi oziroma ustrezni instituti zakona, ki ureja davčni postopek. Dejstvo pa je, da je sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov pravzaprav poseben sistem, ki v določenem delu odstopa od ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem splošnih pravil. Zaradi tega se tudi glede postopka uporabljajo splošna pravila in so v tem členu določene posebnosti za ta posebni sistem.

Tretji in četrti odstavek določata rok za prijavitev. Zavezanec iz 67.b člena ZDDPO-2, torej zavezanec, ki izpolnjuje pogoje za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, prijavljuje ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov davčnemu

organu najpozneje do 31. marca davčnega obdobja, za katero priglašča ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. To naredi v davčnem obračunu za predhodno leto. Sestavni del priglasitve je izjava zavezanca iz 67.b člena ZDDPO-2, da uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z ZDDPO-2. Posebna ureditev glede roka za priglasitev je predvidena za zavezanca, ki so začeli poslovati, saj bodo ti priglasitev za prvo davčno obdobje opravili hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Oba navedena roka za priglasitev sta prekluzivna, kar je izrecno določeno z zakonom. To pomeni, da kadar zavezanec opravi priglasitev po poteku določenega roka, davčni organ tako vlogo zavrže kot prepozno. Zoper sklep o zavrženju je dovoljena pritožba, ki pa na podlagi izrecne določbe zakona nima odločilnega učinka.

Določeno je še, da se šteje, da je zavezanec priglasil ugotavljanje davčne osnove za davčno obdobje z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca tega obdobja v davčnem obračunu za predhodno obdobje ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. S tem je določen avtomatizem glede podaljševanja vključitve v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

K 81. členu

Sprememba 394. člena je povezana s predlaganimi spremembami 326. člena zakona.

K 82. členu

Zaradi novih postopkovnih pravil za davčne zavezanca, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, je treba ustrezno urediti tudi sankcije, če se ta pravila ne upoštevajo. Tako se kot prekršek določi nepredložitev oziroma nepravilna predložitev davčnega obračuna in obračuna davčnega odtegljaja. Nova postopkovna pravila so zaradi potrebe po celoviti postopkovni ureditvi obdavčevanja teh dohodkov potrebna, saj se dohodek iz dejavnosti, od katerega se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, po novem obdavčuje po cedularnem načelu.

7. točka prvega odstavka 397. člena ZDavP-2 kot prekršek v zvezi z opravljanjem dejavnosti določa nepravočasno oziroma nepravilno vložitev davčne napovedi. Glede na to, da v skladu z novimi postopkovnimi pravili davčni zavezanec, ki opravlja dejavnost in ugotavlja davčno obveznost na podlagi normiranih odhodkov, to ugotovi v davčnem obračunu in ne več v davčni napovedi, se 7. točka črta.

Davčni zavezanec, ki svojo obveznost ugotavlja na podlagi normiranih odhodkov, ima poleg možnosti avtonomnega izstopa iz sistema normiranih odhodkov tudi obveznost iz sistema izstopiti, če ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za to davčno leto. Na podlagi navedenega bo moral davčni zavezanec za vsako davčno leto presoditi, ali izpolnjuje pogoj iz tretjega odstavka v zvezi s sedmim odstavkom 48. člena ZDoh-2 in ali mora v tem davčnem letu ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih mora voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Če te obveznosti ne bo izpolnil v skladu z zakonom, bo odgovarjal za prekršek, zaradi kršitve te zakonske obveznosti ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov kot dolžnosti vodenja ustreznih poslovnih knjig, evidenc in poslovnega poročila, ki jih mora voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

Zaradi isith razlogov se dopolni tudi 24. točka prvega odstavka 397. člena ZDavP-2, 26. točka pa se črta, saj kot prekršek določa kršitev 310. člena ZDavP-2, za katerega se predlaga črtanje.

S spremembo načina vstopa v sistem normiranih odhodkov in spremembo načina izračunavanja akontacije dohodnine in dohodnine od dohodkov iz dejavnosti, od katerih se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, po predlogu zakona ni več potrebna izdaja oziroma posledično predlaganje potrdila.

Sankcije za tretji odstavek 37. člena ZDavP-2 ne ureja. S predlagano spremembo prvega odstavka 397. člena se bo zapolnila nastala pravna praznina oziroma določila sankcija.

S predlogom zakona se v 58. členu ZDavP-2 doda nov enajsti odstavek, zato je treba določiti tudi sankcijo, ko zavezanci za davek kršijo obveznosti iz tega odstavka. Tako se določi, da gre za prekršek, če družba za upravljanje skrbniku ne zagotoviti podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga, ali če družba za upravljanje in skrbnik ne določita, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, oziroma ne določita tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi.

Predlagana sprememba 39. točke je potrebna zaradi celovitega zajema materialne določbe.

K 83. členu

Na podlagi novega 398. a člena ZDavP-2 bo lahko davčni organ kot prekrškovni organ zaradi kršitev obveznosti, določenih v osmem in devetem odstavku 38. člena zakona, v hitrem prekrškovnem postopku sankcioniral davčne zavezance, proizvajalce in dobavitelje računalniških programov in elektronskih naprav z visokimi globami.

Odločitev, da se sankcionirajo ponudniki in uporabniki nedovoljene računalniške opreme in elektronskih naprav, in odločitev, da se sankcionira tudi zgolj posedovanje tovrstnih programov in naprav, ter odločitev za višino globe temelji na družbeni nevarnosti kršitev. Pri tem je upoštevano, da je škoda, ki jo povzroča proizvajalec ali dobavitelj, oziroma protipravna premoženjska korist, ki jo pridobi zavezanec za davek, enaka visokim zneskom davčnih utaj, izgubi javnofinančnih prihodkov zaradi še neodkritih utaj in škodi, ki jo utrpijo poštenci davčni zavezanci zaradi nelojalne konkurence. Upoštevano je tudi, da kljub uporabi posebnih metod, postopkov in opreme v nadzornih postopkih praviloma ni mogoče restavrirati izvornih podatkov in da se tovrstna programska oprema ali elektronske naprave, ki omogočajo brisanje podatkov brez sledljivosti, proizvajajo, dobavljajo, posedujejo in uporabljajo izključno z naklepom davčnih utaj. Prav tako je upoštevano, da do zdaj zagrožene sankcije in usmerjenost nadzora le k uporabnikom sporne programske in strojne opreme niso preventivno vplivale na izboljšanje davčne discipline. Po podatkih DURS z oceno ugotovljene davčne obveznosti iz razloga brisanja podatkov o prometu znašajo v prvih šestih mesecih leta 2012 v povprečju 95.486 evrov na nadzor, od tega za dejavnost strežbe pijač od 8.500 do 28.500 evrov, za dejavnost okrepčevalnic od 12.700 do 24.600 evrov, za dejavnost gostiln od 7.600 do 181.300 evrov, za maloprodajo do 200.600 evrov; v letu 2011 v povprečju 79.026 evrov na nadzor in v letu 2010 v povprečju 105.264 evrov na nadzor.

Odločitev, da prepoved iz 38. člena in sankcioniranje kršitve te prepovedi zajema računalniške programe in elektronske naprave, temelji na ugotovitvah o tem, kakšna programska in strojna oprema se proziva in uporablja. Večina računalniških registrskih blagajn, ki se danes uporablja na trgu, temelji na običajnem osebni računalniku. Takšna blagajna je sestavljena iz običajnega osebnega računalnika, na katerega so priključene ustrezne periferne enote (tiskalnik, čitalnik črtnih kod - skener, zaslon, čitalnik kartic, prikazovalnik za kupca itd.). Gre za odprte sisteme, ki imajo na trdem disku poleg klasičnega operacijskega sistema za osebne računalnike (Windows, Linux, Mac OS itd.) naložen program za blagajniško poslovanje. To so klasične računalniške registrske blagajne ali t.i. blagajne POS (Point of Sale). Pri takih blagajnah je razmejitev med programske in strojno opremo dokaj jasna. Morebitno prirejanje podatkov je posledica uporabe programske opreme.

Na trgu pa obstajajo tudi blagajne, ki so izdelane izključno za blagajniško poslovanje. Gre za zaprte sisteme, ki imajo program za blagajniško poslovanje naložen oziroma zapečen v notranji pomnilnik naprave (navadno EPROM). Naprave navadno nimajo trdega diska, če pa ga že imajo, ima dostop do trdega diska le program, ki je naložen v notranjem pomnilniku. Take naprave lahko uporabljamo izključno za namene, za katere so bile izdelane. Pri takih sistemih je težko nedvoumno ločiti programsko opremo od strojne opreme. Če pride v taki napravi do prirejanja podatkov, je zaradi integracije programske in strojne opreme težko določiti, ali je to prirejanje povzročila programska ali strojna oprema. Taki sistemi so npr. elektronske registrske blagajne (blagajne ECR - Electronic Cash Registers) in hibridne elektronske blagajne ter razne namenske računalniške blagajne.

K 84. členu

Dopolnjuje se ureditev, na podlagi katere se ne kaznuje za prekršek tudi davčni zavezanec, ki je vložil popravke obračunov.

K 85. členu

Z dopolnitvijo v tem členu se določi, da ima prekrškovni organ tudi v primerih kršitev, določenih z novim 398.a členom pooblastilo za izrek globe v razponu davčnemu zavezancu, ki ima ali uporablja računalniški program ali elektronsko napravo v nasprotju z novim osmim odstavkom 38. člena zakona. Prav tako ima davčni organ pooblastilo za izrek globe v razponu proizvajalcu ali dobavitelju, če ta v nasprotju z 9. odstavkom 38. člena zagotavlja ali omogoči uporabo računalniškega programa ali elektronske naprave uporabnikom iz osmega odstavka 38. člena zakona. Ker je globa predpisana v razponu, bodo pri odmeri globe lahko upoštevane vse okoliščine, povezane s težo prekrška, gospodarsko močjo kršilca in njegovim odnosom do prekrška.

K 86. členu

Člen, v katerega predlog posega, v prvih dveh odstavkih določa, kdaj se mora davčna osnova za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti začeti ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov in do kdaj se morajo kmečka gospodinjstva za začetek vodenja knjig v letu 2013 opraviti priglasitev. Predlagana sprememba člena je vezana na spremembo Zakona o dohodnini, s katero se rok za uveljavitev obveznosti vodenja knjig za večje kmetije z leta 2013 zamika na leto 2014. Zato se tudi v tem členu v prvem odstavku letnica 2013 nadomesti z letnico 2014, s čimer se določi, da morajo kmetije prvič začeti dohodek ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov z letom 2014. S spremembami datumov v drugem odstavku pa se določi, da morajo kmetije, katerih dohodek je v letu 2012 presegel prag za obvezen prehod na vodenje knjig, prehod s pavšalne obdavčitve na sistem ugotavljanja dohodka na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, davčnemu organu priglasiti najkasneje do 31. oktobra 2013.

K 87. členu

S prehodno določbo se določi, da se 20. člen zakona začne uporabljati 1. aprila 2013.

Generalni davčni urad in Generalni carinski urad bosta na svojih spletnih straneh 1. aprila 2013 prvič objavila podatke po 20. členu, in sicer podatke neplačnikov davkov in zavezancev, ki ne predlagajo obračunov davčnega odtegljaja.

K 0. členu

S prehodno določbo se določi, da se nov osmi in deveti odstavek 38. člena zakona ter posledično nov 398. a člen začnejo uporabljati 31. marca 2013.

K 89. členu

S tem členom se določa prehodno obdobje, v katerem bodo lahko davčni zavezanci, ki opravljajo dejavnost in ugotavljajo davčno osnovo od dohodkov iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih dohodkov, predlagali davčne obračune v papirni obliki. S tem bodo lahko ne glede na obveznost predlaganja davčnih obračunov v elektronski obliki, ki je določena v petem odstavku 51. člena zakona, za leti 2013 (rok za oddajo obračuna je 31. 3. 2014) in 2014 (rok za oddajo obračuna je 31. 3. 2015) oddali davčne obračuna davčnemu organu tudi v papirni obliki, če bodo pa želeli, pa bodo lahko davčni obračun oddali v elektronski obliki.

Z določbo se omogoča prehodno obdobje za zavezance, ki jim do zdaj ni bilo treba oddajati vlog (napovedi ali davčnih obračunov) v elektronski obliki, v katerem bodo lahko prešli na obvezno oddajanje davčnih obračunov na obvezni elektronski način oddajanja. Takojšnja uvedba obveznega elektronskega predlaganja davčnih obračunov bi bila za ciljne zavezance dodatna administrativna obremenitev, ki ne bi bila skladna z namenom prenove sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ki se ureja z novelo zakona, ki ureja dohodnino in tega zakona.

K 90. členu

S prehodno določbo se določi, da se začne informacijski sistem za vročanje sklepov o izvršbi bankam in hranilnicam v obliki in na način, ki sta določena z novimi odstavki 166. člena zakona, uporabljati najpozneje 1. januarja 2015.

K 91. členu

V prehodni določbi se določi, da se 248. člen začne uporabljati s 1. 1. 2015, in sicer za davčna obdobja po 1. 1. 2014.

K 92. členu

S predlaganimi spremembami ZDoh-2 se datum prvega obveznega prehoda kmečkih gospodinjstev z več kot 7.500 evrov skupnega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na ugotavljanje dohodka na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, s 1. januarja 2013 zamika na 1. januar 2014. 304. člen Zakona o davčnem postopku takim kmečkim gospodinjstvom nalaga, da najpozneje do 31. oktobra leta pred letom, ko morajo začeti voditi poslovodne evidence za davčne namene, prigrasijo davčnemu organu ugotavljanje davčne osnove na drugačen način ter določijo nosilca dejavnosti. Torej bodo zavezanci, ki so v letu 2011 s skupnim dohodkom iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti presegli dohodkovni cenzus 7.500 evrov, že pred uveljavitvijo tega zakona opravili prigrasitev pri davčnem organu, čeprav jim nova rešitev v Zakonu o dohodnini to obveznost zamika za eno leto.

S predlagano določbo 92. člena se zato za zavezance, ki so že pred uveljavitvijo tega zakona do 31. oktobra 2012 obvezno prigrasili ugotavljanje davčne osnove od dohodkov osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ureja, da lahko do 15. januarja 2013 davčni organ obvestijo, da želijo ugotavljati davčno osnovo od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti z upoštevanjem dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, da torej vstopajo v sistem ugotavljanja dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti prostovoljno. V nasprotnem primeru jim bo davčni organ odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti po uradni dolžnosti odpravi. Če bo zavezanec predložil obvestilo po poteku roka, se bo taka vloga kot prepozna zavrgla s sklepom, davčni zavezanec pa v letu 2013 ne bo imel možnosti prostovoljno preiti na sistem ugotavljanja dohodka iz svoje dejavnosti na podlagi vodenja knjig.

K 93. členu

S tem členom se določa prehodna ureditev priglasitve ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za davčno leto 2013. Glede na rok za priglasitev v drugem stavku prvega odstavka spremenjenega 308. člena zakona in ob upoštevanju časovne negotovosti uveljavitve tega zakona se določa rok za priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za davčno leto 2013, in sicer do 2. aprila 2013. Priglasitev bo dana kot posebna vloga in ne na način, kot je predviden po spremenjenem 308. členu zakona.

Za zavezanca, ki pa so že pred uveljavitvijo tega zakona zahtevali uveljavljanje davčne osnove za leto 2013 v skladu s 308. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo, in 32/12), torej v mesecu novembru 2012, se bo štelo, da so priglasitev za leto 2013 opravili v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena. To pomeni, da jim ne bo treba opraviti ponovne priglasitve. Morali pa bodo davčni organ do 2. aprila 2013 obvestiti, če se ne strinjajo, da se jim davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov po spremenjeni ureditvi, sicer se bo štelo, da se s takim načinom ugotavljanja davčne osnove v naslednjem davčnem letu strinjajo. Če bo zavezanec predložil obvestilo po poteku roka, se bo taka vloga kot prepozna zavrgla s sklepom, davčni zavezanec pa mora posledično ugotavljati davčno osnovo za leto 2013 z upoštevanjem normiranih odhodkov. Pritožba ne bo imela odločilnega učinka.

V tretjem odstavku člena pa je določeno, da se za priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za leto 2013 ne uporablja četrti odstavek spremenjenega 308. člena zakona, ki ureja samodejno podaljševanje načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Tako bodo imeli obveznost priglasiti ugotavljanje davčne osnove za leto 2013 z upoštevanjem normiranih odhodkov tudi davčni zavezanci, ki so v letu 2012 ugotavljali svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

S četrtem in petim 93. člena tega zakona odstavkom se določa prehodni režim določanja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za leto 2013.

S četrtem odstavkom se v primeru, da je davčni zavezanec v davčnem letu 2012 ugotavljal davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, za določitev in plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo za leto 2013 določa, da se smiselno ne uporabljata prvi in peti odstavek spremenjenega 298. člena zakona, s čimer se za prehodno obdobje predpisuje izjema od smiselne uporabe 298. člena zakona, ki jo določa novi prvi odstavek 307. a člena zakona. Za plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, za davčno leto 2013 za davčne zavezance, ki so v davčnem letu 2012 ugotavljali davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, se določa posebno pravilo, na podlagi katerega akontacijo davčni zavezanec izračuna sam na podlagi višine prihodkov, od katerih se je za davčno leto 2012, določala davčna osnova na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, višine normiranih odhodkov in stopnje dohodnine, ki sta z zakonom, ki ureja dohodnino, za dohodek iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, določeni za leto 2013. Izračun višine akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu najpozneje do roka, določenega za priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v prvem odstavku 93. člena tega zakona.

S petim odstavkom se v primeru, da je davčni zavezanec v davčnem letu 2012 ugotavljal davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, za določitev in plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se všteva v letno davčno osnovo, za leto 2013 določa uporaba 298. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo in 32/12), v skladu s katerim

davčni zavezanec sam izračuna predhodno akontacijo v znesku glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, za katerega se plačuje predhodna akontacija. Obrazložen izračun predvidene davčne osnove, višino predhodne akontacije ter obrokov predhodne akontacije predloži davčnemu organu v osmih dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa, ob predložitvi prijave za vpis v davčni register oziroma do začetka davčnega leta, v katerem bo ugotavljal davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

K 94. členu

Glede na to, da se s spremembami v 340. členu določa, da se morajo podatki davčnemu organu poslati do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto, se smiselno s pričakovanim rokom uveljavitve zakona (1. 1. 2013) ureja, da se spremenjeni 340. člen prvič uporabi za pošiljanje podatkov za davčno leto 2013. Torej se bodo podatki za leto 2013 v skladu s spremenjenim 340. členom davčnemu organu prvič poslali do 15. januarja 2014.

K 95. členu

S tem členom se zaradi jasnosti določa, da se za davčno leto 2012 dohodnina in akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti pobirata po postopkih, določenih po 1., 2. in 4. podpoglavju I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo, in 32/12), torej do spremembe veljavnih postopkovnih pravil. To pomeni, da se bo za leto 2012 dohodek iz dejavnosti, od katerega se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, všteval v letno davčno osnovo, dohodnina in akontacija dohodnine pa se bosta izračunavali, plačevali in pobirali po pravilih, veljavnih pred uveljavitvijo tega zakona.

S tem členom se tudi zaradi jasnosti določa, da se za davčno leto 2012 dohodnina od dohodka iz oddajanja premoženja v najem pobira po postopkih, določenih v 1., 2. in 6. podpoglavju I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/12 – uradno prečiščeno besedilo in 32/12), torej do spremembe veljavnih postopkovnih pravil. To pomeni, da se bo za leto 2012 dohodek iz oddajanja premoženja v najem všteval v letno davčno osnovo, dohodnina in akontacija dohodnine pa se bosta izračunavali, plačevali in pobirali po pravilih, veljavnih pred uveljavitvijo tega zakona.

K 96. členu

V tem členu je določen rok za prigrasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za davčno obdobje 2013. Določeno je, da lahko zavezanec, ki želi ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, za davčno obdobje 2013 davčnemu organu pripravi svojo izbiro najpozneje do 2. aprila 2014. Izrecno je določeno, da prigrasitev, opravljeno po navedenem roku, davčni organ s sklepom zavrže.

K 97. členu:

Določa se *vacatio legis*, in sicer začne zakon veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporabljati pa se začne 1. januarja 2013. Veljavnost in uporaba sta ločeni, ker direktiva 2011/16/EU učinkuje od 1. januarja 2013, prav tako pa morajo biti v zvezi s predlogom novele zakona sprejeti še nekateri podzakonski akti.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),
- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,
- varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter
- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov med državami članicami Evropske skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), in z izvajanjem mednarodnega sodelovanja na področju pobiranja davkov.

(2) S tem zakonom se v slovenski pravni red prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske skupnosti:

- Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve, UL L 336 z dne 27. 12. 1977, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/106/ES z dne 16. novembra 2004 o spremembah Direktive 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja, nekaterih trošarin in obdavčenja zavarovalnih premij in Direktive 92/12/EGS o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, UL L 359, 4.12.2004 – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 – z 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona.

2. člen (postopanje po tem zakonu)

(1) Davčni organ postopa po tem zakonu, kadar odloča o obveznostih in pravicah posameznikov, pravnih oseb in drugih strank v postopku pobiranja davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni postopek), kadar daje pomoč pri pobiranju davkov ali izmenjavi podatkov drugim državam članicam EU, ali kadar izvaja mednarodno pogodbo o izogibanju dvojni obdavčitvi, ki obvezuje Slovenijo.

(2) Po tem zakonu postopajo tudi nosilci javnih pooblastil, če so z zakonom pooblaščen za pobiranje davkov, in je z zakonom predpisano, da se za njihovo pobiranje uporablja ta zakon.

(3) Za vprašanja davčnega postopka, ki niso urejena z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, z zakonom o obdavčenju, s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno službo, zakonom, ki ureja carinsko službo, ali zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

3. člen (pobiranje davka)

(1) Pobiranje davka vključuje vse naloge državnih in drugih organov, pristojnih za pobiranje davkov, pravice in obveznosti zavezancev za davek in drugih oseb, določenih z zakonom o obdavčenju, zakonom, ki ureja davčno in carinsko službo, in tem zakonom, v zvezi z ugotavljanjem in izpolnitvijo davčne obveznosti zavezanca za davek, ki je določena s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, vključno v zvezi z ugotavljanjem kršitev zakona o obdavčenju.

(2) Davek po tem zakonu je vsak denarni prihodek državnega proračuna, proračuna Evropske skupnosti ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, ki ne predstavlja plačila za opravljeno storitev ali dobavljeno blago in se plača izključno na podlagi zakonov o obdavčenju oziroma predpisov samoupravnih lokalnih skupnosti, izdanih na podlagi zakonov o obdavčenju.

(3) Če ni s tem zakonom drugače določeno, določbe tega zakona, ki se nanašajo na davek, veljajo tudi za:

- uvozne in izvozne dajatve, predpisane s predpisi Evropske skupnosti;
- prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevke za zaposlovanje in prispevke za starševsko varstvo, uvedene v skladu z zakonom (v nadaljnjem besedilu: prispevek);
- nadomestila, intervencijske in druge ukrepe, ki so v celoti ali delno sistem financiranja kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, vključno z zneski, pobranimi v zvezi s temi ukrepi.

(4) Obresti, stroški postopka pobiranja davkov, denarne kazni in globe ter stroški postopka o prekršku, ki jih odmeri oziroma izreka davčni organ, so pripadajoče dajatve, ki se štejejo za davek iz drugega odstavka tega člena, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Za zakone o obdavčenju se štejejo zakoni, ki uvajajo in urejajo davčno obveznost, vključno s predpisi Evropske skupnosti, ki se štejejo za del pravnega reda Slovenije.

19. člen (razkritje podatkov upravičeni osebi)

(1) Davčni organ sme razkriti naslednje podatke o zavezancu za davek v primerih, pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju:

- osebno ime, prebivališče in vrsto prebivališča (stalno ali začasno) ter davčno številko;
- ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;
- identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV;
- identifikacijsko številko zavezanca za trošarine, datum vpisa oziroma izbrisa iz evidence oziroma registra imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov.

(2) Osebi, ki dokaže, da je stranka ali udeležena v upravnem postopku ali postopku pred sodiščem, lahko davčni organ razkrije, poleg podatkov iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, tudi naslednje podatke o zavezancu za davek, če te podatke potrebuje v postopku:

- podatke o znesku neplačanih davkov in o znesku preveč plačanih davkov ter podatke o odloženem in obročnem plačilu davkov;
- podatek o tem, ali je zavezanec za davek predložil davčno napoved oziroma obračun davka ali ne.

(3) Če zakon določa, da sme upravičena oseba od davčnega organa pridobiti podatke v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti zavezanca za davek, lahko davčni organ upravičeni osebi razkrije podatek o višini:

- zapadlih neplačanih davčnih obveznosti;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je odložen začetek davčne izvršbe oziroma je začeta davčna izvršba zadržana;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka oziroma še ni potekel rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti.

(4) Davčni organ sme upravičeni osebi, ki ta podatek potrebuje za izpolnitev davčne obveznosti oziroma za izpolnitev dolžnosti dajanja podatkov po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju, na podlagi njenega obrazloženega pisnega zahtevka, v katerem morajo biti navedeni tudi podatki, ki davčnemu organu omogočajo enolično identifikacijo fizične osebe, in sicer poleg osebnega imena še ali datum

rojstva in naslov prebivališča ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o davčni številki zavezanca za davek oziroma podatek, ali je bilo davčnemu zavezancu izdano potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(5) Davčni organ sme na podlagi enoličnega identifikacijskega znaka motornega vozila tretji osebi razkriti podatek o tem, ali so za to vozilo plačane obvezne dajatve v skladu z zakonom o obdavčenju.

(6) Davčni organ na podlagi drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena upravičeni osebi razkrije podatke brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se podatki nanašajo.

(7) Davčni organ na svojih spletnih straneh javno objavi podatke o zavezancu za davek, ki mu je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV, in sicer davčno številko, firmo, sedež, datum pridobitve identifikacijske številke za DDV, datum prenehanja identifikacije za namene DDV in razlog prenehanja identifikacije za namene DDV.

(8) Osebe, ki so jim bili na podlagi tega člena razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

20. člen (razkritje po pravnomočnosti)

(1) Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad sme razkriti podatke o davčnem dolgu, ki na dan vložitve zahteve presega 4.000 eurov, firmi in sedežu zavezanca za davek, ki je poslovni subjekt po zakonu, ki ureja poslovni register, če je davčni postopek pravnomočno končan ali, če je zavezanec za davek obveznost ugotovil v obračunu davka in ga ni plačal v predpisanem roku. Oseba, ki zahteva to informacijo, mora izkazati poslovni interes, pri čemer mora v zahtevi navesti konkretnega zavezanca za davek. V kolikor oseba, ki zahteva informacijo, ne izkaže poslovnega interesa, se ji zahteva zavrne.

(2) Šteje se, da poslovni interes izkazujejo tudi osebe, ki kot svojo dejavnost opravljajo storitve ugotavljanja poslovne bonitete.

22. člen (izmenjava podatkov med davčnimi organi)

Davčni organi si medsebojno avtomatsko ali na zahtevo razkrijejo podatke, ki jih pridobivajo po tem zakonu, zakonu o obdavčenju ali mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ki so davčna tajnost in jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v zvezi z davki, za pobiranje katerih so pooblašteni z zakonom.

23. člen (razkritje podatkov državnim in drugim organom)

(1) Davčni organ sme upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcem javnih pooblastil razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti.

(2) Podatki iz prvega odstavka tega člena se smejo razkriti tudi:

1. ministrstvu, pristojnemu za finance, za potrebe simulacij finančnih in drugih učinkov sistemskih sprememb na področju carinske, davčne in druge zakonodaje, za pripravo analiz carinskega in davčnega sistema, za oceno prihodkov v sistemu javnih financ v Sloveniji (državni proračun, proračuni samoupravnih lokalnih skupnosti, finančni načrt zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in finančni načrt zavoda za zdravstveno zavarovanje), za načrtovanje ukrepov, s katerimi se zagotavlja pobiranje davkov, in za izvajanje nadzora nad zakonitostjo ravnanja davčnih organov ter za potrebe izvrševanja državnega proračuna in vodenja evidenc v zvezi s tem;
2. Banki Slovenije za izvajanje njenih z zakonom določenih nalog;
3. organu, pristojnemu za zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti;

4. organu, pristojnemu za državno statistiko, za izvajanje nacionalnega programa statističnih raziskovanj v skladu z zakonom;
5. ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, za vodenje in vzdrževanje evidence trga nepremičnin.

(3) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo osebam iz prvega in drugega odstavka tega člena razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščne osebe. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena lahko dajo na razpolago avtomatsko Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, centrom za socialno delo in ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, če je tako določeno s področnimi zakoni.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena dajo na razpolago avtomatsko upravljavcu sklada obveznega dodatnega zavarovanja po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za izvajanje obveznega dodatnega zavarovanja, če je pridobitev teh podatkov določena z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(6) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) razkrije Državnemu zboru Republike Slovenije podatke o stanju in gibanju davčnega dolga poslovnih subjektov (gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov posameznikov), ki presega znesek iz 20. člena tega zakona, dvakrat letno in sicer, hkrati s poročilom o polletnem izvrševanju državnega proračuna in hkrati s poročilom o izvrševanju državnega proračuna za posamezno leto.

27. člen

(razkritje podatkov organom drugih držav na podlagi mednarodnih pogodb)

Davčni organ sme razkriti podatke, ki so davčna tajnost:

1. organom Evropske unije in organom držav članic EU, pristojnim za izmenjavo podatkov ali pomoč pri pobiranju davkov, v skladu s postopkom, predpisanim s predpisi Evropske skupnosti ali tem zakonom;
2. pooblaščenim organom tujih držav, če je tako določeno z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Republiko Slovenijo;
3. če je tako določeno v drugih mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

29. člen

(stroški razkritja podatkov)

Davčni organ stroškov pošiljanja oziroma zagotavljanja podatkov upravičenim osebam v skladu s V. poglavjem tega dela zakona ne zaračuna.

38. člen

(elektronsko obdelovanje podatkov)

(1) Zavezanci za davek, ki elektronsko obdelujejo podatke, morajo na zahtevo davčnega organa zagotoviti:

1. izpis podatkov iz svojih elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc v urejenih strukturiranih računalniških datotekah v standardni obliki, ki omogoča preprosto nadaljnje elektronsko obdelovanje podatkov;
2. dostop in vpogled v podatke v svojih elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah;
3. dostop in vpogled v programsko in strojno opremo ter baze podatkov, ki se uporabljajo v okviru sistema za elektronsko vodenje poslovnih knjig in evidenc, ter omogočiti preizkušanje ustreznosti elektronskih programov in elektronske obdelave podatkov.

(2) Zagotavljanje podatkov in dostopi po prvem odstavku tega člena morajo biti zagotovljeni na enega izmed naslednjih načinov:

1. na elektronskih medijih,
2. z uporabo sodobnih telekomunikacijskih storitev,
3. z neposrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek (lokalni priklop) ali

4. s posrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek prek telekomunikacijskih poti (oddaljeni priklop).

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena je treba zagotoviti ustrezno stopnjo zaščite, varovanja zaupnosti in celovitosti podatkov.

(4) Zavezanec za davek, ki želi elektronsko obdelovati podatke za davčne namene, mora:

1. podatke, ki jih izdela ali prejme v elektronskem formatu, hraniti v elektronskem formatu in omogočiti dostop do njih v elektronskem formatu;
2. zagotoviti berljivost originalnih podatkov;
3. zagotoviti urejeno hranjenje podatkov za predpisano obdobje;
4. zagotoviti dostop do elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc tudi, če so shranjene v elektronski obliki pri drugih osebah ali v drugi državi;
5. hraniti podatke v primerni obliki, ki omogoča inšpiciranje v razumnem času.

(5) Če zavezanec za davek pri svojem delu uporablja elektronsko poslovanje, mora zagotoviti avtentičnost izdanih dokumentov in izdateljja ter celovitost vsebine izdanih dokumentov.

(6) Zavezanec za davek mora davčnemu organu na njegovo zahtevo dati na razpolago dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis elektronskega sistema za vodenje poslovnih knjig in evidenc. Dokumentacija mora vsebovati predvsem opise:

1. elektronske rešitve (zasnova, zgradba in delovanje);
2. podsistemov in datotek (vsebina, struktura, relacije);
3. funkcionalnih postopkov v okviru elektronskih rešitev;
4. kontrol, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo delovanje elektronskih rešitev;
5. kontrol, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih elektronskih zapisov.

(7) Vsaka sprememba elektronske rešitve (elektronskih programov, postopkov in datotek) mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z vzrokom, vrsto, posledico in datumom spremembe.

(8) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino, obliko, način in roke za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek ter obvezne vmesnike za dostop in vpogled v podatke v elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah zavezanca za davek.

39. člen (obveznost dajanja podatkov)

(1) Osebe iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblaščen, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu dati na razpolago vse podatke, potrebne za pobiranje davkov, ter omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati tudi vso dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, in informacije, ki so pomembne pri odmeri davka, vključno s svojo davčno številko in davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za podatke, ki jih davčni organ pridobiva v skladu z veljavno mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, zakonom o obdavčenju ali tem zakonom.

(3) Davčni organ pridobiva podatke v skladu s prvim odstavkom tega člena:

1. avtomatično, če je tak način dajanja podatkov in vrsta zahtevanih podatkov določena s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo, in zakonom o obdavčenju,
2. na pisno zahtevo, če ni s tem zakonom drugače določeno, ali
3. na kraju samem.

48. člen

(odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo
premoženje zapustnika ali oseb, razglašenih
za pogrešane oziroma opravilno nesposobne)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, mora dedič izpolniti v 30 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 80 eurov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se zaračunavajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki velja na dan smrti zapustnika.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali opravilno nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje teh oseb. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je prelil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja zapustnika v obdobju od trenutka uvedbe dedovanja do dejanskega prevzema premoženja s strani pravnih naslednikov, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje zapustnika. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je prelil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena univerzalni pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova dohodnine in prispevkov za socialno varnost pravnega prednika v primerih prenehanja opravljanja dejavnosti fizične osebe, razen v primeru prenehanja zaradi smrti.

53. člen

(popravljanje pomanjkljivosti oziroma pomot v davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec, ki v predloženem davčnem obračunu ugotovi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računske pomote, lahko na način, predpisan s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, te pomanjkljivosti oziroma pomote popravi v roku 30 dni po predložitvi davčnega obračuna.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko davčni zavezanec pomanjkljivosti oziroma pomote iz prvega odstavka tega člena v obračunu prispevkov za socialno varnost za zasebnike, za lastnike zasebnih podjetij, ki nimajo plače, ter za delodajalce, ki niso plačniki davka, popravi v 45 dneh po predložitvi davčnega obračuna.

(3) Popravljen davčni obračun učinkuje od dneva, od katerega je imel učinek davčni obračun, ki se popravlja, če davčni zavezanec v popravljenem obračunu poveča davčno obveznost. Če davčni zavezanec zniža davčno obveznost, popravljen davčni obračun učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.

54. člen
(popravljanje davčnega obračuna, če je
davčna obveznost izkazana previsoko)

(1) Davčni zavezanec lahko predloži popravek obračuna, če naknadno ugotovi, da je v predloženem davčnem obračunu davčno obveznost izkazal previsoko glede na obveznost, ki bi jo bil dolžan izkazati na podlagi zakona o obdavčenju.

(2) Popravek obračuna lahko davčni zavezanec predloži najpozneje v roku 12 mesecev od poteka roka za predložitev obračuna, v zvezi s katerim se vlaga popravljen obračun.

(3) Popravljenemu davčnemu obračunu mora davčni zavezanec priložiti obrazložitev o razlogih, zaradi katerih je davčno obveznost izkazal previsoko.

(4) Če iz obrazložitve izhaja, da popravek davčnega obračuna ni utemeljen, davčni organ popravljenega obračuna ne sprejme in o tem obvesti zavezanca za davek. Če davčni zavezanec izjavi, da vztraja pri popravku obračuna, davčni organ lahko preveri utemeljenost popravka v davčnem nadzoru.

(5) Zavezancu za davek v tem primeru obresti ne pripadajo.

(6) Davčni zavezanec ne more predložiti popravka davčnega obračuna, v zvezi s katerim je že predložil popravek v skladu s tem členom.

57. člen
(obračun davčnega odtegljaja)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek za davčnega zavezanca izračuna, odtegne in plača plačnik davka (v nadaljnjem besedilu: davčni odtegljaj), plačnik davka izračuna davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka izračuna davek na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčne stopnje.

(2) Obliko obračuna davčnega odtegljaja, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davčnega odtegljaja, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po davčnih stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

(4) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev pristojnemu davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Plačnik davka mora predložiti podatke iz obračuna davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(6) 52., 53., 54. in 55. člen tega zakona se uporabljajo tudi za obračun davčnega odtegljaja.

(7) Za popravljanje pomanjkljivosti oziroma pomot v obračunu davčnega odtegljaja za dohodke, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, obračunava davčni odtegljaj, velja rok iz drugega odstavka 53. člena tega zakona.

(8) Če plačnik davka predloži davčnemu organu popravljen obračun davčnega odtegljaja, mora tudi davčnemu zavezancu predložiti nove podatke iz obračuna davčnega odtegljaja o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, če so ti podatki v popravljenem obračunu davčnega odtegljaja drugačni od podatkov v obračunu davčnega odtegljaja, ki se je popravljaj.

(9) Zavezanec za davek, ki opravlja dejavnost, mora obračun davčnega odtegljaja predložiti v elektronski obliki.

58. člen (plačnik davka)

(1) Pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se šteje za plačnika davka, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji), ter če je hkrati:

1. oseba, ki v svoje breme izplača dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
2. družba za upravljanje vzajemnega sklada, ki izplača dohodek iz vzajemnega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
3. borznoposredniška družba ali družba za upravljanje, ki na podlagi pogodbe o gospodarjenju s finančnimi instrumenti oziroma pogodbe o opravljanju storitev upravljanja finančnega premoženja za račun stranke oziroma dobro poučenega vlagatelja prejme dohodek od naložb denarnega dobroimetja stranke oziroma vlagatelja v finančne instrumente, ki ni dohodek iz 7. točke tega odstavka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
4. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
5. organizator prireditve, in sicer tudi če dohodka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), ne izplača v svoje breme;
6. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), če oseba, ki jo dohodek bremeni, ni plačnik davka v skladu s predhodnimi točkami tega odstavka;
7. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek iz finančnih instrumentov, izdanih v nematerializirani obliki (v nadaljnjem besedilu: nematerializirani finančni instrumenti), od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ali
8. druga oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ko oseba, ki jo tak dohodek bremeni, ne pozna in glede na okoliščine primera ne more poznati upravičenca do dohodka, če tako predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se, če:

1. oseba iz 1. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena;
2. oseba iz 1. ali 6. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena;
3. oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov drugi osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje druga oseba;
4. oseba iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 3. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 3. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za plačnika davka ne šteje diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji in predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji. Diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji ali predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji se lahko odloči, da prevzame obveznosti plačnika davka. O takšni odločitvi mora obvestiti pristojni davčni organ in davčne zavezanec, ki jim izplačuje

dohodke.

(4) Plačnik davka lahko pooblasti pravno osebo oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost – razen nerezidenta Republike Slovenije v skladu z zakonom o obdavčenju, ki v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji – da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona. Za ravnanje druge osebe odgovarja plačnik davka, kakor da bi obveznost izpolnjeval sam.

(5) Osebe, ki so plačniki davka po 2., 3. in 4. točki drugega odstavka tega člena, morajo izplačevalcem dohodka pred izplačilom dohodka predložiti izjavo o tem, da bodo s prejemom dohodka postali plačniki davka. V izjavi morajo navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršujejo za tuj račun. Če pravice iz finančnih instrumentov izvršujejo tudi za svoj račun, morajo v izjavi navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršuje zase. Za plačnika davka se štejejo le za dohodek, ki ga prejmejo za tuj račun.

(6) Izjave iz prejšnjega odstavka mora prejemnik izjav hraniti najmanj deset let po poteku leta, v katerem je bil izplačan dohodek, na katerega se izjava nanaša.

(7) Oseba, ki se po drugem odstavku tega člena ne šteje za plačnika davka, mora davčnemu organu hkrati s plačilom dohodka dostaviti podatke o plačilu dohodka osebi, ki se po drugem odstavku tega člena šteje za plačnika davka, vključno s podatki za identifikacijo obeh oseb. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na tej podlagi.

(8) Ne glede na 6. točko prvega odstavka tega člena se oseba, ki za račun fizične osebe prejme dohodek od fizične osebe, šteje za plačnika davka le, če je:

1. oseba, ki za račun fizične osebe nerezidenta prejme dohodek z virom v Sloveniji;
2. oseba, ki za račun fizične osebe rezidenta prejme dohodek z virom izven Slovenije;
3. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe, ki so fizične osebe, prejme dohodek, ki bremeni fizično osebo.

(9) Plačniki davka po 6. točki prvega odstavka ter po 1. in 2. točki osmega odstavka tega člena se ne štejejo za plačnika davka po II. poglavju petega dela tega zakona.

(10) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko minister, pristojen za finance, upošteva vrsto dejavnosti, ki jo opravljajo plačniki davka, ter način izplačevanja dohodka, predpiše primere, ko predlaganje izjav pred izplačilom dohodka ni obvezno.

79. člen (stroški postopka)

(1) Vsakega zavezanca za davek bremenijo stroški, ki jih ima zaradi davčnega postopka kot so: stroški za prihod, zamuda časa in izgubljeni zaslužek.

(2) Stroški davčnega organa, kot so: potni stroški uradnih oseb, stroški za oglase, obrazce in podobno, ki nastanejo v postopku, začetem po uradni dolžnosti, bremenijo davčni organ, ki je začel davčni postopek.

(3) Stroški davčnega postopka, kot so: izdatki za upravne takse, pravno zastopanje in strokovno pomoč, izdatki za priče, izvedence, tolmače in ogled gredo v breme davčnega organa, če se je postopek končal ugodno za zavezanca za davek, oziroma v breme zavezanca za davek, če se je postopek zanj končal neugodno.

(4) Če se ugotovitve davčnega organa ne razlikujejo od predloženega obračuna oziroma vložene napovedi, krijeta davčni organ in zavezanec za davek vsak svoje stroške.

(5) Če so bile v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora ugotovljene nepravilnosti, ki imajo za posledico višjo davčno obveznost, trpi stroške postopka iz tretjega odstavka tega člena zavezanec za davek.

(6) Višino najvišjega povračila stroškov pravnega zastopanja in strokovne pomoči določi minister, pristojen za finance.

(7) Ne glede na prvi do četrty odstavek tega člena plača stroške postopka v vsakem primeru udeleženec v postopku, če jih je povzročil po svoji krivdi.

97. člen (vračilo davka)

(1) Če je z odločbo ali v zvezi s predloženim davčnim obračunom ugotovljeno preplačilo davka, se preveč plačani znesek, ki presega 10 eurov, vrne po uradni dolžnosti v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva predložitve davčnega obračuna.

(2) V primeru iz 54. člena tega zakona, razliko med davčno obveznostjo, obračunano in plačano po prvotnem obračunu, in višino obračunane obveznosti po popravku obračuna, davčni organ vrne v 30 dneh po prejemu popravljenega obračuna.

(3) Če je bila odmerna odločba odpravljena ter zadeva vrnjena v ponovni postopek in davek plačan, se preveč plačani davek vrne v 30 dneh po vročitvi odločbe, s katero je v ponovnem postopku ugotovljena drugačna davčna obveznost.

(4) Če preveč plačani znesek davka iz prvega odstavka tega člena ne presega 10 eurov, se vrne na zahtevo zavezanca za davek v roku 30 dni od vložitve zahteve, če z zakonom ni drugače določeno. Če zahteva ni podana, se preveč plačani davek šteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov.

(5) Davčni organ lahko na podlagi izjave zavezanca za davek, ki je upravičen do vračila davka, ta davek vrne tretji osebi, ki jo v izjavi navede zavezanec za davek, pod pogojem, da ni možnosti za oškodovanje morebitnih upnikov zavezanca za davek.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo drugih davkov, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila pri davčnem organu, z upoštevanjem omejitev iz petega odstavka 93. člena, če ni z zakonom drugače določeno.

(7) V primeru iz prejšnjega odstavka in ko davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek plačal več, kot je njegova obveznost, se o vračilu oziroma zmanjšanem vračilu zavezanca za davek pisno obvesti najkasneje v 15 dneh od dneva vračila.

(8) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je pretekel rok za plačilo globe in stroškov postopka o prekršku, za katere izvršbo je pristojen davčni organ, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek neplačane globe in stroškov postopka, ki mu je potekel rok plačila.

103. člen (posebni primeri odloga in obročnega plačevanja davka)

(1) Če davčni zavezanec predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, se davčnemu zavezancu ne glede na prvi odstavek 101. člena in prvi odstavek 102. člena tega zakona dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih ali dovoli odlog za največ 12 mesecev.

(2) Če davčni zavezanec – fizična oseba davka ni zmožen plačati v enkratnem znesku in ne more zagotoviti zavarovanja ter se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti, lahko davčni organ dovoli obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih.

(3) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na

posledice zamude.

111. člen (zavarovanje)

(1) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali potekom roka za predložitev davčnega obračuna (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti) oziroma zavarovanje plačila v primeru odloga ali obročnega plačila davčne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje plačila davčne obveznosti), če je tako določeno z zakonom o obdavčenju, ali če na podlagi podatkov iz uradnih evidenc oziroma drugih podatkov, ki jih davčni organ pridobi o zavezancu za davek, utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo.

(2) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti s sklepom, v katerem tudi določi vrsto zavarovanja. Sklep mora biti obrazložen.

(3) Zoper sklep iz drugega odstavka tega člena je dovoljena pritožba, ki se v roku osmih dni vloži pri davčnem organu, ki je sklep izdal. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

114. člen (vrste zavarovanj)

(1) Davčni organ lahko v skladu s 111. členom tega zakona:

1. zahteva predložitev ustreznega instrumenta zavarovanja, ali
2. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem (v nadaljnjem besedilu: začasni sklep za zavarovanje).

(2) V primerih, ko davčni organ zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem, se sklep iz drugega odstavka 111. člena tega zakona šteje za začasni sklep za zavarovanje iz 119. člena tega zakona.

131. člen (davčna preiskava)

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno dejanje, s katerim so bili kršeni predpisi o obdavčenju, ali zaradi izvajanja dejanj in ukrepov po tem zakonu in zakonu, ki ureja davčno službo, za zagotovitev medsebojne pomoči organom Skupnosti, držav članic EU in tretjih držav, lahko davčni organ začne davčno preiskavo s tem, da izda nalog za preiskavo.

(2) V nalogu za preiskavo mora davčni organ navesti okoliščine, iz katerih izhajajo razlogi za sum, oziroma dejanja in ukrepe iz prejšnjega odstavka, ter navesti tudi, katere okoliščine naj se v preiskavi raziščejo, in subjekt oziroma krog subjektov, ki bodo predmet davčne preiskave.

(3) V postopku davčne preiskave se preverijo oziroma dopolnijo podatki, ki jih je davčni organ predhodno zbral v skladu s svojimi pooblastili. Davčno preiskavo opravlja davčni inšpektor v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

(4) Davčni inšpektor po opravljeni davčni preiskavi izdela zaključno preiskovalno poročilo, v katerem opiše ugotovitve davčne preiskave in navede zbrane podatke, dokumente in druge dokaze.

(5) Če so razlogi za sum utemeljeni, davčni organ začne postopek davčnega inšpekcijskega nadzora, s tem da zavezancu za davek izda sklep o začetku postopka in ga seznani z ugotovitvami v izvedeni preiskavi. V davčni preiskavi zbrani dokazi in podatki se lahko uporabijo kot dokaz tudi v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

166. člen (vročitev sklepa o izvršbi)

(1) Sklep o izvršbi na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah ali hranilnicah, vroči davčni organ dolžniku ter bankam oziroma hranilnicam, pri katerih ima dolžnik denarna sredstva.

(2) Na dolžnikova denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah in hranilnicah iz naslova denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (159. člen), oziroma je davčna izvršba nanje omejena (160. člen), ni mogoče seči z davčno izvršbo, v kolikor gre za prejemke, nakazane za tekoči mesec, oziroma je mogoče nanje seči le z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec.

(3) Na dolžnikova denarna sredstva pri bankah in hranilnicah iz naslova drugih prejemkov fizičnih oseb je mogoče seči z davčno izvršbo z upoštevanjem omejitev iz 160. člena tega zakona.

(4) Davčni organ pošlje banki oziroma hranilnici tudi podatke iz sklepa o izvršbi v elektronski obliki. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino, obliko in način pošiljanja podatkov.

168. člen (dolžnikovi računi brez priliva eno leto)

(1) Če v času, ko se banki oziroma hranilnici vroči sklep o izvršbi, dolžnik pri njej nima denarnih sredstev, ali jih nima dovolj za poplačilo davka, obdrži banka oziroma hranilnica sklep v evidenci in opravi na njegovi podlagi izplačilo ali dodatno izplačilo, ko denarna sredstva prispejo na račun dolžnika. Banka oziroma hranilnica mora o tem obvestiti davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi.

(2) Če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi na dolžnikovih računih ni nobenega priliva denarnih sredstev, banka oziroma hranilnica vrne sklep davčnemu organu, ki je izdal sklep.

199. člen (plačilo kupnine in drugi pogoji za prevzem blaga)

(1) Če ni vložen ugovor iz tretjega odstavka 198. člena tega zakona, mora kupec takoj po končani javni dražbi položiti znesek kupnine za kupljene premičnine in jih prevzeti.

(2) Če kupec ne prevzame kupljenih premičnin takoj po končani javni dražbi, preide nevarnost uničenja, poškodovanja ali odtujitve kupljene stvari na kupca.

(3) Vplačana varščina se všteje v kupnino.

(4) Udeležencem javne dražbe, ki na javni dražbi niso uspeli, se vplačana varščina oziroma predloženi instrument zavarovanja vrne najpozneje v petih dneh po zaključku javne dražbe.

(5) Udeležencu javne dražbe, ki javno dražbo zapusti pred njenim zaključkom ali kupcu, ki ni plačal kupnine, se varščina ne vrne, morebitni predloženi instrument zavarovanja pa se unovči.

(6) Če je bil vložen ugovor v skladu s 198. členom tega zakona in ga davčni organ zavrže ali zavrne kot neutemeljenega, davčni organ pozove kupca k plačilu kupnine in prevzemu kupljenih premičnin takoj, ko odloči o ugovoru.

(7) V primeru, ko kupec na dražbi pridobi premičnine, ki nimajo statusa blaga Skupnosti, mora hkrati s prevzemom premičnin urediti njihov carinski status oziroma zagotoviti, da bo njihov carinski status urejen takoj po prevzemu.

II. poglavje

Medsebojna pomoč pri izmenjavi podatkov in vročanju dokumentov med članicami EU za neposredne davke in davke na zavarovalne premije

243. člen (vsebina tega poglavja)

(1) To poglavje ureja način in postopek izmenjave podatkov med pristojnimi organi držav članic EU zaradi odmere davkov v eni od držav članic EU ter medsebojno pomoč med državami članicami EU pri vročanju dokumentov, povezanih z odmero davkov iz 244. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke s pristojnimi organi drugih držav članic EU na podlagi zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: izmenjava na podlagi zahteve), v skladu s pogoji iz 249. člena tega zakona pa lahko izmenjuje podatke tudi brez zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: spontana izmenjava podatkov).

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se pristojni organ na podlagi dogovora s pristojnimi organi drugih držav članic EU lahko zaveže, da bo podatke, ki bi jih sicer lahko izmenjeval na podlagi zahteve, poslal zainteresiranemu pristojnemu organu ali organom redno, brez posebnega zaprosila (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).

(4) To poglavje se smiselno uporabljajo tudi, kadar pristojni slovenski organ zaprosi za podatke oziroma spontano ali avtomatično pridobiva podatke od pristojnih organov drugih držav članic EU.

244. člen

(davki, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke z drugimi državami članicami EU zlasti, če se ti podatki nanašajo na odmero:

1. katerega koli davka na celotni dohodek ali celotni kapital ali na del dohodka ali kapitala, vključno z davki na kapitalske dobičke od prodaje premičnega ali nepremičnega premoženja, davki na plačo, ki jih plačujejo delodajalci, in davki na prirast kapitala, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU;
2. davkov na zavarovalne premije, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje tudi podatke, ki se nanašajo na odmero enakih ali podobnih davkov, kot so davki iz prvega odstavka tega člena, ki bi bili uvedeni naknadno poleg ali namesto davkov iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru minister, pristojen za finance, izda sklep, s katerim določi, na katere davke se, v skladu s tem odstavkom, to poglavje nanaša.

245. člen

(pristojni organi za medsebojno pomoč)

(1) V skladu s tem poglavjem se podatki izmenjujejo ter dokumenti vročajo med pristojnim organom zaprosene države in pristojnim organom države prosilke.

(2) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ zaprosene države (v nadaljnjem besedilu: organ zaprosene države) pristojni organ države članice EU, kateremu se pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov oziroma organ, ki je pristojen za spontano oziroma avtomatsko izmenjavo podatkov s pristojnimi organi držav članic EU, oziroma organ, kateremu se pošlje zaprosilo za vročitev dokumentov.

(3) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ države prosilke (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke) pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov, oziroma organ, kateremu se pošljejo podatki na podlagi spontane ali avtomatske izmenjave podatkov, oziroma organ, ki pošlje zaprosilo za vročitev.

246. člen

(pristojnost v Sloveniji)

V Sloveniji ima položaj organa zaprosene države oziroma organa države prosilke iz 245. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo, pristojno za finance, lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge iz tega poglavja.

247. člen

(izmenjava podatkov na zaprosilo)

(1) Organ države prosilke sme zaprositi organ zaprosene države, da mu pošlje vse podatke, ki se nanašajo na odmero davkov iz 244. člena tega zakona, ki se nanašajo na posamičen primer.

(2) Organ zaprosene države lahko odkloni izpolnitev zaprosila za izmenjavo podatkov, če ugotovi, da organ države prosilke, glede na okoliščine primera, ni izčrpal vseh možnosti za pridobitev informacij v svoji državi brez tveganja, da bi bila ogrožena pridobitev iskanega podatka.

(3) Organ zaprosene države oziroma z njegove strani pooblaščen davčni organ lahko v zvezi s pridobivanjem podatkov, za katere v skladu s tem poglavjem zaprosi organ države prosilke, opravi dodatne poizvedbe. Poizvedbe se opravijo v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

248. člen (avtomatična izmenjava podatkov)

V skladu s tretjim odstavkom 243. člena tega zakona se pristojni organ lahko dogovori s pristojnimi organi drugih držav članic EU, da si bodo, glede natančno določenih kategorij konkretnih primerov, avtomatsko izmenjavali podatke, pomembne za odmero davkov iz 244. člena tega zakona, ki bi jih sicer lahko v skladu s tem poglavjem izmenjevali na podlagi zaprosila organa države prosilke.

249. člen (spontana izmenjava podatkov)

Pristojni organ pošlje vse podatke, brez predhodnega zaprosila, pristojnemu organu države članice EU, če:

1. utemeljeno domneva, da utegne priti do neplačila davkov v drugi državi članici EU;
2. oseba, ki je zavezana za plačilo davka, uveljavi znižanje ali oprostitev davka v eni državi članici EU, kar lahko povzroči povečanje davka ali davčno obveznost v drugi državi članici EU;
3. poslovanje med davčnim zavezancem v eni državi članici in davčnim zavezancem v drugi državi članici EU poteka skozi eno ali več držav na tak način, da lahko prihranek v davku beleži ena ali druga država članica EU ali obe;
4. utemeljeno domneva, da davčni prihranek izvira iz umetnega prenosa dobička znotraj skupine podjetij;
5. so mu podatki, ki jih je pridobil od pristojnega organa druge države članice EU, omogočili, da je pridobil še dodatne informacije, ki bi bile lahko relevantne za odmero davka v tej drugi državi članici EU.

250. člen (omejitve pri izmenjavi podatkov)

(1) Pristojni organ mora poslati podatke pristojnemu organu druge države članice EU, kakor hitro je mogoče. Če zaprosilu pristojnega organa druge države članice EU ne more ugoditi, ali če zaprosenih podatkov ne more pridobiti, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni organ države prosilke ter v sporočilu navesti razloge za odklonitev izpolnitve zaprosila oziroma ovire, ki onemogočajo pridobitev podatkov.

(2) Pristojni organ ni dolžan pošiljati podatkov v skladu s tem poglavjem, če bi podatke lahko pridobil le s poizvedbami, ki jih v skladu s tem zakonom ne bi mogel izpeljati v postopku odmere enakovrstnega davka v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ v skladu s tem poglavjem ni dolžan poslati podatkov, katerih razkritje bi pomenilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti, ali razkritje poslovnega procesa oziroma podatkov, katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(4) Pristojni organ lahko odkloni izmenjavo podatkov, če pristojni organ države prosilke ne more, iz pravnih ali praktičnih razlogov, poslati davčnemu organu enakovrstnih podatkov.

251. člen (izmenjava uradnih oseb in sočasen davčni nadzor)

(1) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom države prosilke dovoli, da je v postopkih pridobivanja podatkov v skladu s tem poglavjem udeležena tudi uradna oseba države

prosilke, vendar le toliko, kolikor je potrebno, da pojasni posebnosti primera.

(2) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom ene ali več držav prosilk določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si pristojni organi držav članic EU, sodelujočih v sočasnem nadzoru, izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ izvršuje naloge v okviru sočasnega davčnega nadzora na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

252. člen (tajnost podatkov)

(1) Vsi podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se obravnavajo kot davčna tajnost.

(2) Ne glede na 18. do 28. člen tega zakona, se podatki, pridobljeni skladu s tem poglavjem:

1. lahko razkrijejo le osebam, ki neposredno sodelujejo v postopku odmere davka, ali v postopku davčnega nadzora;
2. lahko, poleg primerov iz 1. točke tega odstavka, razkrijejo tudi v okviru sodnega ali upravnega postopka, ki je sprožen v zvezi z odmero davka, ali v postopku davčnega nadzora, ne glede na to, ali postopek vključuje tudi določitev kazni ali ne, vendar le osebam, ki neposredno sodelujejo v teh postopkih. Ne glede na prejšnji stavek se pridobljeni podatki lahko razkrijejo na javni obravnavi ali v odločbah oziroma sodbah, če pristojni organ države članice EU, ki je zagotovila podatke, temu ne nasprotuje;
3. pod nobenim pogojem ne smejo uporabiti za druge namene, kot je davčni postopek ali sodni oziroma upravni postopek, vključno z določitvijo kazni v zvezi z odmero davka ali v zvezi s postopkom davčnega nadzora.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pridobljene informacije uporabijo tudi za odmero drugih davščin iz 215. člena tega zakona.

(4) Država članica EU, katere zakonodaja ali upravna praksa določa z nacionalnega vidika ožje omejitve kot so določene v drugem odstavku tega člena, lahko zahteva od države članice EU, kateri pošilja podatke, da uporablja pridobljene podatke le za te ožje določene namene. Če država članica EU ne soglaša s takšno ožjo uporabo, druga država članica EU ni dolžna poslati zaprosenih podatkov.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države članice EU, da se podatki, ki jih je pridobil, uporabijo tudi za druge namene, vendar le, če bi v skladu z veljavnimi predpisi v Republiki Sloveniji takšne podatke v podobnih okoliščinah lahko uporabili tudi za te druge namene.

(6) Če pristojni organ, ki pridobi podatke od pristojnega organa države članice EU, oceni, da bi pridobljeni podatki lahko bili koristni tudi pristojnemu organu druge države članice EU, lahko pošlje podatke tudi temu pristojnemu organu, vendar le v soglasju s pristojnim organom, ki je poslal podatke.

253. člen (vročanje)

(1) Davčni organ v skladu s tem zakonom in na podlagi zaprosila organa države prosilke vroči naslovníku akt ali odločbo, ki jo je izdal pristojni organ države prosilke in zadeva izvajanje predpisov o davkih iz 244. člena tega zakona v državi prosilke.

(2) Organ države prosilke mora v zaprosilu za vročitev navesti vsebino akta ali odločbe, ki naj se vroči, ter opredeliti osebno ime oziroma firmo ter naslov oziroma sedež naslovníka, vključno z vsemi ostalimi informacijami, ki lahko pomagajo identificirati naslovníka.

(3) Organ zaprosene države nemudoma obvesti organ države prosilke o ukrepih, ki jih je davčni organ sprejel v zvezi z vročitvijo, še posebej pa o datumu vročitve akta ali odločbe naslovníku.

265. člen (pristojni organ)

Pristojni organ za izmenjavo podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge izmenjave podatkov po teh pogodbah.

266. člen
(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega dela zakona, predvsem pa obrazce, ki se uporabljajo, in način postopanja pristojnega oziroma davčnega organa, kadar kot organ države prosilke zaproša pristojni organ druge države članice EU za medsebojno pomoč, in obrazce zahtevkov, ki se uporabljajo pri izvajanju IV. poglavja tega dela zakona.

268. člen
(zavezanci za vložitev napovedi)

Davčni organ ne sestavi informativnega izračuna dohodnine za davčnega zavezanca rezidenta oziroma davčni zavezanec rezident ni dolžan vložiti napovedi dohodnine, če:

1. davčni zavezanec, katerega dohodki v davčnem letu, od katerih se plačuje dohodnina, ne presegajo zneska splošne olajšave po prvem odstavku 111. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06, 10/08 in 78/08),
2. dohodki davčnega zavezanca, od katerih se plačuje dohodnina v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, poleg pokojnine, od katere v skladu z zakonom ni bila odtegnjena ali plačana akontacija dohodnine in davčni zavezanec pri akontaciji dohodnine ni uveljavljal posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, ne presegajo 80 eurov.

282. člen
(oprostitvev davčnega odtegljaja)

(1) Ne glede na 281. člen tega zakona in ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od dohodkov rezidenta, od katerih se akontacija dohodnine plačuje z davčnim odtegljajem, ta ne odtegne in ne plača, če izračunan znesek akontacije ne presega 20 eurov.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja za dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo davčnega zavezanca, razen za dohodke iz delovnega razmerja, dosežene pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec), in dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti.

284.b člen
(znesek, do katerega se akontacija dohodnine ne odmeri)

Ne glede na prvi odstavek 50. člena tega zakona se akontacija dohodnine za dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo davčnega zavezanca, razen za dohodke iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec), in za dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti, ugotavlja z odločbo o odmeri davka, vendar se akontacija dohodnine ne odmeri, če akontacija dohodnine ne bi presegla 20 eurov. O tem se zavezanca za davek pisno obvesti.

4. podpoglavje
Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti

1. Davčni obračun

298. člen
(plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka,
doseženega z opravljanjem dejavnosti)

(1) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: predhodna akontacija) se za davčno leto plača v znesku, ki je enak znesku akontacije dohodnine od dohodka iz

dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine od tega dohodka.

(2) Davčni zavezanec, ki začne z opravljanjem dejavnosti, ali prehaja z ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov na ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, sam izračuna predhodno akontacijo v znesku glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, za katerega se plačuje predhodna akontacija. Obrazložen izračun predvidene davčne osnove, višino predhodne akontacije ter obrokov predhodne akontacije predloži davčnemu organu v osmih dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa, ob predložitvi prijave za vpis v davčni register oziroma do začetka davčnega leta, v katerem bo ugotavljal davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, predhodne akontacije in obrokov predhodne akontacije.

(3) Predhodna akontacija se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Predhodna akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije ne presega 400 eurov.

(4) Obroki predhodne akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo, in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(5) Predhodna akontacija se v novem davčnem letu do novega davčnega obračuna plačuje v rokih in v višini obrokov, kot se je plačevala za preteklo davčno leto. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna višja, mora zavezanec razliko za že dospele obroke predhodne akontacije tekočega leta plačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrokov predhodne akontacije vrnejo.

304. člen

(priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov)

(1) Priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ter določitev nosilca te dejavnosti v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh-2 se opravi pri davčnem organu.

(2) Priglasitev in določitev nosilca dejavnosti se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Sestavni del obrazca je izjava vseh zavezancev, ki dosegajo dohodke iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru istega kmečkega gospodinjstva, da se strinjajo z določenim nosilcem ter dohodki iz opravljanja osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, oziroma v primeru, da se v okviru kmečkega gospodinjstva opravlja tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost, tudi dohodki druge kmetijske in dopolnilne dejavnosti pripišejo nosilcu.

(3) Priglasitev in določitev nosilca dejavnosti se opravi do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo člani kmečkega gospodinjstva prostovoljno začeti ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, oziroma se morata opraviti najpozneje do 31. oktobra po letu, v katerem skupni dohodek članov kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti preseže znesek, določen v drugem odstavku 47. člena ZDoh-2.

(4) Davčni organ na podlagi priglasitve nosilcu izda odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Na podlagi priglasitve nosilec kot zavezanec za dohodke iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti kmečkega gospodinjstva začne z ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov s prvim dnevom naslednjega koledarskega leta po letu vročitve odločbe.

(5) V primeru, ko se mora davčna osnova začeti ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in

odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, se ta mora začeti ugotavljati za leto po letu, v katerem nastane obveznost priglasitve po tretjem odstavku tega člena.

(6) Nosilec mora vsako spremembo članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev priglasiti v 15 dneh po nastanku spremembe. Davčni organ na podlagi priglasitve spremembe nosilcu izda novo odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve.

(7) Določitev novega nosilca, ki se v skladu s 1. točko prvega odstavka 58. člena ZDoh-2 ne šteje za prenehanje opravljanja dejavnosti, se priglasijo na obrazcu iz drugega odstavka tega člena. Davčni organ izda odločbo o spremembi nosilca v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Sprememba nosilca se prvič upošteva za davčno leto po letu, v katerem je bila sprememba nosilca priglašena.

(8) Nosilec iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, zahtevo za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov poda ob priglasitvi oziroma v naslednjih letih v mesecu novembru tekočega leta za naslednje leto.

(9) Člani kmečkega gospodinjstva lahko po poteku leta, za katero morajo v skladu s 3. točko drugega odstavka 47. člena ZDoh-2 še ugotavljati davčno osnovo na način iz drugega odstavka 47. člena ZDoh-2, oziroma po poteku petih let od leta, za katero bi bil ob upoštevanju določb poglavja o obdavčitvi dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti članom kmečkega gospodinjstva pripisan skupni dohodek pod pragom, kot ga določa 47. člen ZDoh-2, davčnemu organu priglasijo spremembo načina ugotavljanja davčne osnove najpozneje do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo preiti na način ugotavljanja davčne osnove po poglavju III.4. ZDoh-2.

(10) Davčni organ na podlagi priglasitve in preveritve izpolnjevanja pogojev nosilcu izda odločbo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov za leto po letu priglasitve v 30 dneh od dneva priglasitve.

2. Akontacija dohodnine v primeru ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov

305. člen (izračun)

(1) V primeru, ko se davčna osnova od dohodka iz dejavnosti ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz dejavnosti.

(2) Če v primeru iz prvega odstavka tega člena dohodek iz dejavnosti izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

306. člen (način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 305. člena tega zakona mora zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje pri davčnem organu.

307. člen (rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 306. člena davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

308. člen (zahteva za ugotavljanje davčne osnove)

z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, in ki se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloži zahtevo za takšen način ugotavljanje davčne osnove v mesecu novembru tekočega davčnega leta za naslednje davčno leto. Sestavni del zahteve je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Davčni zavezanec, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, predloži zahtevo iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa.

(3) Davčni zavezanec med davčnim letom ne more zahtevati spremembe načina ugotavljanja davčne osnove za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(4) Davčni zavezanec vloži zahtevo pri davčnem organu.

309. člen
(potrdilo o ugotavljanju davčne osnove
z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni organ na podlagi zahteve davčnega zavezanca iz 308. člena davčnega zavezanca v davčnem registru označi kot zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, z upoštevanjem normiranih odhodkov in davčnemu zavezancu izda o tem potrdilo.

(2) Davčni organ izda potrdilo najpozneje do konca decembra davčnega leta, v katerem je bila zahteva podana, za naslednje davčno leto.

(3) Davčni organ za davčnega zavezanca iz drugega odstavka 308. člena izda potrdilo v 15 dneh od vpisa v davčni register.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta.

310. člen
(predložitev potrdila izplačevalcu dohodka)

(1) Davčni zavezanec, ki pridobi potrdilo iz 309. člena, je potrdilo dolžan predložiti izplačevalcu dohodka, kadar je to oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka.

(2) Izplačevalec dohodka, ki posluje s samostojnim podjetnikom posameznikom ali posameznikom, ki samostojno opravlja dejavnost, je ob izplačilu dolžan preveriti obstoj potrdila, če davčni zavezanec potrdila ne predloži.

311. člen
(obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine
in uveljavljanju posebne osebne olajšave za samozaposlene
v kulturi, samostojne poklicne športnike in samostojne novinarje)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali za uveljavljanje posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, za samostojne poklicne športnike, ali za samostojne novinarje, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, kadar je izplačevalec oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka. Davčni zavezanec, pri katerem se akontacija izračuna v skladu z drugim odstavkom 305. člena tega zakona, zahteva uporabo znižane stopnje in posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, za samostojne poklicne športnike in za samostojne novinarje v napovedi, ki jo predloži v skladu s 306. členom tega zakona.

(2) Znižana stopnja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali posebna osebna olajšava za samozaposlene v kulturi, za samostojne poklicne športnike ali za samostojne novinarje, se lahko uporabi za dohodke, izplačane po dnevu, ko je bilo obvestilo, v skladu s prvim odstavkom tega člena,

predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca, na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena, v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali za zavezanca, ki uveljavlja posebno osebno olajšavo za samozaposlene v kulturi, samostojne poklicne športnike, ali za samostojne novinarje in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec dohodka, ki so mu v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka, lahko izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po znižani stopnji samo, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz tretjega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila, ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

313. člen (izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o davčnem zavezancu, ki je kot imetnik pravice uporabe kmetijskih in gozdnih zemljišč vpisan v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru ali evidentiran kot dejanski uporabnik, podatkov o površini in parcelni številki zemljišč v uporabi zavezanca, kot jih izkazuje zemljiški kataster ali jih prijavi zavezanec kot vinograd za lastno proizvodnjo vina ali kot oljčnik, podatkov o katastrskem dohodku, vpisanem v zemljiškem katastru ali določenem s predpisi o dohodnini, ter podatkov o priznanih oprostitvah in znižanjih katastrskega dohodka, ki se priznajo za več let, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(2) Kot stanje se štejejo pravnomočni vpis podatkov v navedenih evidencah, dokazila, ki nedvoumno dokazujejo dejanskega uporabnika zemljišča, ki pravice uporabe nima vpisane v zemljiški knjigi oziroma v zemljiškem katastru, in pravnomočna odločba, s katero se prizna oprostitev oziroma znižanje katastrskega dohodka.

(3) Akontacijo dohodnine od pavšalne ocene dohodka za panje davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o panjih in osebah, ki so kot lastniki ali uporabniki panjev vpisani v register čebelnjakov ter podatka o pavšalni oceni dohodka na panj po predpisih o dohodnini, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacije dohodnine odmerja.

(4) Akontacijo dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom drugega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

315. člen (izdaja odmerne odločbe)

(1) Odločba o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj za preteklo davčno leto, o poračunu prvega in drugega obroka akontacije dohodnine od teh dohodkov za preteklo davčno leto ter o določitvi dveh obrokov akontacije dohodnine od teh dohodkov za tekoče davčno leto mora biti izdana do 30. marca tekočega leta.

(2) Nerezidentu odločbo o akontaciji dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj, najkasneje do 30. marca tekočega leta za preteklo leto, izda davčni organ, pri katerem je zavezanec za davke vpisan v davčni register. Nerezidentu, ki ni vpisan v davčni register, izda odločbo davčni organ, na območju katerega ležijo zemljišča oziroma so registrirani panji v uporabi zavezanca.

(3) V odločbi o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj iz prvega odstavka tega člena davčni organ določi tudi davčno osnovo od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pripisano zavezancu v skladu z 72. členom ZDoh-2, ter obračunano in odtegnjeno

akontacijo dohodnine, pripisano tem dohodkom v skladu s 129. členom ZDoh-2.

6. podpoglavje
Akontacija dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem in dohodka iz prenosa
premoženjske pravice

317. člen
(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice.

(2) Če dohodek iz oddajanja premoženja v najem ali dohodek iz prenosa premoženjske pravice izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali dohodek iz prenosa premoženjske pravice ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

318. člen
(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od prejema dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice pri davčnem organu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena vloži davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz naslova oddajanja premoženja in nepremičnega premoženja v najem za več mesecev v letu, napoved v 15 dneh po poteku časa, za katerega je bilo dano premoženje v najem, vendar najpozneje do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.

319. člen
(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 317. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja v 30 dneh od izplačila dohodka pri davčnem organu, ali v 30 dneh od zadnjega izplačila dohodka, če nerezident prejema dohodek iz naslova oddajanja premoženja in nepremičnega premoženja v najem za več mesecev v letu. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 317. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz drugega odstavka 317. člena tega zakona.

320. člen
(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz 318. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice in o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 319. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

8. podpoglavje
Plačevanje dohodnine od dohodkov iz kapitala

325. člen
(izračun)

(1) Dohodnino od obresti in dividend izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja,
2. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca.

(2) Dohodnina iz prvega odstavka tega člena se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove, oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor in identifikacijo zavezanca za davek.

(4) Dohodnino od obresti in dohodnino od dividend izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti ali dividend.

(5) Če obresti ali dividende izplača oseba, ki ni plačnik davka, ali v primerih iz devetega odstavka tega člena, dohodnino od obresti ali dividend ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(6) Dohodnino od dobička iz kapitala ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(7) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena, dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(8) Ne glede na prejšnje odstavke davčni organ, na podlagi napovedi zavezanca, ugotovi dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident od:

1. vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance;
2. dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:
 - ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka) in
 - so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali državi članici Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj, razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo.

(9) Plačnik davka davčnega odtegljaja ne izračuna in odtegne, če ima dohodek iz finančnih instrumentov, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj:

1. vir izven Slovenije in je prejet v naravi ali je izven Slovenije neposredno reinvestiran ali
2. vir v Sloveniji in je prejet v naravi ter ga je izplačala oseba iz 1. točke prvega odstavka 58. člena tega zakona drugi osebi iz drugega odstavka navedenega člena, ki se šteje za plačnika davka.

(10) Prejšnji odstavek ne vpliva na obveznost plačnika davka za avtomatično dajanje podatkov davčnemu organu po 9. podpoglavju I. poglavja petega dela tega zakona.

326. člen
(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero dohodnine iz petega in osmega odstavka 325. člena tega zakona od prejetih obresti in dividend mora pri davčnem organu davčni zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje.

(2) Napoved za odmero dohodnine iz šestega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala.

(3) Napoved za odmero dohodnine iz sedmega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec rezident vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto pri davčnem uradu. Napovedi ni dolžan vložiti davčni zavezanec rezident, katerega skupni znesek obresti na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, dosežen v davčnem letu, ne presega zneska, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, razen davčnega zavezanca, ki je nerezident. Nerezident lahko vloži napoved do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, če napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev v preteklem letu. V taki napovedi, ki jo je dolžan vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, lahko davčni zavezanec uveljavlja tudi zmanjšanje pozitivne davčne osnove od dobička iz kapitala iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali iz odsvojitve nepremičnin, za izgubo, doseženo z odsvojitvijo vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali doseženo z odsvojitvijo nepremičnine. Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vloži v elektronski obliki, če je v preteklem letu opravil več kot deset obdavčljivih odsvojitvev tovrstnega kapitala. Če davčni zavezanec ne razpolaga z računalniško opremo oziroma nima dostopa do interneta, vloži napoved v elektronski obliki z uporabo računalniške opreme, ki jo zagotavlja DURS na davčnih uradih.

(5) Davčni zavezanec mora napoved iz drugega in četrtega odstavka tega člena vložiti pri davčnem organu.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved pri odsvojitvi nepremičnine v Republiki Sloveniji vložiti pri davčnem uradu, kjer nepremičnina leži.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena zavezancu rezidentu ni potrebno vložiti napovedi za odmero dohodnine od dobička iz unovčitve investicijskih kuponov podsklada krovnega sklada (pri katerem lahko zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v primeru prehajanja med podskladi uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti od dobička iz kapitala), če so bile take unovčitve investicijskih kuponov namenjene izključno poravnavi stroškov, povezanih s prehajanjem zavezanca med podskladi krovnega sklada.

328. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz kapitala, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov. Kadar davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega, petega in šestega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 326. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe iz 330. člena tega zakona, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, ko dohodnino od obresti in dividend rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od obresti in dividend, ki so obdavčene v Republiki Sloveniji, upošteva pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila pridobi naknadno. Če plačnik davka ne pridobi ustreznih dokazil po preteku treh let po letu, za katero je bil uveljavljen odbitek davka, plačanega v tujini, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, bremeni plačnika davka. Plačnik davka je dolžan plačati davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami v 30 dneh po poteku navedenega roka.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005 – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v drugi državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva povrnitev razlike s posebnim zahtevkom. Davčni zavezanec vloží zahtevek v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil davek v drugi državi članici plačan, pri davčnem uradu. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

329. člen (uveljavljanje oprostitve)

(1) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitve plačila davka od dohodka od kapitala rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitve v napovedi iz 326. člena tega zakona.

(2) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitve plačila davka od obresti in dividend rezidenta, od katerih dohodnino izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, plačnik davka ne izračuna davčnega odtegljaja, če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona razpolaga z ustreznimi dokazili o tem, da so izpolnjeni z mednarodno pogodbo določeni pogoji za oprostitve plačila davka.

330. člen (rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od obresti, dividend ali dobička iz kapitala v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega in četrtega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od obresti ali dobička iz kapitala do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

331. člen (odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Podaritev kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku, za katero davčni zavezanec želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljaviti odlog ugotavljanja davčne obveznosti, mora prigrasiti pri davčnem organu, pri katerem bi moral vložiti napoved.

(2) Prigrasitev iz prvega odstavka tega člena opravi davčni zavezanec najpozneje do roka za vložitev napovedi iz drugega ali četrtega odstavka 326. člena tega zakona na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za odlog.

(3) O odobritvi odloga iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od vložitve prigrasitve.

(4) Če odlog iz prvega odstavka tega člena ni odobren, mora davčni zavezanec vložiti napoved v desetih dneh od vročitve odločbe iz tretjega odstavka tega člena oziroma do roka iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona.

(5) V primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, prigrasitev za vse zavezanke hkrati opravi družba obenem s predložitvijo vloge po 380. oziroma 381. členu tega zakona.

(6) Družba, ki opravi prigrasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezanke najpozneje v roku 15 dni po prigrasitvi transakcije pri davčnem organu, pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(7) Družba, ki opravi prigrasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezanke najpozneje v roku 15 dni po prejemu odločbe davčnega organa o zavrnitvi ugodnosti pisno obvestiti o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona.

(8) V primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov pri istem krovnem vzajemnem skladu, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, prigrasitev za vse zavezanke hkrati opravi družba za upravljanje, ki upravlja krovni sklad, obenem z dajanjem podatkov po 339. členu tega zakona.

(9) Družba, ki upravlja krovni sklad, je dolžna zavezanke najpozneje v roku 15 dni po zamenjavi pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(10) Pri zamenjavi investicijskih kuponov vzajemnega sklada z investicijskimi kuponi drugih vzajemnih skladov, za katero lahko davčni zavezanec uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti in pri kateri prigrasitev opravi za vse zavezanke hkrati družba za upravljanje, ki upravlja prevzemni oziroma krovni sklad, v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov v okviru prigrasitve.

335. člen (davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je dohodnina, ki jo je v skladu s 1. točko prvega odstavka 325. člena tega zakona dolžan izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od obresti ali dividend, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in s tem zakonom plačuje dohodnina z davčnim odtegljajem.

337. člen (avtomatično dajanje podatkov)

(1) Plačnik davka iz 58. člena tega zakona mora davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, določanje davčne osnove in uveljavljanje davčnih olajšav ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov. Plačnik davka mora davčnemu organu dostaviti tudi podatke o vzdrževanih družinskih članih.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora davčnemu organu dostaviti tudi pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji), razen diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države ali predstavništvo mednarodne organizacije, ki fizični osebi izplačajo:

1. dohodek, oproščen plačila dohodnine v skladu z zakonom o dohodnini, ali
2. dohodek, ki se ne všteva v letno davčno osnovo na letni ravni, od katerega se dohodnina izračuna z

odmerno odločbo, ali

3. dohodek, ki se všteva v letno davčno osnovo, od katerega se akontacija dohodnine izračuna na podlagi napovedi zavezanca, in sicer ne glede na to, ali jih tak dohodek bremeni.

(3) Dolžnost dajanja podatkov po tem členu se ne nanaša na dajanje podatkov o nadenarnih dohodkih, ki so oproščeni plačila dohodnine v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(4) Osebe, zavezane za dajanje podatkov, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

(5) Šteje se, da je oseba, zavezana za dostavo podatkov, izpolnila obveznost do dajanja podatkov davčnemu organu po tem členu, za tiste dohodke, za katere je davčnemu organu predložila obračun davčnega odteglaja v skladu s tem zakonom.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov, niso dolžne dostaviti davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto podatkov iz tega člena, ki se nanašajo na obresti - razen podatkov, ki se nanašajo na obresti pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU - in dividende, od katerih je bil plačan davčni odteglaj.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena morajo osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov, davčnemu zavezancu najpozneje do desetega dne v mesecu dostaviti podatke, ki se nanašajo na obresti prejete v preteklem trimesečju od vrednostnih papirjev iz osmega odstavka 325. člena tega zakona, razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo ter podatke, ki se nanašajo na dohodek iz devetega odstavka 325. člena tega zakona, prejet v preteklem trimesečju.

340. člen

(avtomatično dajanje podatkov o zemljiščih,
čebeljih panjih in dohodkih osnovne
kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Upravni organ, pristojen za geodetske zadeve, mora davčnemu organu do 15. julija leta, za katero se odmerja akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, posredovati podatke o vseh osebah, ki so bile na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru vpisane kot lastniki, zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskih ali gozdnih zemljišč, podatke o vrsti rabe in kvaliteti teh zemljišč na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja ter podatke o katastrskem dohodku, pripisanemu tem zemljiščem.

(2) Zavod za gozdove Slovenije do 15. julija za vse parcele gozdnih zemljišč, na katerih so varovalni gozdovi, in za vse parcele gozdnih zemljišč, po katerih potekajo gozdne ceste, pošlje podatke o parcelni številki in površini parcele varovalnega gozda oziroma o parcelni številki in površini parcele ter delu parcele pod gozdno cesto po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(3) Ministrstvo, pristojno za obrambo, do 15. julija za vsa kmetijska in gozdna zemljišča, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo, ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpišejo ukrepi varovanja, pošlje podatke o parcelni številki in površini parcele oziroma delu parcele pod takimi zemljišči po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(4) Organ, ki je pristojen za vodenje registra čebelnjakov, do 15. julija pošlje podatke o številu panjev v uporabi posameznega zavezanca po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(5) Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Zavod za gozdove Slovenije ter drugi izplačevalci drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pošljejo davčnemu organu podatke o prejemnikih in izplačanih drugih dohodkih, ki se vštevajo v davčno osnovo od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ter drugih dohodkih, ki so oproščeni plačila dohodnine, enkrat letno, in sicer do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.

347. člen
(dohodek od prihrankov)

(1) Za dohodek od prihrankov po tem podpoglavju zakona se štejejo:

1. obresti,
2. obračunane ali h glavnici pripisane obresti ob prodaji, povračilu ali odkupu dolžniških terjatev,
3. dohodek, ki ga razdeli kolektivni investicijski sklad in je dosežen, neposredno ali posredno, preko drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, iz naslova obresti,
4. dohodek, dosežen s prodajo, povračilom ali odkupom delnice ali enot v kolektivnem investicijskem skladu, če ta sklad neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, investira več kot 25% sredstev v dolžniške terjatve.

(2) Za obresti iz prvega odstavka tega člena se šteje dohodek iz kakršnih koli dolžniških terjatev, ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, vključno z dohodkom iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodkom od obveznic ali zadolžnic.

(3) V obresti iz prvega odstavka tega člena se všttevajo nagrade v zvezi z dolžniškimi terjatvami ter premije in diskonti iz dolžniških terjatev.

(4) V obresti iz prvega odstavka tega člena se ne všttevajo kazni zaradi zamude pri plačilu (zamudne obresti).

(5) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o znesku obresti iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se celoten znesek prihodkov od prodaje, povračila ali odkupa dolžniških terjatev, šteje za dohodek od prihrankov.

(6) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o deležu dohodka, ki izhaja iz obresti, iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se celotni znesek dohodka šteje za dohodek od prihrankov.

(7) Ne glede na 3. in 4. točko prvega odstavka tega člena, se šteje, da dohodka od prihrankov ni, kadar je:

1. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, investiral 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;
2. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(8) Ne glede na 4. točko prvega odstavka tega člena se:

1. kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki v zvezi z odstotkom sredstev, ki so investirana v dolžniške terjatve, v delnice ali enote v kolektivnih investicijskih skladih, šteje, da je ta odstotek večji od 25%;
2. kadar plačilni zastopnik ne more določiti zneska dohodka, ki ga je dosegel upravičeni lastnik, šteje, da dohodek ustreza prihodkom od prodaje, povračila ali odkupa delnic ali enot.

(9) V skladu z desetim odstavkom tega člena se šteje, da dohodka od prihrankov ni:

1. kadar subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v Sloveniji, investira 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno preko drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;
2. kadar je subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(10) Ne glede na sedmi in deveti odstavek tega člena, se, kadar plačilni zastopnik ne more ugotoviti,

ali je kolektivni investicijski sklad ali subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve, v skladu s sedmim in devetim odstavkom tega člena, šteje, da dohodek od prihrankov je.

(11) Odstotki iz tega člena se določajo glede na investicijsko politiko, kot je določena v pravilih sklada ali ustanovnih listinah kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, če teh ni, pa glede na dejansko sestavo sredstev kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona.

(12) V tem členu je kolektivni investicijski sklad:

1. priznani KNPVP;
2. subjekt, ki se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP; ali
3. kolektivni naložbeni podjem, ustanovljen izven Skupnosti.

(13) Kadar kolektivni investicijski sklad iz dvanajstega odstavka tega člena razmejuje prispevke udeležencev in dobičke ali dohodke, iz katerih se vršijo plačila tem osebam, v ločene zbirne, ter so ti udeleženci upravičeni izmenjevati pravice v enem takem zbiru za pravice v drugem, se vsak ločen zbir obravnava kot ločeni kolektivni investicijski sklad.

360. člen (davčni obračun pri postopkih prenehanja davčnega zavezanca)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek prenehanja, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka prenehanja, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 30 dneh od dneva, ko se je začel postopek prenehanja, razen če je z zakonom določeno drugače.

(3) Plačilo davka v postopku likvidacije oziroma stečaja in pri prenehanju davčnega zavezanca po skrajšanem postopku, se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna, razen če je z zakonom določeno drugače.

364. člen (davčni obračun v posebnih primerih razdelitev)

(1) Ne glede na 363. člen tega zakona, v primeru, ko je vpis razdelitve v sodni register izveden po poteku treh mesecev po koncu davčnega obdobja zavezanca, ki se razdeli, prenosna družba v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu razdelitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži na način in v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30. dneh po vpisu razdelitve v sodni register, se davčni obračuni prenosne in prevzemnih družb, sestavljeni po obračunskem dnevu oddelitve, popravijo.

(3) Prevzemne in nove družbe davčnemu organu predložijo popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu razdelitve, v katere vključijo tudi podatke o poslovanju prenosne družbe po obračunskem dnevu razdelitve, na način iz petega odstavka 363. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prenosne družbe prevzemne oziroma nove družbe upoštevajo kot že plačane akontacije davka.

376.a člen (postopek v zvezi z izvzemom dividend in dohodkov, ki so podobni dividendam, ter izvzemom dobičkov iz odsvojitve lastniških deležev)

(1) Davčni zavezanec, ki je izvzel dividende in dohodke, podobne dividendam iz davčne osnove po 24. členu ZDDPO-2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti dokazilo o rezidentstvu za davčne namene izplačevalca, ki je rezident države članice EU, ki ni Republika Slovenija, ali države, ki

ni članica EU, oziroma potrdilo davčnih oblasti države, v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju te poslovne enote v času izplačila.

(2) Davčni zavezanec, ki je izvzel dobičke iz odsvojitve lastniških deležev iz davčne osnove po 25. členu ZDDPO-2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti dokazilo o minimalni neposredni udeležbi, obdobju (trajanju) udeležbe po prvem odstavku 25. člena ZDDPO-2 v času izplačila ter dokazilo o pogoju po prvem odstavku 25. člena ZDDPO-2 glede zaposlenosti.

377. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja v
zvezi s plačili obresti in plačili uporabe
premoženjskih pravic med povezanimi
družbami iz različnih držav članic EU)

(1) Vlogo iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 vloži plačnik davka pri davčnem organu.

(2) Vloga iz desetega odstavka 72 člena ZDDPO-2 mora vsebovati:

- dokazilo o rezidentstvu družbe prejemnice za davčne namene oziroma potrdilo davčnih oblasti države članice EU, v kateri je družba prejemnica rezident za davčne namene, ali v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju poslovne enote;
- dokazilo o upravičenem lastništvu družbe prejemnice po četrtem odstavku 72. člena ZDDPO-2 ali o izpolnjevanju pogojev po petem odstavku 72. člena ZDDPO-2, ko gre za poslovno enoto;
- dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 4.c točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;
- dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 2. točki prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2 in obdobju udeležbe iz 3. točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;
- v primeru, ko se ali bi se lahko uporabil drugi odstavek 72. člena ZDDPO-2, dokazilo o specifikaciji zneska iz istega odstavka in uporabljeni metodi za določitev te specifikacije;
- pravno podlago za izplačilo (pogodbo).

(3) Vloga iz prvega odstavka tega člena se vloži za vsako izplačilo, ki temelji na drugi pogodbeni podlagi, posebej. Veljavnost dokazil, ki jih vsebuje vloga, je 12 mesecev od njihove izdaje.

(4) Davčni organ mora izdati dovoljenje iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 najpozneje tri mesece od vložitve vloge. Dovoljenje velja eno leto od izdaje.

(5) Če niso več izpolnjeni pogoji, da se davek ne odtegne, mora družba ali poslovna enota prejemnica nemudoma obvestiti družbo ali poslovno enoto plačnico. Obvestiti mora tudi davčni organ države družbe ali poslovne enote plačnice.

(6) Če je bil davek odtegnjen, pa so bili izpolnjeni pogoji, da se ne odtegne, se lahko pri davčnem organu uveljavlja vračilo odtegnjenega davka. Davčni organ lahko zahteva dokazila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Davčni organ odloči o vračilu preveč odtegnjenega davka v treh mesecih od prejema vloge za vračilo odtegnjenega davka in zahtevanih dokazil. Davčni organ vrne preveč odtegnjeni davek v 30 dneh od izdaje odločbe o vračilu davka. Če se zahtevani davek ne vrne v tem obdobju, je prejemnik, družba ali poslovna enota, upravičena od poteka tega obdobja naprej do zamudnih obresti po stopnji iz 96. člena tega zakona.

394. člen

(davčni prekrški posameznikov)

Z globo 200 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v nasprotju z zakonom ne vloži davčne napovedi ali ne vloži davčne napovedi v roku, določenim s tem zakonom (četrti odstavek 61. člena, tretji odstavek 270. člena, 288., 318., 323. člen, prvi do četrti odstavek 326. člena in prvi odstavek 385. člena);

2. na poziv davčnega organa ne predloži prijave premoženja ali je ne predloži na predpisan način ali v prijavi navaja neresnične podatke (prvi do osmi odstavek 69. člena);

3. na zahtevo davčnega organa ne predloži ali ne predloži v določenem roku ali na predpisan način

- seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);
4. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
5. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);
6. razpolaga z zarubljenimi premičninami (prvi odstavek 187. člena).

397. člen

(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji do peti odstavek 51. člena, 297., 297.a, 297.b člen in 356. do 369. člen);
2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti, peti in deveti odstavek 57. člena, 284., 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);
3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);
4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);
5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);
6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek 321. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);
7. ne vloži davčne napovedi ali ne vloži davčne napovedi na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti odstavek 61. člena in 306. člen);
8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);
9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen);
10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);
11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);
12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);
13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);
14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);
15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov oziroma ne zagotoviti elektronskega obdelovanja podatkov na predpisan način ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do peti odstavek 38. člena);
16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);
17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);
18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
19. davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega

nadzora ali ovira davčni nadzor (četrti odstavek 129. člena in prvi odstavek 138. člena);

20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);

21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);

22. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);

23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (drugi odstavek 187. člena);

24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298. člena in sedmi odstavek 371. člena);

25. ne prihlasi začetka ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom oziroma ga ne prihlasi v predpisanem roku (tretji odstavek 304. člena) ali ne prihlasi sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne prihlasi v predpisanem roku (šesti odstavek 304. člena);

26. osebi, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka, ne predloži potrdila o načinu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov (prvi odstavek 310. člena);

27. ne prijavi parcelne številke zemljišč pod vinogradi, katerih pridelek se porabi za lastno proizvodnjo vina, oziroma parcelnih številke oljčnikov, oziroma ne prijavi sprememb v zakonsko določenem roku (prvi in drugi odstavek 312. člena);

28. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);

29. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren (sedmi odstavek 331. člena);

30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (deveti odstavek 331. člena);

31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);

32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a člen);

33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen ter prvi in tretji odstavek 339. člena);

34. kot plačilni zastopnik ne ugotovi identitete in rezidentstva upravičenega lastnika v skladu z zakonom (349. člen);

35. kot plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku (350. člen);

36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);

37. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);

38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);

39. davčni obračun zavezanca iz 376.a člena ne vsebuje vseh dokazil in potrdil iz tega člena (376.a člen);

40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega

odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

399. člen
(izjema od prekrška pri predložitvi davčnega
obračuna na podlagi samoprijave)

Ne glede na 4. in 5. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8., 24. in 35. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če je davek plačan na podlagi samoprijave v skladu s 55. in 57. členom tega zakona.

402.a člen
(pooblastilo za izrek globe v razponu)

V primerih iz 394., 395., 397. člena, drugega, tretjega in četrtega odstavka 398. člena, 400., 401. in 402. člena tega zakona lahko davčni organ v hitrem postopku o prekršku izreče globo v katerikoli višini znotraj razpona, ki je predpisan v posameznem členu.

25. člen Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10)

(1) Ne glede na peti odstavek 304. člena zakona se mora davčna osnova začeti ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov za leto 2013.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se mora ne glede na tretji odstavek 304. člena zakona priglasitev opraviti najpozneje do 31. oktobra 2012, če skupni dohodek članov kmečkega gospodinjstva v letu 2011 preseže znesek, določen v drugem odstavku 47. člena ZDoh-2.

(3) Ne glede na tretji in četrti odstavek 304. člena zakona se priglasitev in določitev nosilca dejavnosti v primeru, ko želijo člani kmečkega gospodinjstva prostovoljno začeti ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov z letom 2011, opravita najkasneje do 31. januarja 2011.

(4) Davčni organ na podlagi priglasitve nosilcu izda odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 15 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Na podlagi priglasitve nosilec kot zavezanec za dohodke iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti kmečkega gospodinjstva začne z ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov s 1. januarjem 2011.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- Izjava o skladnosti
- Korelacijska tabela

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Tax Procedure Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2012-1611-0013

ID predpisa

ZAKO6306

ID izjave

3 (3)

Datum izjave

21.09.2012

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32011L0016	Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS	01.01.2013, 31.12.2014	01.01.2013	DA

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

5.) Razlogi za kreiranje nove izjave o skladnosti

Nov vnos

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Tax Procedure Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2012-1611-0013

ID predpisa

ZAKO6306

ID izjave

3 (3)

Datum izjave

21.09.2012

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32011L0016	Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen		
2. člen		
3. člen		
4. člen		
5. člen		
6. člen		
7. člen		
8. člen		
9. člen		
10. člen		
11. člen		
12. člen		
13. člen		
14. člen		
15. člen		
16. člen		
17. člen		
18. člen		
19. člen		
20. člen		
21. člen		
22. člen		
23. člen		
24. člen		
25. člen		
26. člen		
27. člen	Člen 1, celex 32011L0016	
28. člen	Člen 3, celex 32011L0016	
29. člen	Člen 2, celex 32011L0016	
30. člen	Člen 4, celex 32011L0016 Člen 18, celex 32011L0016	
31. člen		

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
32. člen	Člen 5, celex 32011L0016 Člen 6, celex 32011L0016 Člen 7, celex 32011L0016	
33. člen	Člen 8, celex 32011L0016	
34. člen	Člen 9, celex 32011L0016 Člen 10, celex 32011L0016 Člen 20, celex 32011L0016 Člen 21, celex 32011L0016	
35. člen	Člen 14, celex 32011L0016	
36. člen	Člen 17, celex 32011L0016	
37. člen	Člen 11, celex 32011L0016 Člen 12, celex 32011L0016	
38. člen	Člen 16, celex 32011L0016	
39. člen	Člen 13, celex 32011L0016	
40. člen	Člen 19, celex 32011L0016	
41. člen		
42. člen		
43. člen		
44. člen		
45. člen		
46. člen		
47. člen		
48. člen		
49. člen		
50. člen		
51. člen		
52. člen		
53. člen		
54. člen		
55. člen		
56. člen		
57. člen		
58. člen		
59. člen		
60. člen		
61. člen		
62. člen		
63. člen		
64. člen		
65. člen		
66. člen		
67. člen		
68. člen		
69. člen		
70. člen		
71. člen		
72. člen		
73. člen		
74. člen		
75. člen		

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
76. člen		
77. člen		
78. člen		
79. člen		
80. člen		
81. člen		
82. člen		
83. člen		
84. člen		
85. člen		
86. člen		
87. člen		
88. člen		
89. člen		
90. člen		
91. člen		
92. člen		
93. člen		
94. člen		
95. člen		
96. člen		
97. člen		

Številka: 007-47/2012/2

Datum: 21.8.2012

Ministrstvo za finance
Direktorat za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov
Župančičeva 3, 1000 Ljubljana

e-naslov: tamara.prezelj@mf-rs.si

ZADEVA: Predlog spremembe 20. člena ZDavP-2

ZVEZA: Vaš dopis in gradivo z dne 20.8.2012

Spoštovani,

Informacijski pooblaščenec v skladu z 48. členom Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) posreduje pripombe in predloge na določila predloga spremembe 20. člena ZDavP-2 z vidika varstva osebnih podatkov, dodaja pa tudi vidik s področja dostopa do informacij javnega značaja, na katerem je pritožbeni organ.

Po predlogu spremembe 20. člena ZDavP-2 bi davčni organ enkrat mesečno objavil podatke o:

- zavezancih za davek, ki so v zamudi s plačilom svoje davčne obveznosti ali dela davčne obveznosti, ki presega 4.000 evrov, vsaj 60 dni (seznam neplačnikov),
- zavezancih za davek, ki ne predlagajo obračunov davčnega odtegljaja v zakonsko določenih rokih (seznam nepredlagateljev obračunov).

Za zavezance za davek – subjekte, ki opravljajo dejavnost, bi davčni organ razkril: firmo ali ime, sedež in davčno številko. Za zavezance za davek, ki so fizične osebe, pa bi davčni organ razkril ime in priimek, občino stalnega prebivališča oziroma začasnega prebivališča, če nima stalnega prebivališča v RS oziroma državo bivanja, če ne biva v RS in letnico rojstva.

Iz obrazložitve k spremembi izhaja, da naj bi ta ukrep poznale tudi nekatere druge države (npr. Švedska, Finska, Irska, Norveška, Estonija, Portugalska, Španija in Hrvaška). Ukrep naj bi krepil davčno kulturo, izboljšal plačilno disciplino ter spodbudil k prostovoljnemu, pravilnemu in pravočasnemu plačevanju davčnih obveznosti – v izogib javni objavi. Predlagatelj še poudarja, da pravni red ne more varovati subjektov, ki ne ravnavo skladno z njim.

Splošne pripombe

Pooblaščenec najprej ugotavlja, da v veljavnem ZDavP-2 že obstaja možnost razkritja podatkov o davčnem dolgu tako poslovnim subjektom (zaradi poslovnega interesa – tudi ocenjevanja bonitete) kot tudi fizičnim osebam, kadar gre za vprašanje o tem, ali je delodajalec zanje plačal predpisane prispevke.

Tako veljavni 20. in 21. člen ZDavP-2 določata:

20. člen
(razkritje po pravnomočnosti)

(1) Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad sme razkriti podatke o davčnem dolgu, ki na dan vložitve zahteve presega 4.000 evrov, firmi in sedežu zavezanca za davek, ki je poslovni subjekt po zakonu, ki ureja poslovni register, če je davčni postopek pravnomočno končan ali, če je zavezanec za davek obveznost ugotovil v obračunu davka in ga ni plačal v predpisanem roku. Oseba, ki zahteva to informacijo, mora izkazati poslovni interes, pri čemer mora v zahtevi

navesti konkretnega zavezanca za davek. V kolikor oseba, ki zahteva informacijo, ne izkaže poslovnega interesa, se ji zahteva zavrne.

(2) Šteje se, da poslovni interes izkazujejo tudi osebe, ki kot svojo dejavnost opravljajo storitve ugotavljanja poslovne bonitete.

21. člen (razkritje podatkov o plačanih prispevkih)

Davčni organ vsaki fizični osebi na njeno zahtevo razkrije podatke o prispevkih za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevkih za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevkih za zaposlovanje oziroma prispevkih za starševsko varstvo, ki jih je zanj plačal oziroma jih je dolžan plačati njegov delodajalec ali druga oseba.

Bistvena razlika med veljavno in predlagano ureditvijo je:

- v trenutku, ko lahko govorimo o davčnem dolgu; po veljavni zakonodaji govorimo o davčnem dolgu potem, ko je ta pravnomočno ugotovljen, po predlagani zakonski rešitvi pa naj bi šlo za davčni dolg po preteku 60 dni od dne, ko naj bi davčna obveznost zapadla, ne da bi bil ta dolg ugotovljen v posebnem postopku;
- v javni objavi vseh domnevnih davčnih dolžnikov in ne le razkritju posameznega davčnega dolžnika subjektu, ki je izkazal poslovni interes;
- v javni objavi vseh, ki niso oddali obračuna davčnih odtegljajev in za katere se posledično domneva, da ali niso izplačali plače ali pa so jo izplačali v gotovini ne da bi plačali tudi obvezne prispevke.

Odgovor na vprašanje, kdaj lahko govorimo o davčnem dolžniku; ali ko zavezanec zamudi rok za plačilo (dela ali celote) ali ko je višina dolga ugotovljena v posebnem postopku, je seveda prvenstveno stvar finančne stroke. Ker pa je ključna ravno javna objava domnevnih dolžnikov (neplačnikov) Pooblaščenec opozarja na zapletenost slovenske davčne zakonodaje in na mogoče napake predvsem v primerih t.i. delnih poplačil – ko se višina davčne obveznosti, kot jo je izračunal davčni zavezanec, razlikuje od davčne obveznosti, ki jo odmerja država. V teh primerih lahko javna stigmatizacija, preden je bila v postopku ugotovljena dejanska davčna obveznost in posledično dejanski davčni dolg, pripelje do resnih poslovnih posledic tudi za zavezance, ki predpisov niso kršili. Končno ni mogoče mimo dejstva, da je javna objava za zavezance oblika sankcije. Te pa naj bi se v pravni državi izrekale po zaključenem predpisanem postopku, v katerem ima zavezanec možnost ugovorov. Neučinkovitost obstoječih ukrepov za zagotovitev davčne discipline, ki jo v obrazložitvi poudarja predlagatelj, je brez dvoma velik problem. Vprašanje pa je, ali ne bi bili potrebni dodatni napor v smeri izvajanja že obstoječih poti za izterjavo dolgov.

Predlagatelj se sicer sklicuje na podobne rešitve v drugih državah, vendar ne navaja, kakšna je vsebina teh rešitev, zato predloga primerjalnopravno ni mogoče preveriti. **Naj poudarimo tudi to, da ima država pri davčnih obveznostih že eno »močno orožje« v rokah, in sicer to, da pritožba ne zadrži izvršbe.**

Glede javne objave pa Pooblaščenec ugotavlja, da predlog zakona ne določa, kaj javna objava pravzaprav pomeni; ali gre za objavo na oglasni deski davčnega organa, ali gre za posredovanje seznama medijem, ali gre za objavo na spletni strani davčnega organa ... Pooblaščenec poudarja, da je način javne objave treba določiti, saj je od tega odvisen tudi poseg v zasebnost (če gre za zavezance, ki so fizične osebe – posamezniki) oziroma obseg posledic javne objave na poslovanje zavezanca, ki je gospodarski subjekt. Brez dvoma je spletna objava glede posledic najbolj invazivna, zato terja največjo previdnost. Pooblaščenec želi na tem mestu pripravljavce predloga spomniti na odločitev Sodišča Evropske unije v združenih zadevi C-92/09 in C-93/09 (2011/C 13/09). V citiranem primeru je sodišče odločalo o veljavnosti nekaj Uredb, ki so določale spletno objavo osebnih podatkov upravičencev do sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada in odločilo, da sporni predpisi niso veljavni v delu, v katerem določbe v zvezi s fizičnimi osebami¹, ki so upravičene do sredstev EKJS in EKSRP. Določajo

¹ Odločba sodišča se nanaša kmete, ki bi jih po slovenskih predpisih šteli za t.i. gospodarski subjekt, primerljiv s samostojnim podjetnikom. Pooblaščenec še dodaja, da gre za kmete, ki so dejansko (po odločbi) prejeli subvencije – javna sredstva in ne za domnevne dolžnike iz naslova davkov in prispevkov.

obveznost objave osebnih podatkov vseh upravičencev, ne da bi se od tem opravilo razlikovanje glede na ustrezna merila, kot so obdobja, v katerih so prejeli sredstva, pogostost ali vrsta in višina sredstev. Tako iz citirane odločitve sodišča izhaja, da je treba pri javni objavi na spletu vselej paziti na sorazmernost.

Pooblaščenca tako preseneča, da je predlagatelj predvidel le javno objavo firme ali imena, sedeža in davčne številke oziroma za posameznike imena in priimka, občine stalnega oziroma začasnega prebivališča (države bivanja, če ne biva v RS) in letnice rojstva, ne pa tudi višine domnevnega davčnega dolga in časa nastanka dolga. Tako bi z javno objavo na enak način stigmatiziral domnevne davčne dolžnike, ki dolgujejo 4001,00 evro ali več milijonov evrov; pri katerih je davčni dolg pravnomočno ugotovljen in tiste, pri katerih je domnevan; tiste, ki dolgujejo 61. dan in tiste, ki dolgujejo že vrsto let.

Pooblaščenec še poudarja, da bi moral biti iz zakona jasno razviden namen javne objave in pa trajanje objave. Objavljanje podatkov (še posebej na spletu) za vselej bi bilo po prepričanju Pooblaščenca povsem nesorazmerno, saj bi zavezanca za davek (domnevnega dolžnika) stigmatiziralo za vselej in ne le v času, ko domnevno dolguje davke in/ali prispevke. Tako bi moral predlagatelj določiti razume rok, po katerem bi podatke umaknil iz javne objave.

Varstvo osebnih podatkov posameznikov

Pooblaščenec najprej poudarja, da je varstvo osebnih podatkov človekova pravica. Predlagatelj svoj predlog opravičuje tudi s trditvijo, da pravni red ne more varovati subjektov, ki ne ravna skladno z njim. Pooblaščenec pa opozarja, da ta isti pravni red določa, da posameznik ne izgubi svojih pravic (še posebej, če gre za človekove pravice) zaradi domneve, da ni ravnal skladno s predpisi. Razlogi, ki vodijo k omejitvam, morajo biti zelo tehtni, nameni pa zakonsko opredeljeni.

Po mnenju Pooblaščenca argumenti iz obrazložitve k predlogu niso prepričljivi. Tudi podatkov iz tujine, kjer naj bi imeli podobne rešitve, o tem, koliko se je zaradi javnih objav povečala davčna disciplina, ni najti v obrazložitvi.

Pooblaščenec zaradi navedenega nasprotuje objavi osebnih podatkov domnevnih davčnih dolžnikov – posameznikov. Pri posameznikih so v ozadju največkrat hude osebne in socialne stiske, ki se zaradi javne stigmatizacije (kar javna objava dolžnikov brez dvoma je), lahko še poglobijo. Pri posegih v zasebnost posameznika mora biti namen javne objave zelo jasen in izrecen. Menimo, da namen prisilne plačila, ki naj bi ga z javno objavo dosegli, ni sorazmeren z učinki, ki jih država želi doseči. Zgolj »sramotilni steber« z vidika načela sorazmernosti ne zdrži pravne presoje. Mnogi so namreč lahko na meji glede na kriterije za odpis, odlog ali odobritev obročnega odplačila dolga.

Kolikor bi se predlagatelj vseeno odločil, da z namero nadaljuje, pa Pooblaščenec opozarja na pomanjkljivosti predloga, ki so opisane že med splošnimi pripombami;

- določitev načina objave,
- upoštevanje načela sorazmernosti pri podatkih, ki se objavijo (upoštevaje sodbo Sodišča Evropske unije 2011/C 13/09),
- določanje namena javne objave, roka objave – umika podatkov.

Dostop do informacij javnega značaja

Namen Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/2006 – UPB2 in 117/2006 – ZDavP-2; v nadaljevanju: ZDIJZ) je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja. Po ZDIJZ se dostop do zahtevane informacije zavrne, če se zahteva nanaša na podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti davčnega

postopka ali davčne tajnosti, razen če je davčni postopek že pravnomočno končan oziroma je zavezanec za davek obveznost ugotovil v obračunu davka in ga ni plačal v predpisanem roku (peta točka 1. odstavka v zvezi s peto alinejo 2. odstavka 6. člena ZDIJZ).

Glede na citirano določbo ZDIJZ in predlagano spremembo 20. člena ZDavP-2 Pooblaščenec ugotavlja, da na področju dostopa javnosti do podatkov o delu davčnega organa ni nobenih sprememb, pa čeprav je interes javnosti največji ravno glede informacij o delovanju državnih organov. Ni dvoma, da se je ob visokem dolgu iz naslova davkov in prispevkov najprej treba vprašati, ali je davčni organ ravnal v skladu s pooblastili, pravočasno in dosledno; ali je bil davčni dolg ugotovljen in terjan. **Tako bi od predlagatelja pričakovali najmanj to, da bo ob javni objavi domnevnih dolžnikov oziroma kot jih sam poimenuje »neplačnikov davkov in ne-predlagateljev obračunov« objavil tudi aktivnosti davčnega organa, ki so bile namenjene plačilu davka oziroma, ki so sledile ugotovitvi o ne-predloženem obračunu.**

Pooblaščenec poudarja, da je ob dejstvu visokega davčnega dolga za javnost pomembna informacija o aktivnosti pristojnih organov za njegovo izterjavo. Država te odgovornosti ne more in ne sme prevaliti na javnost, ki naj z neformalnimi, moralnimi pritiski na dolžnike vpliva na večjo davčno disciplino. Za delovanje države je namreč pomembno oboje; državljani, ki se zavedajo, da je treba plačati davke v roki in višini, kot jo določajo predpisi in državni organi, ki ob odklonih dosledno uporabijo dana pooblastila.

Lep pozdrav,

Informacijski pooblaščenec:
Nataša Pirc Musar, univ. dipl. prav.,
pooblaščenka

Poslati:

- naslovníku po e-pošti;
- zbirka dokumentarnega gradiva pri IP.